

Webcast: “Den eneste ‘supermagt’ er på vej mod konkurs og irrelevans”

13. juni 2024 (EIRNS) - Schiller Instituttets webcast-dialog med Helga Zepp-LaRouche.

Ikke korrekturlæst

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet. Det er den 13. juni 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært i dag.

Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org, eller du kan skrive dem på chat-siden.

Schiller Instituttet sponsorerede en hastepressekonference i går på National Press Club i Washington, D.C.. Titlen var “Faren for atomkrig er reel og må stoppes”. Linket til videoen kan findes på Schiller Instituttets hjemmeside. Talerne, ud over dig, Helga, var: Scott Ritter, som er meget kendt; oberst Richard Black (pensioneret); og oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret). Alle talerne formidlede med en vis veltalenhed og lidenskab, at Biden-regeringens politik over for Rusland er provokerende og yderst farlig.

Det første spørgsmål til dig kommer fra en supporter i Colorado, som skriver: “Tillykke med pressekonferencen i går! Det er opmuntrende at se respekterede personer som dine

paneldeltagere have modet til at stå frem sammen med dig og tale lige ud af posen. Ser du dette som en forandring, og vil den vokse sig stor nok til at ændre den amerikanske regerings politik?"

HELGA ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, det var et vigtigt første skridt. Jeg tror, at talernes kompetence, som alle har en militær eller efterretningsmæssig baggrund: Oberst Wilkerson var stabschef for Colin Powell, meget åbenmundet og veltalende, indsigtfuld. Richard Black har naturligvis et stort internationalt publikum. Folk har enorm respekt for hans integritet som amerikansk patriot. Og Scott Ritter, som måske på nuværende tidspunkt er den mest åbenmuntede kritiker af USA's konfrontationspolitik over for især Rusland, men også over for Kina. Så jeg tror, at kombinationen af disse talere sammen med mig var vigtig for at få understreget, at det haster. Scott Ritter sagde det gentagne gange. Han sagde, at når folk fortæller ham, at han ikke skal skræmme folk, så siger han, at det er præcis det, vi skal gøre, for kun hvis folk vågner op – nu bruger jeg mine egne ord – midt om natten fulde af sved og er bange for, at de snart vil dø, hvis politikken ikke ændres, er det meget bedre end at gå i søvne ind i en katastrofe, som ingen måske overlever, hvis den indtræffer.

Så jeg synes, det var meget, meget vigtigt. Umiddelbart efter at vi havde afsluttet denne pressekonference, tændte jeg for det tyske tv for at se nyhederne. Det var virkelig som et helt andet univers. Hvor folk på vores pressekonference advarede om, hvad der vil ske, hvis det kommer til atomar krig, og hvor virkeligt det er, er manglen på realiteter i den tyske offentlige debat, i hvert fald som den transmitteres af mainstream-medierne, bare ufattelig. Her har du Pistorius, forsvarsministeren, der opfordrer til militarisering af den tyske stat, opfordrer til en ny værnepligtshær, som er helt ude af trit med virkeligheden – dette er angiveligt ikke den kolde krig.

Så jeg vil virkelig opfordre jer, vores seere, det vigtigste, I kan gøre, er at se denne pressekonference, hvis I ikke har gjort det endnu, og derefter sende den rundt så bredt som muligt til alle mulige mennesker: folkevalgte, kontakter på de sociale medier, institutioner, for jeg mener, at det er et meget vigtigt advarselsbudskab.

Er det allerede nu nok til at stoppe det tog, som ifølge mange militære eksperter og ledere i Europa og de østeuropæiske stater allerede har forladt stationen? Det tror jeg ikke. For så sent som i dag blev det rapporteret, at Ruslands viceudenrigsminister, Alexander Grushko, grundlæggende advarede om, at der er meget klare tegn på, at NATO forbereder sig på et sammenstød med Rusland, herunder muligheden for at inddrage atomvåben, og at situationen er yderst farlig. Derfor tror jeg ikke, at vi har afsporet denne politik. Jeg tror, vi har givet folk med god vilje et redskab, som de kan bruge til at advare folkevalgte og deres venner og bekendte, men der skal gøres meget mere.

SCHLANGER: Lad os holde os til krigsfaren et øjeblik. Der er et spørgsmål fra en seer i Australien, som sagde – og du har lige talt om det. Han siger: “Jeg læste, at Zelenskyy var i Berlin tirsdag [11. juni] og bad om flere penge og våben og mere støtte, og at Scholz lovede, at Tyskland ville støtte ham i Ukraine, indtil Rusland er besejret. Så spørgsmålet er, om Scholz ikke har lært noget af afstemningen [i Europa-Parlamentet] i søndags, hvor han og hans koalitions partnere mistede mange stemmer?”

ZEPP-LAROUCHE: Det ser ikke ud til det. I går var et af de spørgsmål, der blev stillet: “Hvorfor er det, at de nuværende såkaldte eliter, etableringerne, regeringerne, hvorfor forstår de det ikke? Eller hvorfor er de i sådan en boble?” Og jeg tænkte mere over det, og jeg tror, at svaret er meget enkelt. Det er, at vi har at gøre med en generation af politikere, især i Tyskland, som har mistet forbindelsen til historien. Da jeg voksede op, fortalte min mor og min onkel og

forskellige naboer og så videre os, hvad der skete under krigen. Hvor forfærdeligt det var at blive vækket for at gå ned i bunkeren eller kælderen, når der var katastrofealarm. Man kunne se på den måde, de var traumatiserede af denne oplevelse, at det virkelig var en meget forfærdelig oplevelse. Så jeg voksede op med tanken om, at det skulle undgås. Og også omstændighederne – der var så mange slægtninge, som enten slet ikke kom tilbage fra krigen, eller som kom tilbage med et amputeret ben. I mit umiddelbare nabolag var der en mand, som kun havde ét ben. Han havde alle mulige slags smerter, så man kunne høre ham råbe og skrig i hele nabolaget, når han fik disse smerteanfald. Smertebehandlingen fungerede ikke altid godt. Så det er erfaringer, og jeg tror, at de nuværende politikere på en eller anden måde har den her videospil-idé om krig, at man nulstiller sit spil og starter forfra. Og så dræber man så mange mennesker, og så taber eller vinder man. Det gør ingen forskel. Men der er ingen forbindelse til den virkelige verden.

I Tyskland i særdeleshed, og jeg tror i hele Europa, har man også effekten af uddannelsesreformen med OECD-reformerne [Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling] i 1970. Humboldt-uddannelsessystemet blev smidt ud og erstattet af en mere modernistisk praktisk uddannelse. Så da min afdøde mand Lyndon LaRouche diskuterede effekten af at fjerne undervisningen i de klassiske fag fra skolen, hvad er så effekten på eleven? Eleven kommer ikke ind i de dybe spørgsmål om betydningen af statskunst, de store spørgsmål, der skildres i de klassiske dramaer af for eksempel Schiller eller Shakespeare og andre. Så de mangler forestillingsevne, og de er meget overfladiske. Jeg vil ikke nævne nogen navne nu, men jeg kunne give dig et helt katalog over politikere, som er så absolut overfladiske.

Det var et diskussionsemne i går, hvor flere af talerne gav udtryk for det indtryk, at disse politikere ikke ved, hvad de har med at gøre. Så de ødelægger hele vores fremtid –

menneskehedens eksistens. Men de har aldrig tænkt over, hvad en atomkrig indebærer, er det sandsynligt, at man kan begrænse en atomkrig?

I Tyskland skal folk være klar over, at hvis der kommer en begrænset atomkrig, så bliver det i Tyskland. Så uanset hvad er det ikke godt for os. Men den vil ikke forblive begrænset: Det bliver en global krig. Og hvis det sker, er det sandsynligt, at den vil blive efterfulgt af en atomar vinter på ti år eller mere, hvor alt liv på planeten forsvinder. Det er aldrig blevet gennemtænkt, og jeg kan kun råde disse såkaldte eliter til at studere Ted Postols og andre eksperters skrifter – Steven Starr, Hans Kristensen. Men især Ted Postol har skrevet ekstremt vigtige skrifter om forskellen mellem konventionel krig og atomkrig, og hvorfor sandsynligheden for, at de alle vil blive brugt i tilfælde af, at ét atomvåben bliver brugt, er næsten sikker. Jeg tror, at det er en del af det problem, vi har med at gøre.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål fra Vancouver i Canada. Personen skriver: "Du sætter et stort håb til BRIKS," med henvisning til din præsentation i går. "Er der operationer i gang for at underminere BRIKS-alliancen? Og hvad kan BRIKS gøre for at beskytte sig mod en økonomisk krigsførelsesplan fra USA og NATO?"

ZEPP-LAROUICHE: Jeg synes, at de gør det ret godt. Der har lige været udenrigsministermøde i BRIKS i Nizhny Novgorod i Rusland med mange inviterede gæster. Den seneste rapport er, at der er 59 lande, som har ansøgt om medlemskab; det vil sige plus de 10, der allerede er med, altså 69-70 lande. Så selv om de internationale finansinstitutioners evne til at føre krig naturligvis stadig er meget stor, som vi ser det i tilfældet med Argentina, der er blevet lukket helt ude af BRIKS af en meget tvivlsom præsident, ved at bringe ham i position. Men også angreb på Egypten, en enorm indsats for at bringe Saudi-Arabien væk fra BRIKS og ind i en mere USA-centreret aftale med Israel. Der er enorme angreb på Sydafrika.

Så alle disse ting foregår. Men jeg er overbevist om, at der er en historisk proces i gang, som jeg ikke tror kan stoppes – undtagen hvis vi får en verdenskrig, så stopper alt. Men jeg tror, at den beslutsomhed, som landene i det Globale Syd har om at gøre en ende på kolonialismen én gang for alle, er noget, som ikke kan stoppes. Da det drejer sig om langt størstedelen af menneskeheden, ca. 85 % af befolkningen, tror jeg, at det vil blive en sejr. Jeg tror, at der blandt lederne i det Globale Syd heldigvis findes en række ekstremt kvalificerede og moralsk højtstående ledere, som jeg mener tilsammen repræsenterer en strategisk kapacitet, der giver håb om, at det kan lykkes.

SCHLANGER: Nu har vi en e-mail fra en tilhænger. Han siger, at han er tilhænger af et uafhængigt Palæstina. Han siger om Gaza: "Den fredsaftale, som Biden siger kom fra Israel, og som Israel endnu ikke har sagt, at det støtter, er emnet for udenrigsminister Blinkens seneste rejse til Mellemøsten. Tror Blinken, at saudierne vil acceptere en fredsaftale uden anerkendelse af en levedygtig palæstinensisk stat?"

ZEPP-LAROCHE: Jeg tror, at den saudiske holdning har været meget klar, nemlig at de ikke ville acceptere en sådan aftale uden en aftale om en palæstinensisk stat. Og den nuværende israelske regering, flere af dens ministre, har sagt meget klart, at de fuldstændig udelukker en palæstinensisk stat. Så jeg ved ikke, hvordan det kommer til at gå. Det eneste, jeg kan sige, er, at medmindre der er en meget stærk økonomisk komponent, ikke kun genopbygningen af Gaza, som er indlysende, men en meget mere grundlæggende ændring i den økonomiske politik for hele regionen, som vi har udviklet den med Oase-planen, er jeg meget bekymret for, at dette ikke vil fungere. De reaktioner, vi har hørt indtil nu, har mildest talt været meget forsigtige. Så jeg tror, vi er nødt til at mobilisere mere for at få Oase-planen på bordet og forårsage et paradigmeskift i hele tankegangen. For så længe vi holder os til geopolitiske frem- og tilbageløb og manøvrer, hvor vi

trækker saudierne ind i en anti-iransk plan eller alle disse geopolitiske planer, som har været imperiets redskaber i århundreder, må de stoppe, og vi må gå over til statskunst. Det vil sige, at folkets fælles bedste er førsteprioritet, og at harmonisk udvikling for alle skal sættes i stedet. Så jeg tror, vi er et stort skridt derfra.

SCHLANGER: Med hensyn til spørgsmålet om geopolitik og statskunst har vi noget, som RJ har sendt ind. Og lad mig sige, at du stadig kan sende dine spørgsmål ind: Send dem til questions@schillerinstitute.org. Det, RJ skriver, er, at "Amerika sidder fast i Thukydid-fælden": Det vil sige, at når et imperium kollapser, ender det næsten altid i en krig. Hvad mener du om det, Helga? Hvordan kan det undgås, eller kan det?

ZEPP-LAROUCHE: Hvis det ikke kan undgås, så er vi i dårlig form. Jeg tror, at det største problem er, at USA bør vende tilbage til sin bedste udenrigspolitiske tradition, og jeg tror, at John Quincy Adams er et godt udgangspunkt. Han sagde med eftertryk, at "USA ikke skal tage til udlandet for at jage udenlandske monstre". I stedet skulle de arbejde sammen med en alliance af fuldstændigt suveræne nationalstater og republikker til alles fælles bedste. Jeg tror, det var Lincolns linje, og der kom politikker fra Roosevelt og under vanskelige omstændigheder fra Kennedy. Så jeg tror, at USA har bevæget sig i retning af en idé om, at de er det uundværlige land. Jeg mener, at alle lande er uundværlige. Hvorfor skulle Luxembourg eller Liechtenstein eller Mali eller Peru, hvorfor skulle de ikke være uundværlige lande? Hver gang et land sætter sig selv over alle andre, er det sæde for racisme og apartheid, det er sæde for imperialisme og kolonialisme. Jeg synes, det er noget, amerikanerne virkelig bør reflektere over, for den eneste måde, vi kan komme ud af denne fælde på, er ved, at USA rækker ud til BRIKS, til landene i det Globale Syd, og siger: "Lad os være partnere på samme niveau. Vi ser ikke ned på jer, og I må heller ikke se ned på os. Lad os indgå i et fuldstændigt partnerskabsforhold til fælles bedste

for det, vi forsøger at opnå på denne planet.”

Jeg synes, det er et mentalt skridt, som lyder så enkelt, men jeg er sikker på, at den idé, der opstod efter Sovjetunionens sammenbrud, om at der skulle være en unipolær verden, hvor USA fulgte Wolfowitz-doktrinen om, at der aldrig mere skulle være et land eller en gruppe af lande, der gik uden om USA med hensyn til økonomisk, politisk, social eller militær magt. Det er ikke en holdbar idé. USA har omkring 330 millioner – jeg tager måske fejl af et par millioner – mennesker. Selv EU har 500 millioner; Kina har 1,4 milliarder; Indien har 1,4 milliarder. Tilsammen har de næsten 3 milliarder mennesker. Det Globale Syd repræsenterer 85 % af den menneskelige befolkning.

Jeg mener, at ideen om, at USA skulle være den eneste fremherskende magt, og at alle andre på en eller anden måde skulle tilpasse sig den og blive en del af demokratiernes alliance – det er ganske enkelt en forkert opfattelse. For den vestlige demokratiske model er én model. Hvis europæerne og amerikanerne mener, at det er den model, de vil have, så lad dem få den. Man kan have andre diskussioner og tanker om det, men det må være sådan. Men at forsøge at påtvinge Afrika, Rusland, Kina, asiatiske lande eller latinamerikanske lande noget, der kommer fra en bestemt historisk baggrund – nemlig vesteuropæiske traditioner – fungerer bare ikke. Især fordi den europæiske vestlige liberale model i den seneste tid har gennemgået så enorme paradigmeskift i retning af wokeness, i retning af LGBT-kønnethed og alle disse ting. Det bliver grundlæggende afvist af alle de lande, jeg nævnte før: I Afrika siger de: “Vi vil ikke have det her. Det er ikke afrikansk kultur.” Russerne siger: “Det går imod selve fundamentet i vores kristne ortodokse tradition.” Kineserne siger: “Hvad har det med vores historie og konfucianisme at gøre?”

Så jeg synes, vi skal lære at respektere det andet sociale system, og hvis vi gør det, vil vi måske endda opdage, at vi

kan lære noget af disse systemer, for det smukke ved den menneskelige familie af folkeslag og nationer er, at vi alle har bidraget med noget unikt, og tilsammen gør det os rigere. Hvis man prøver at udelukke alt, der ikke passer ind i vores one size fits all, så fratager vi os selv vores civilisations rigdom.

SCHLANGER: Det, du lige har beskrevet, er grundlaget for diplomati. Man leder efter fælles interesser og forsøger at finde en aftale. Det ser ikke ud til at være den måde, hvorpå den kommende konference i Schweiz, som Zelenskyy har indkaldt til for at støtte den såkaldte "ukrainske fredsplan", vil finde sted. Vi har et spørgsmål fra en skribent i Brasilien, som siger: "Kina og Brasilien havde oprindeligt besluttet ikke at deltage i Zelenskyys fredsmøde i Schweiz. Nu ser det ud til, at de tager af sted. Ved du, hvad der har ændret sig?"

ZEPP-LAROUCHE: Nej, jeg kender naturligvis ikke til disse diskussioner. Men jeg kan sagtens forestille mig, at kineserne og brasilianerne ser på den proces, der foregår med Ukraine-situationen, som bliver mere og mere desperat for hver dag, og den absolutte mangel på fornuft hos vesteuropæerne. Der har lige været en konference i Berlin, hvor man diskuterede genopbygningen af Ukraine. Krigen er stadig i gang, så hvordan kan man genopbygge noget, der stadig er krigsterritorium? Og desværre viser det sig, at der planlægges en masse militærproduktion: De vil gøre Ukraine til et produktionssted for kampvognsfabrikker og alle mulige former for ammunitionsfabrikker. Så jeg kan kun forestille mig, at kineserne og brasilianerne kigger på det, og at de siger, at det er en no-win-formel. Eftersom den schweiziske Bürgenstock-konference finder sted på grundlag af Zelenskyy-formlen, som er absolut kompromisløse krav, der vil blive afvist af Rusland – under alle omstændigheder er Rusland ikke engang blevet inviteret, så hvordan kan man have en fredskonference, når en af krigens parter ikke engang er med?

Så mit bedste bud er, at de tager til denne konference for at

præsentere deres plan, fordi Brasilien og Kina har fremlagt deres eget fredsforslag baseret på de 12 principper i det oprindelige kinesiske forslag. Det er inkluderende, og de vil helt sikkert invitere Rusland som deltager. Jeg kan kun forestille mig, at de vil fremlægge deres holdning i de stærkeste vendinger og forsøge at få de andre delegerede til at forstå den. For det kinesiske forslag er det mest realistiske, og hvis Lula og Brasilien støtter det, kan du være sikker på, at det Globale Syd generelt støtter det.

Så jeg glæder mig over, at de har truffet denne beslutning og dermed kan tale de andre deltagere til fornuft.

SCHLANGER: Vi har et spørgsmål her fra USA. Der står: "Biden har en plan om at rejse 50 milliarder dollars i et lån til Ukraine, støttet af de indefrosne, stjålne russiske aktiver. Han vil angiveligt præsentere dette på G7-mødet," som indledes i Italien den 13.-15. juni. Spørgsmålet er: "Kan de slippe af sted med det? Er det noget, de kan gøre uden at skabe uro i verden baseret på ideen om, at man kan stjæle penge og derefter bruge dem som grundlag for en udbetaling?"

ZEPP-LAROUCHE: Det minder mig om den malaysiske abefælde. Det er historien om, hvordan man fanger en abe i Malaysia. Man har et bur med en nød indeni og et hul i burets væg, så aben kan stikke sin pote gennem hullet og få fat i nødden. Men hullet er kun så stort, at når der ikke er nogen nød i hånden, går hånden gennem hullet. Men når hånden griber fat i nødden, er hånden for stor. Så når aben forsøger at trække hånden tilbage med nødden, sidder den fast og kan ikke trække hånden ud. Da aben er grådig og gerne vil have nødden, kommer den ikke på den tanke, at den bare skal give slip på nødden og i stedet redde sig selv fra at blive fanget.

Jeg tror, det er lidt det billede, jeg har, når jeg hører sådanne diskussioner, for det er naturligvis den mest kortsigtede og tåbelige politik, man kan forestille sig. Første gang USA konfiskerede russiske aktiver for mere end 300

milliarder dollars, men hovedsageligt fra europæiske banker, skete det oven i, at USA konfiskerede 9 milliarder dollars fra Afghanistan og forskellige andre aktiver fra andre lande, og det havde større indflydelse på af-dollariseringen end noget andet. Nu panikker folk over, at så mange lande forlader dollaren, af-dollariserer og bruger deres egen valuta til handel, og de overvejer endda en alternativ reservevaluta. Men de er ikke klar over, at det var deres egen brug af dollaren, euroen og yennen som våben, der forårsagede disse tilbageslag. Det her bliver endnu værre; selv IMF har advaret mod det. Den Europæiske Centralbank har advaret mod det ved at sige, at det sætter gang i en spiral af optrapning, som kan sprænge hele det finansielle system. Rusland har for nylig allerede meddelt, at de vil træffe gensidige modforanstaltninger; at de vil beslaglægge europæiske og amerikanske bankers aktiver i Rusland. Hvad effekten af dette bliver, er stadig uvist, men det bliver ikke et godt resultat.

Så giv slip på den malaysiske abefælde, hvis du vil redde dit system.

SCHLANGER: Okay. Vi har en kommentar og et spørgsmål mere. Jeg ved ikke, om der stadig kommer flere spørgsmål ind. Kommentaren er fra ridgerunner52, som skriver: "Alt for mange mennesker er stadig på en eller anden måde forbundet med denne anglofæres forfaldne kredsløb, hvilket forhindrer en begrebsliggørelse af krisen i sin helhed." Så hvis du har en kommentar til det.

Men her er det andet spørgsmål. Det er fra en korrespondent i Texas, som siger: "Der er et Texas-ordsprog, der siger, at nogen med et stort ego ofte bider mere af, end de kan tygge." Han siger, at det er hans syn på Macron, der præsenterer sig selv som den nye de Gaulle. Han spørger, om du har nogen kommentarer til, hvad der sker med det?

ZEPP-LAROUCHE: Med hensyn til det første spørgsmål, fortællingen om Anglofæren, så er det utroligt, at folk i

etablissementet i USA, men især også i Europa, har en fortælling, som de forsvarer med alt. De har opbygget et helt apparat i NATO og EU, som ikke kun skal aflive såkaldt desinformation, men også have faktatjekkere til at korrigere den opfattelse, som ikke er den rigtige. Men de er nu også gået over til pre-bunking: Med andre ord ønsker de at vaccinere børn fra de er helt små, men især i skolen, så de udelukker muligheden for nogensinde at tage hensyn til en anden opfattelse end den officielle fortælling.

Der er et ord for det: Det hedder hjernevask, og det hedder mangel på ytringsfrihed. Hvis man vil uddanne børn til at blive frie og demokratiske borgere, skal man uddanne dem til at tænke selv. At de lærer metoden til at lære, så de har livslang læring og forbedring i hele deres liv. Men man dikterer ikke en fortælling, som er en fastlagt størrelse. Det er simpelthen en helt forkert måde at gøre det på, og det er tragisk. For man kan se disse politikere, der gentager de mest idiotiske sætninger, uanset hvad der sker, som de fleste politikere gjorde efter de ret betydelige tab ved valget til Europa-Parlamentet. Og Macron blev smadret. Le Pens parti fik dobbelt så mange stemmer som hans parti. Der er nu store splittelser på vej, fordi der er en masse interne stridigheder om, hvordan man skal håndtere dette. Så Macron spiller et spil. Han tror, at hvis han opløser parlamentet nu, vil der være nyvalg om 2,5 uger. Ikke nok tid til at forberede sig. Så tænker han, at oppositionen måske vinder, og så vil han have en regering, som vil miskreditere sig selv ifølge hans vurdering. Så når det kommer til det næste præsidentvalg, vil han ligne den store vinder og reinkarnationen af de Gaulle.

Jeg mødte engang en politiker i Frankrig: Jeg kan godt sige, at det var sønnen af en meget berømt politiker i Frankrig. Den ældre politiker, faderen, havde en fremragende personlighed, kompetence og så videre. Så jeg deltog i et møde, hvor sønnen til denne person, som var relativt lille af højde, sagde: "Se! Mit jakkesæt her", og han pegede på sin vest, "det er lavet af

bare en tiendedel af min fars jakkesæt, og det passer mig perfekt." Så jeg tror, at det er problemet: Folk i dag har på en eller anden måde vænnet sig til, at de ikke tænker stort, og selv om de foregiver at have et stort ego, kan man se igennem det. Så jeg tror, at den nuværende generation af politikere er meget, meget langt fra det, der plejede at være en Adenauer, en de Gaulle, en Indira Gandhi eller en Nehru eller en Zhou Enlai eller mange andre af den ældre generation. De prøver at efterligne det, men det lykkes ikke rigtig.

Så jeg kan kun bede dig om at studere hver dag og blive så kvalificeret, at du kan blive en god kandidat. Du kunne blive økonomiminister eller kulturminister. Det kræver arbejde, for du skal være sikker på, at du gør et bedre stykke arbejde end de nuværende politikere. Men jeg tror, at vi har brug for bedre uddannede borgere for at få en bedre fremtid.

SCHLANGER: Jeg tror, at det til dels ville hjælpe, hvis folk studerede videoen fra pressekonferencen i går og lyttede til militærveteranernes diskussion om, hvorfor denne krigsdoktrin er så farlig.

Og så vil jeg tilføje, at de også bør studere dine grundlæggende principper, Helga, som blev skrevet, vil jeg sige, på en måde for at overvinde anglofærens råddenskab; for at vende tilbage til idéen om, at der er højere principper, som bør styre statskunst og forholdet mellem nationer. Det var en pointe, som du fremførte som en del af din præsentation ved arrangementet i går. Så det er alt, hvad vi har af spørgsmål.

Helga, har du nogle afsluttende kommentarer?

ZEPP-LAROUCHE: Ja, helt klart. I morgen, fredag, har vi det ugentlige IPC-møde, Den Internationale Fredskoalition. Jeg kan forestille mig, at der vil være mange nye mennesker på grund af det meget høje antal deltagere i pressekonferencen i går. Vi har ikke talt det hele op, men her til morgen havde selv Schiller-siden mere end 30.000 seere. Men det var kun det

engelske site; vi havde også tysk, fransk og spansk. Vi havde andre institutioner, der co-streamede, så jeg tror, at der var et meget stort publikum i går, og jeg kan forestille mig, at der vil være en meget god diskussion i morgen. I weekenden 15.-16. juni har vi en konference på Schiller Instituttet, hvor vi diskuterer alle disse emner. Vi har fire paneler: den strategiske situation, det Globale Syds rolle, de videnskabelige gennembrud og behovet for en kulturel dialog. Så se venligst programmet på Schillers hjemmeside, og registrer dig og deltag, for vi har brug for mere intelligent diskussion og dialog for så mange mennesker som muligt for at få den indre styrke til at overvinde denne eksistentielle krise for menneskeheden.

SCHLANGER: Helga, tak fordi du er med i dag, og tak fordi du giver os et spark til at tage det erkendelsesmæssige spring, som du har insistere på er grundlaget for at skabe en forandring. Så indtil næste uge, så ses vi.

ZEPP-LAROUICHE: Jeg håber på fredag og lørdag og søndag.

**Hastearrangement i National
Press Club: Faren for
atomkrig er reel og skal
stoppes.
Nu med hele afskriftet på**

engelsk.

EIR-NEWS, 12. juni 2024

Onsdag den 12. juni var Schiller Instituttet vært for en hasteindkaldt pressekonference med fire fremtrædende talere: Scott Ritter, tidligere FN-våbeninspektør og efterretningsofficer i den amerikanske marine; oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere chef for den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i staten Virginia; Helga Zepp-LaRouche: grundlægger og formand for Schiller Instituttet; og oberst Lawrence Wilkerson (pensioneret), tidligere stabschef for USA's udenrigsminister Colin Powell. Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS), skulle have medvirket, men måtte aflyse på grund af helbredsproblemer.

Stedet var National Press Club i Washington, D.C., og det personlige møde blev suppleret af journalister, der deltog via Zoom fra hele verden, med simultantolkning på spansk, tysk og fransk. Derudover deltog næsten 2.000 mennesker på et live-feed fra Schiller Instituttet, mens andre deltog via andre elektroniske kanaler.

Schiller Instituttets ordstyrer, Dennis Speed, bemærkede, at blandt andre Scott Ritter og Helga Zepp-LaRouche er blevet opført som mål af Ukraines USA-finansierede Center for Countering Disinformation (CCD). Ritter fik for nylig en chokerende behandling på foranledning af udenrigsministeriet, da han blev forhindret i at gå om bord på et fly for at deltage i St. Petersburg International Economic Forum i Rusland, og hans pas blev beslaglagt.

Ritter åbnede begivenheden med at sige, at hovedhistorien i alle amerikanske nyhedsudsendelser burde være den akutte fare for atomkrig. Folk siger med urette, at Cuba-krisen var det

tætteste, vi nogensinde kom på en atomkrig, bemærkede han; på det tidspunkt foregik der diplomati. I dag sidder ambassadør Anatoly Antonov, en førende specialist i våbenkontrol, på den russiske ambassade på Wisconsin Avenue i Washington, D.C., "og hans telefon ringer ikke." Efter Sovjetunionens fald besluttede USA at bevare en strategisk fordel og begyndte at trække sig ud af våbenkontrolaftaler. Gradvist gav afskrækkelse plads til en doktrin om krigsførelse med atomvåben. "Den største trussel mod os", insisterede Ritter, "er den amerikanske politik med atomvåben", og kun takket være den russiske ledelses tålmodighed har vi undgået en atomkrig.

Oberst Richard Black fortsatte temaet: "Vores atomdoktrin giver USA's præsident fuld autoritet – uindskrænket autoritet" – til at starte en atomkrig uanset årsagen. Dette er forskelligt fra den russiske eller kinesiske doktrin; den russiske doktrin er defensiv, og atomvåben vil derfor kun blive brugt, hvis landet er under atomangreb, eller hvis nationens suveræne eksistens på anden måde er truet. "Ukraine var aldrig en vital amerikansk interesse", sagde Black og tilføjede, at krigen begyndte over, hvorvidt Ukraine ville blive integreret i NATO, og atomvåben kunne stationeres der, tæt nok på til, at Rusland ikke ville have tid til at reagere på et førsteangreb. Efter at Rusland gik ind i Ukraine i februar 2022, begyndte fredsforhandlingerne inden for fire dage. Efter to måneder var de næsten nået frem til en aftale. Så blev den britiske premierminister Boris Johnson sendt til Kiev for at fortælle ukrainerne: "Hold op med de fredsforhandlinger, og kom tilbage til det vigtige arbejde med at kæmpe."

Sammenfattende sagde Black: "Hele dette enorme hav af blodsudgydelser, som fulgte, har stort set været unødvendigt." Han beskrev amerikanske og NATO-lancerede provokationer såsom sabotagen af Nord Stream-rørledningen, der kastede den tyske økonomi ud i recession; den franske præsident Macrons forslag om at sende tropper som "trænere", som i Vietnam, hvilket

uundgåeligt vil føre til kamp; og forsøgene på at blande russiske varslingsradarer og angreb på den russiske Engels-2-luftbase, hvor dets atombevæbnede bombefly er stationeret.

Helga Zepp-LaRouche beskrev, hvordan Rusland reagerer på disse tiltagende provokationer fra NATO. Ud over at gennemføre manøvrer til taktisk brug af atomvåben er en russisk flotille ankommet til Cuba netop på dagen for pressekonferencen. Da hun skulle diskutere løsninger, foreslog hun, at "det mest oplagte referencepunkt er Den Westfalske Fred", som afsluttede Trediveårskrigen, fordi en fortsættelse af den krig ville have dræbt alle i Europa. Vi har nu en global version af den situation. Hun bad deltagerne om at studere hendes ti principper for en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur og roste den kinesiske præsident Xi Jinpings forslag og det brasiliansk/kinesiske initiativ til at afslutte krigen i Ukraine.

Oberst Lawrence Wilkerson begyndte med at citere en "stor mand, en patriot og en helt i dette land", Daniel Ellsberg, som har sagt, at vi er tættere på atomkrig, end vi nogensinde har været. Wilkerson tilføjede: "Det er alt sammen vores skyld. Det er imperiets skyld... Vi har ophævet alle de beskyttende traktater, som vi møjsommeligt har udformet." Før USA's stedfortræderkonfrontation med Rusland i Ukraine var det et etableret princip i diplomatiet, at to stater, der besidder atomvåben, aldrig må gå i krig. "Det amerikanske folk har glemt, hvad det vil sige at bygge et beskyttelsesrum i sin baghave," sagde han. "Vi har i denne nation ikke længere nogen idé om, hvad atomvåben kan gøre."

Spørgsmål fra seerne og pressen

Den første spørger spurgte, om hvis vores ledere vidste, at de ville dø, ville det afholde dem fra at angribe med atomvåben. Oberst Black svarede, at amerikanske ledere sandsynligvis ville overleve et første angreb. Men vi har ikke et centralt intellektuelt lederskab, som tager ansvar for politikken.

“Vesten har i bund og grund satset hele sin eksistens på Putins rationalitet.” Ritter tilføjede: “Jeg vil sige, at der i Vesten ikke er en eneste leder, der i dag forstår, hvad atomkrig er... Vi er nødt til at finde en måde at gøre det amerikanske folk bange igen.” Wilkerson fortalte, hvordan USA og Rusland ved afslutningen af Den kolde Krig havde 30.000 atomvåben hver og begyndte at reducere deres lagre. En undersøgelse fra U.S. Air Force sagde, at vi kunne gå ned til 600 hver. “Det var gode dage!” sagde Wilkerson. Men nu diskuterer USA, hvordan vi kan ændre vores atomare politik, så den bliver mere aggressiv.

Den uafhængige senatskandidat Diane Sare spurgte Zepp-LaRouche om forholdet mellem det truende sammenbrud af det transatlantiske finanssystem og krigsfarens. Som svar erkendte fru Zepp-LaRouche, at “systemet kan eksplodere når som helst, mens vi sidder her”, og at det truende tab af magt driver amerikansk hensynsløshed. Zepp-LaRouche beskrev afslutningen på Den kolde Krig som en “Sternstunde der Menschheit”, en gylden mulighed for menneskeheden. Men desværre afviste de neokonservative denne mulighed og gik i stedet efter deres drøm om en “unipolær verden” og Francis Fukuyamas teori om “historiens afslutning”. Årtier med NATO-udvidelse fulgte, med farvede revolutioner og militære interventioner. Hun tilføjede, at i modsætning til de neokonservatives vrangforestillinger, for hvem BRIKS betragtes som “en stor trussel mod herredømmet”, er ingen af disse lande en trussel i virkeligheden.

Professor Steve Starr, som underviser i atomvåben på University of Missouri, spurgte, hvad formålet var med angrebene på de russiske radarer, og om USA leverede oplysninger til at ramme dem. Wilkerson svarede på sidstnævnte spørgsmål og sagde: “Det er velinformeret spekulation, men ja.” Til spørgsmålet om, hvorfor det blev gjort, sagde han: “Vi er sindssyge.” Vi gjorde det af samme grund, som vi sprængte Nord Stream-rørledningen i luften. Ritter tilføjede,

at dronerne ikke kunne være trængt ind i Rusland uden amerikanske efterretninger i realtid.

Black tilføjede: "Hvis man bluffer, er der altid en chance for, at den anden person gennemskuer ens bluff... Man satser faktisk hele menneskeheden ... og vi er jetonerne."

En spørger i Mexico spurgte til den manglende krigsforberedelse i Vesten, og om det kunne være med til at afskrække en beslutning om at starte en krig. Ritter svarede, at hverken USA eller NATO er i stand til at gå ind i en fuld konfrontation med Rusland. "Det er den gode nyhed ... den dårlige nyhed er, at vi fører en aggressiv politik, og standarden er atomvåben."

En reporter fra TASS spurgte om muligheden for, at USA eller allierede vil forsyne Ukraine med atomvåben. Ritter spurgte retorisk: "Hvorfor skulle vi overdrage de farligste våben i verden til den mest uansvarlige nation i verden?"

En spørger fra Patriot Action PAC spurgte, om en atomar konflikt kunne blive brugt som en valgtaktik af denne regering. Black sagde, at det er scenariet "wag the dog", og tilføjede, at Bill Clinton havde brugt krig mod Serbien til at komme sig politisk efter en rigsretssag. Men det skal være noget uventet, modererede Black; folk er nu trætte af krig. Det har de gjort klart ved valget til Europa-Parlamentet den 9. juni. Wilkerson tilføjede, at Biden er som LBJ (Lyndon B. Johnson –red.) i 1965: Han optrappede en krig, der ikke kunne vindes, fordi det ville skade hans muligheder for at blive genvalgt, hvis han trak sig.

Zepp-LaRouche blev bedt om at kommentere valget til Europa-Parlamentet den 9. juni. Hun svarede, at det er godt, at der nu er to tyske partier i parlamentet, som er imod krigen, men Tyskland er blevet "til grin i hele verden, ... den totale kolonislave for anglosfæren." Ritter tilføjede, at amerikanerne ikke længere tror på, at deres stemme tæller, og

at de ikke kan lide nogen af kandidaterne. Men, sagde han, "spørg Emmanuel Macron – din stemme betyder noget."

Et spørgsmål kom fra Pressenza International Press Agency om, hvordan folk rundt om i verden kan bidrage til fred i Ukraine, som de gjorde for at afslutte apartheid i Sydafrika. Zepp-LaRouche svarede: "Det er eftertrykkeligt stemmernes og landene i det Globale Syds ret" at gribe ind, fordi faren for atomkrig påvirker alle. NATO er fokuseret på at kontrollere fortællingen og har skabt et helt apparat til at dæmonisere Rusland og Kina, så det Globale Syd ikke bliver hørt i Vesten. En mere selvsikker rolle for Syd er det vigtigste, der kan ske for at ændre på tingene.

En tidligere ambassadør fra Grækenland bemærkede, at der ikke er noget civilforsvar i USA eller Europa i tilfælde af et atomart angreb. Black foreslog, at der blev sat opslag op i New Yorks undergrundsbaner med besked om at købe kaliumjod-tabletter for at beskytte sig mod stråling: "Det ville måske få folk til at tænke sig om en ekstra gang." Ritter sagde, at regeringens opfordring til et mere aggressivt atomart scenarie indebærer, at nogen faktisk er i gang med at planlægge. Men denne planlægning omfatter ikke foranstaltninger som lagre af vand, mad, beskyttelsesrum osv. for at beskytte det amerikanske folk, som burde spørge: Svigter I os?

Ritter blev spurgt, hvad han havde tænkt sig at sige i Sankt Petersborg, hvis han ikke var blevet forhindret i at tage af sted. Han fortalte, at han havde planlagt en 40-dages rejse gennem Rusland som fredsambassadør, og at han ville live-streame turen. Det "skræmte dem fra vid og sans", så de inddrog hans pas.

Carl Osgood fra EIR mindede Wilkerson om, at Daniel Elsborg skrev, at USA altid har brugt atomvåben, som en kriminel bruger en pistol, for at få det, han vil have, uden at trykke på aftrækkeren. Wilkerson spøjede med senator Lindsey Graham (R-SC), som repræsenterer hans hjemstat, og sagde: "Lindsey

har nået nye niveauer af sindssyge.” Han tilføjede, at USA har 30-35 lande under drakoniske sanktioner uden nogen egentlig grund. Vi er forhadte over hele verden, vi er ude af stand til at mobilisere til krig, så den eneste mulighed er truslen om atomkrig.

Der kom et spørgsmål fra The Grayzone-siden: Hvad er konsekvenserne af Bidens foreslåede aftale med saudierne om at hjælpe med uranberigelse for at få normaliseret forholdet til Israel? Wilkerson svarede, at USA er desperat efter at løse situationen i Gaza, og saudierne ønsker at kunne fremstille et atomvåben. Kina og Rusland vil ikke give dem den mulighed, men det vil vi!

En reporter fra Radio Mindanao i Filippinerne spurgte, om det filippinske militær bliver optrænet som stedfortræder for en krig mod Kina. Ritter svarede, at USA ikke er i stand til at bekæmpe en ligeværdig styrke og derfor bruger Filippinerne i stedet, ligesom i Ukraine. Black sagde: “Det er meget vigtigt for Filippinerne at være klar over, hvad der foregår.”

Sammenfattende bemærkninger

Wilkerson: Den stat med atomvåben i dag, som er mest tilbøjelig til at bruge disse våben, er USA. En forsigtig stat har aldrig flere fjender på et givet tidspunkt, end den kan håndtere, men vi har gjort det meste af verden til fjender. Han foreslog, at vi skulle lære at bruge det “behændige instrument for national magt, der hedder diplomati”.

Black: Det var en stor sejr for menneskeheden, at Den kolde Krig sluttede ublodigt. Vi formåede ikke at udnytte det, og vi flyttede grænsen mod øst. Da Warszawa-pagten forsvandt, gjorde NATO det ikke. Det var et frygteligt tab for menneskeheden, at vi forpassede muligheden for fred.

Ritter: “Jeg blev rådet til ikke at forsøge at skræmme folk,” men det råd ignorerer han. Alle amerikanere er nødt til at vågne op om morgenen med den frygt for at dø af atomkrig, for

så vil folk handle. For at din stemme skal tælle, er kandidaterne nødt til at vide, hvad din stemme står for: "Hvis du ikke er imod atomkrig, vil du aldrig få vores stemme."

Zepp-LaRouche: "Vi er på vej ind i den vigtigste og farligste periode i hele historien." NATO står over for et enormt ansigtstab, og den måde, hvorpå de opgav deres stedfortrædere i Afghanistan, burde være en lærestreg for filippinerne og ukrainerne. Hun fordømte den idiotiske politik med at konfiskere russiske aktiver – selv IMF har advaret om, at det finansielle system vil kollapse, når Rusland gør gengæld. Generationen fra Anden Verdenskrig vidste, hvad krig var, men den nye generation er overfladisk tænkende og kender ikke historien. Hvordan kunne den store tyske civilisation synke til nazismens niveau?

Der må være en følelse af højere lovmæssighed, naturlov, konkluderede fru Zepp-LaRouche, men den blev opgivet af sejrherrene. Det er nødvendigt for debatten. "Vi er nødt til at opløfte menneskeheden til et højere moralsk niveau, hvis vi vil overleve denne store fare."

Foto: EIRNS/Stuart Lewis

Hele afskriftet på engelsk:

Emergency Press Conference: The Danger of Nuclear War Is Real, and Must Be Stopped

Schiller Institute with founder and Chairwoman Helga Zepp-LaRouche, Scott Ritter, Col. Richard H. Black (ret.), Larry Wilkerson, hosted by Dennis Speed

DENNIS SPEED: ... National Press Club in Washington, D.C. and to today's press availability, ["The Danger of Nuclear War Is Real, and Must Be Stopped"](<https://schillerinstitute.com/blog/2024/06/07/emergency-press-conference-the-danger-of-nuclear-war-is-real/>)

Today's event is sponsored by the Schiller Institute, an international human rights organization founded in 1984 by Helga Zepp-LaRouche, one of the speakers today.

Helga has the distinction, along with former UN weapons

inspector and U.S. Marine intelligence officer Scott Ritter as well as Col. Richard Black (ret.), who is also a distinguished Vietnam veteran and former State Senator from Virginia, of having appeared on several hit lists that have been issued by the Ukrainian organization, the Center for Countering Disinformation; which has indirectly received funds from the United States. There are others in the room here today who share that same distinction. One of the questions that will be left with you today is, "Are American taxpayers funding foreign organizations that are directly threatening the lives, the livelihoods, and the freedom of thought as well as the freedom to travel, of American citizens? Is the United States State Department engaged in activities that are violations of the rights of American citizens?"

I think we're all aware of the recent involuntary detour that Scott Ritter was supposed to make from his appointment to speak at the recent St. Petersburg International Economic Forum, which was attended by 19,000 other people from 136 countries. It was hardly a secret meeting, and it's hardly a secret that we have a problem in the United States. For example, this is hardly a secret meeting. It's hardly a secret that American society is at a crossroads; and today's topic defines it better than anything else. We are aware of the dangers that have occurred, particularly because highly irresponsible actions taken in the military sphere, including the bombing of early warning systems in the territory of Russia. Scott Ritter, who people are aware has gone out of his way in every way possible to call the attention to this, is here with us today. We're going to begin with him, followed by Colonel Black.

SCOTT RITTER: Thank you very much for the introduction. It's an honor and privilege to be here today to talk to you about a topic that sadly is being ignored. Pick up the morning newspaper, pick up the afternoon newspaper, pick up any newspaper, and I doubt you're going to see on the headline "America at Imminent Risk of Nuclear Armageddon." But that should be the headline of every newspaper; that should be the lead story of every newscast. Not because the goal is to frighten people. I've had many people accuse me of fear-mongering, saying that "It's irresponsible what you're doing, promoting fear." I say, it's irresponsible for the American

public, for the American citizen to allow the government that works {for them} to engage in policies that will lead to the termination of all human life on the planet Earth as we know it. That's the end result here.

We're talking about a number of things. Today we can talk about a failure of diplomacy. I have said that we are at a period of time in our nation's history that is far more dangerous than the Cuban Missile Crisis, and a lot of people take umbrage at that, especially people who didn't live during the Cuban Missile Crisis and have no concept of what the Cuban Missile Crisis was. But the Cuban Missile Crisis, October 1962, people have said that's the closest the United States and the Soviet Union came to nuclear war. In a way, they're right, but let me talk about some differences at that time. While the Soviets were sending ships with missiles to Cuba, the danger was that they were going to run into a blockade that would lead to a direct military conflict that could expand into a nuclear conflict—while all that was happening, a man named John McCloy was speaking to a man named Valerian Zorin. Diplomacy was taking place. We, the United States, were actively engaging with the Soviet counterparts to prevent the very war everybody was afraid of! The reason why there was no war is because there was diplomacy: Because leaders were talking to leaders, if not directly, then indirectly. If not through official channels, then through the back channel. Diplomacy was alive and well.

Today, Ladies and Gentlemen, right down the road on Wisconsin Avenue, is an embassy—the Russian Embassy. Seated in that embassy is a diplomat named Anatoly Antonov, one of the most distinguished American experts in the Russian Foreign Service: The lead arms control negotiator for the last remaining arms control treaty between Russia and the United States! He's been sitting there for several years, and his phone is not ringing! We are not calling him! We are not talking to him! There is no diplomacy today—and yet, our two countries are on a collision course, that could very well lead to a nuclear conflict.

And when I say nuclear conflict, let's be clear here: Now we're going to talk about doctrine. There was a time when nuclear weapons existed for the purpose of deterring nuclear attack. That's a sick thing, this concept of deterrence. Mutually Assured Destruction is sort of insanity encapsulated

into a couple of words, but that's the reality of it. The United States had nuclear weapons, the Soviet Union had nuclear weapons. We had to make sure that nobody felt competent enough to use these weapons preemptively to gain some sort of strategic advantage. The end result was Mutually Assured Destruction, nuclear deterrence. And this worked up until the end of the Soviet Union.

It worked so well, I have to say, one of my first adult jobs was as a Marine Corps officer implementing arms control treaties in the former Soviet Union, part of the Intermediate Nuclear Forces Treaty, where we got rid of entire categories of nuclear weapons. The first time that we didn't just limit the growth, but we actually reduced the arsenals. This could have led to even greater cuts in the nuclear arsenals, but no, not for the United States. When the Soviet Union went away, we decided that we needed to maintain a nuclear advantage over the Soviets, and we corrupted the concept of arms control. We withdrew from arms control treaties, like the Anti-Ballistic Missile Treaty, which gave Mutually Assured Destruction its teeth. See, without ballistic missile defense, the missiles would hit their target—which means that if you go to war, your missiles would the target they're aimed at, and the missiles aimed at you will hit the target. Under George W. Bush we decided we didn't want any missiles to hit America. Ostensibly a rational thought, except at the same time, we were seeking to gain nuclear supremacy over the Russians so that our missiles would hit Russia! This creates an imbalance.

After 9/11, we went further. We saw a transition of nuclear deterrence doctrine into nuclear war-fighting doctrine, where we embraced a doctrine that said that we could use nuclear weapons preemptively against a non-nuclear threat. Our current President of the United States, the Commander-in-Chief, Joe Biden, campaigned on a promise to return America to the sanity of sole-use doctrine, meaning the sole purpose of America's nuclear arsenal would be to deter others from attacking us. He didn't do it. Why? I attended a reunion of Intermediate Nuclear Forces inspectors and negotiators a couple of years ago, and we asked that question to a senior Biden administration arms control official. The answer? {The inter-agency isn't ready for this yet.}

Now, I live in a nation that is ostensibly the greatest

democracy in the world. I know that I go to vote. I know that I looked at the names on the ballot. I never saw "inter-agency" on the ballot. I don't know what the hell they're talking about, when it comes to democracy. The President is the Commander-in-Chief. He is the Executive. If he wants a policy direction, he directs it to happen. And the inter-agency needs to salute smartly and seek to implement it. But we're being told that the inter-agency isn't ready." That means the Establishment isn't ready; that means the Establishment seeks something else, and that, of course, is American nuclear supremacy.

We live in a world where other nations will no longer tolerate this. Russia is one of them. And Russia, today, is a nation that is at the pointy end of the American nuclear spear. They're seeing the United States promulgate policies that have American military capabilities thrust up to the very borders of Russia, indeed, crossing over into the borders of Russia. Threatening Russia's strategic nuclear enterprise—early warning radars, command and control facilities, even nuclear weapons depots and nuclear launch systems. We have facilitated—"we," being the United States—an attack against Engels Air Base where Russian strategic nuclear bombers are stationed. Under Russian doctrine, this {alone} justifies a nuclear response. We have been tickling the Russian nuclear bear for a long time, and only through the patience and wisdom of the Russian leadership have we avoided a nuclear war.

As an American, I take umbrage at that. I don't want to be at the mercy of any foreign leader. I would rather that the American leadership takes a rational step towards de-confliction: That I be at the mercy of a government that I get to hold accountable at the polls—a government "of the people, by the people, for the people." A Constitution that begins with, "We, the people of the United States of America," and that's the final thought I want to put out there.

We have a duty and responsibility as citizens to wake up and recognize the threats that face us collectively as a nation, as a people. And the greatest threat to the continued survival of the United States of America today is {American nuclear policy, American nuclear weapons.} These weapons do not protect us, Ladies and Gentlemen. These weapons are literally a loaded gun at our head with an insane man's finger on the

trigger. We need to come together; we need to stop this. We have an election in November: Let us all do our job as citizens, and vote for somebody who places the survival of America above all else, which means they place nuclear non-proliferation, nuclear disarmament and arms control above all else. Thank you very much.

SPEED: Before you say something, sir, I didn't fully correctly introduce him. Col. Richard Black (ret.) is a combat veteran who has seen the face of war. He always talks about how he shed a bucket of blood for his country, he talks about seeing people killed next to him, as a pilot. He's a former head of the U.S. Army's Criminal Law Division of the Pentagon, a former Virginia State Senator. But most importantly, as Scott was just referencing, I decided I should say something, he has {seen} the face of war, and he intends to stop it. Colonel Black.

COL. RICHARD BLACK (ret.): Thank you much for the kind introduction. I'm Senator Dick Black. The purpose of our press conference today is to alert the world to the great risk of nuclear action occurring. We're growing very close to that.

It's important to understand the nature of American military doctrine regarding nuclear weapons. Our nuclear doctrine grants the President of the United States plenary authority, unfettered authority to launch a nuclear strike for any reason, or for no reason at all. It is an offensive doctrine. It is not a defensive doctrine: It is a doctrine that allows the President to wake up and decide that he is going to carry out a nuclear Pearl Harbor against an enemy of his choice.

Now, obviously there are political considerations, but if you're talking about a nuclear war, you're talking about a situation where there is going to be such vast destruction that political considerations are going to dim into the background.

There was a comment made just this last Friday by a fellow, Pranay Vaddi, who is with the National Security Council, he's the senior arms control official. He was commenting on why more nuclear weapons might be required. Now, both the United States and Russia have over 5,000 nuclear weapons currently, China has 600. Here's something Mr. Vaddi said as a representative from the White House—the National Security Council is in the White House. He said, "We need to be fully

prepared to execute {if} the President makes that decision.” [Emphasis in original] What does he mean by “execute”? He means we need to be prepared to launch a nuclear strike if the President decides we’re going to do so. This is a great deal different from Russian or Chinese doctrine. The Russian doctrine is based on the defensive use of nuclear weapons. They can use them if they are imminently about to be attacked, if they are attacked, or if the cohesion of Russia as a nation is about to be destroyed by the attack of an enemy. So, it should greatly distress us and concern us that we have a White House official saying, “we need to be prepared to execute if the President makes that decision.” In a responsible government, we should never be talking about the President ordering a nuclear strike.

Now, to go back with the war in Ukraine, which has gotten us to this point, Ukraine was never a vital United States interest. The war has been fought principally over the idea of whether Ukraine would be integrated into NATO, which would then allow nuclear missiles to be stationed right up to the Russian border. In other words, Russia would be in a posture where they could be attacked suddenly, unexpectedly, and have absolutely no time to respond. That really is the essence of what you get to with this enormous deadly war in Ukraine.

A war is being fought at the doorstep of a giant nuclear superpower. You go back to the Cuban Missile Crisis—and I lived through that. I lived in Miami, and I was in Havana before the Revolution, I was there after the Revolution. I watched the whole thing unfold. I literally discovered a vast military convoy that was moved secretly through the city of Miami at night in preparation to invade Cuba. Now, they never did, but it sure made my eyes bulge out, while I was driving up Route 27 and this endless convoy came the other way. But at that time, there was such a dramatic difference, because Russia was a weak nuclear power. As a nuclear force, it was not a very big nuclear force. Today, it actually has more nuclear weapons than the United States. Both have roughly 5,000, they have a little more.

But in any event, where we have gotten to, this terrible war—the biggest war in Europe since the Second World War—is being fought on the doorstep of Russia. And the Russians entered the war in February of 2022. Four days after they

crossed the border, peace negotiations with Ukraine began—after four days. After two months, a peace agreement had been pretty well hammered out, to the point where the First Deputy Foreign Minister of Ukraine announced that they were virtually on the edge of an agreement. It was at that point that the Prime Minister of Britain, Boris Johnson, was sent to basically tell them to knock off the peace talks, get back to the important work of fighting. When the peace agreement was about to be finalized, there were very few casualties, relatively; there was very little property destruction. The parties both were fairly pleased with the peace agreement; it was something they both could live with. So, all of this vast sea of bloodshed that has been followed, has been largely unnecessary.

Now, what's happened is that Ukraine is running out of manpower. They're much smaller in population than Russia, and the casualties have worn them down. As they have become weaker and weaker in terms of manpower, you have the United States and NATO becoming increasingly restless and anxious to sort of pull this thing off; to bring them to snatch victory from the jaws of defeat. We've seen them with the United States working together with Ukraine and NATO. They sank the flagship of the Russian fleet, the cruiser {Moskva}. In a very, very dramatic action, the United States orchestrated the sabotage of the Nord Stream pipeline, which has permanently damaged the European economy, particularly the economy of Germany which was thrown into a recession because of the destruction of Nord Stream.

More recently, we've had Emmanuel Macron, the French President, and he has been the lead man in a trial balloon to see whether Western countries could be incentivized to go ahead and send their own troops as trainers—just like in Vietnam—trainers into Ukraine, which inevitably would lead to their engagement in battle. Everybody understands that.

All of this has built up to the point where we just had the European Union elections, and the elections were a devastating loss for the powers that be in NATO. A tremendous conservative victory, and I think among other things it has reflected the fact that Europeans are sick and tired of war. They never wanted this war; it was imposed on them, and they would like to be away from it. But nonetheless, we continue, as has been

mentioned, with the attacks to blind the radars that defend Moscow from an unprovoked attack by missiles coming in. We have helped Ukraine to launch the attacks on the Engels Air Base, where the Russians have their nuclear bombers stationed. It goes on and on. Most recently, we are now talking about making our nuclear doctrine even more aggressive.

I don't honestly know, if I had the assignment, how do you make the nuclear doctrine of the United States more aggressive than giving the President carte blanche authority to attack anybody at any time? I would have to ask a lot of questions if someone assigned me that task. But in any event, as we get closer to the election, as things become more desperate on the Ukrainian front lines, we have an anxious White House that is willing to attempt more and more reckless actions, and there's a very high risk that this nuclear gambit that is underway right now may not succeed. And an accident could occur, and we won't be holding another press conference to announce the results of it when that's finished.

So, in any event, we'll continue, but thank you, and thank you, Scott, for your comments.

SPEED: Our next speaker, coming to us from Germany, is the author of ["Ten Principles of a New International Security and Development

Architecture"](<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>). She issued these Ten Principles on November 22, 2022, at a conference which was called ["On Stopping the Danger of Thermonuclear War"](<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/21/conference-stop-the-danger-of-nuclear-war-now/>) then. The first of those points stated that "The new International Security and Development Architecture must be a partnership of perfectly sovereign nation states, which is based on the Five Principles of Peaceful Coexistence and the UN Charter." The second principle was "The absolute priority must be to alleviate poverty in every nation on the planet, which is easily possible, if the existing technologies are being used for the benefit of the common good."

Helga Zepp-LaRouche was also the inspiration for the creation of an organization called the International Peace Coalition, which has held 53 consecutive meetings, and will be holding

its 54th meeting this coming Friday. It's always my honor to introduce her; welcome, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Thank you, Dennis. Right now we have the second maneuver [rehearsing the deployment of tactical nuclear weapons](<http://en.kremlin.ru/events/president/news/74108>). This is not a routine maneuver, but explicitly in response to Western provocations such as Macron's announcement of sending troops to Ukraine, Cameron's permission that the Ukrainians can use all weapons for strikes into Russian territory, and naturally the attack on the early warning radar system. This is now happening. Also today actually, a Russian flotilla of ships has arrived in Cuba, a frigate, and a nuclear submarine, and two other ships. There is no question that we are right now at a reverse Cuban Missile Crisis, except it is, for the reasons in part already mentioned, much more dangerous than the first Cuban Missile Crisis.

The worst problem is that the Western Establishments have talked themselves into the belief that whatever Russia is doing just bluffing. And this is while the population is not being told that what is happening from the side of NATO is actually a nuclear chicken game which is taking the limits further and further and further, crossing red lines all the time, and we are indeed on the verge of a potential catastrophe.

I want to reference a solution which was mentioned by Dennis. We absolutely have to change the entire outlook. We have to go to a New Paradigm, and the most obvious reference point is the Peace of Westphalia, which ended 150 years of religious warfare in Europe. It occurred, because the participants of the war realized that if they would continue, there would absolutely nobody left to survive to enjoy the victory, because at that point, already, one-third of all of villages, people, animals, were all destroyed, and a continuation would have destroyed everybody else.

So now, in the time of nuclear weapons, it is also clear that if it ever would come to a nuclear war, there would be absolutely nobody left to survive, to enjoy the victory.

Now, there is a debate that this is not going to be fatal, that you can have a tactical nuclear war, but I think people should study the writings of Ted Postol, who very clearly developed the idea of what is the fundamental difference

between a conventional war and a nuclear war. The likelihood is that it would end up with a total global war where all nuclear weapons would be used, followed by probably ten years of a nuclear winter, where all life on the planet would be extinct, so that not even an historian would be left to investigate the reasons how this happened, is very likely.

Therefore, we have to draw the lesson from the Peace of Westphalia. We should have an immediate new security and development architecture, which takes account the interests of every single country on the planet. Because that's the lesson from the Peace of Westphalia: That if you do not take into account the interests of the other—and that means {all} others—peace is not possible. Whenever that principle was applied, it led to peace. When it was not applied, like in the Versailles Treaty, it was just a stepping stone to the next war, which in that case was World War II. So, the Peace of Westphalia as a model for such a conference, which I volunteered to write Ten Principles to give people an idea what such a new security and development architecture must absolutely take into account. I would ask people to get these Ten Principles and look at them. And I think it is eminently possible.

Now, what would be the institution which could implement such an idea? Well, if nothing else helps, it has to be put to the UN General Assembly, because it concerns all people on the planet if we are going to live or die. The Chinese government already has made several proposals: Xi Jinping proposed the Global Security Initiative, the Global Development Initiative, and the Global Civilizational Initiative, which has exactly such an approach of an all-inclusive idea that all nations must be part of it. Also, the recent [Brazil-China proposal](https://www.fmprc.gov.cn/mfa_eng/zxxx_662805/202405/t20240523_11310698.html) for a Ukraine peace conference is all-inclusive, unlike the Swiss Bürgenstock conference, which is doomed to fail simply because it does not invite Russia to be a participant and it is based on a premise which cannot lead to a result in any case.

So, I think we are at a point where the peoples of the world are called upon to bring in their voice, because already in the Bandung Conference in 1955, Presidents Sukarno and Prime Minister Nehru said that if it ever comes to global war, maybe

the countries the Global South will die a few weeks later, but they will die anyhow. That is why the issue of war and peace is not a matter of just NATO or some military-industrial complex or whatever. It is a question of every citizen in the world, which by the very nature of a global war, must act as a world citizen.

Therefore, I think we need to have a public debate about such an idea, because if we continue with the geopolitical confrontation, it is just a question of time when it will be too late. But we are the intelligent species, we are the creative species, and therefore we should have confidence that we can find a solution to such an absolutely existential problem like the mortal threat to our existence.

SPEED: We're beginning a transition in our discussion now. As we begin to go to various matters, we want to first ask that Col. Lawrence Wilkerson will speak to us. Ray McGovern, as some people know, was hoping to be with us today. He was unable to do so, because of medical circumstances.

Larry is currently a senior fellow at what's called the Eisenhower Media Network. This is a group of former military intelligence and civilian national security officials who are concerned to counter Washington's Establishment narrative on most national security issues of the day. Some of us remember, not fondly, and Larry has no problem with this, 21 years ago when he was sitting next to Colin Powell, when Colin Powell did his thing at the United Nations. Larry has been very, very clear about the nature of that disaster. He's been very clear about his role. He's been very clear about reversing that role. Why this is important is that something like that kind of Damascus Road is what we're going to need coming from various members of the American military and intelligence very rapidly if we're going to survive what we're now in. So, it's my first honor—it's the first time I've done this—to welcome Larry. You have the floor, go ahead.

COL. LARRY WILKERSON (ret.): Thank you. Thank you for having me here, and I thank Ray for letting me fill in for him. I'm going to speak very briefly, but I hope the points I make will resonate along with those that Scott gave, and the others, because they're all very important points.

A few years ago, I had the opportunity to sit down with a great man, a patriot, a hero of this country. And the question

we were dealing with was posed by him. This was Dan Ellsberg of the Pentagon Papers fame. Dan said, "The question is, are we closer today than we were since August 29, 1949, when the Soviets exploded their first atomic bomb, and there was nuclear competition?" And before I could answer, he said, "We are; absolutely we are closer than we have ever been before. The {Bulletin of the Atomic Scientists} is right: The hand is moving so close to midnight that you can hardly decipher the clock. We are that close to nuclear conflict." This is Dan Ellsberg, who was one of the premier, if not {the} premier nuclear planner for RAND and then for the Pentagon, at the time when he was working for the United States government. This is the man also who drove a Jeep through the wire out in Nevada to get to Ground Zero to make sure that Ronald Reagan couldn't conduct that last nuclear test. And he was successful. He drove a Jeep to Ground Zero so they couldn't shoot. A very brave man; a hero. He thought that we were at that point that we had never been at before; a few seconds from nuclear war.

And we talked about the reasons. And the first reason Scott has already talked about, but I want to reiterate it because it's so important, because it is all our fault. It is the empire's fault: It is the United States of America's fault. We have abrogated every treaty regime pertinent to nuclear weapons. {We did it}. We even caused the last and ultimate one, the New START Treaty, to not be looked on favorably for renewal by Moscow because of our actions in Ukraine. So, we have abrogated {every single protective treaty environment that we painstakingly crafted} over the many years of the Cold War. Nuclear weapons are free to roam.

The second point is, we now have nine countries that are nuclear weapon states, and I include Israel, of course, in there—and one of the most dangerous nuclear weapons states in my view. We have two or three aspirants—frankly, I think the Saudis have contracted with the Pakistanis to buy 30 or 40 warheads if Iran develops one—so we could have two nuclear weapons states within a moment or two if Iran suddenly decided to take the enriched uranium they have now, which the IAEA has even said is enough for three bombs, and pretty shortly if they made that decision. So, we have a proliferation of nuclear weapons states, and no treaty regimes whatsoever.

The third point—and this is as important as the first two, and I've discovered this in travelling all across America and speaking on university campuses, to Rotaries, to all manner of different organizations in all 50 states. The American people have forgotten. The American people do not understand what it was to build a bomb shelter in your backyard and stock it with food and water. I used to hand out pamphlet, a pamphlet from the United States government signed by Lyndon Baines Johnson, that told you with photographs and pictures and other paraphernalia in the pamphlet how to build a bomb shelter in your backyard. I used to go in the basement of my school when I was youngster, and sit there with my head in my lap, as the teacher instructed us how to perform, because we were doing a nuclear drill. We don't have any idea in this nation anymore of what nuclear weapons can do.

Then the last point. We had a principle during the Cold War. It was absolutely fundamental to our philosophy about nuclear weapons, and it was pretty fundamental with the other nuclear weapon-owning states in the world as well, including Russia (the Soviet Union at that time). No weapon-owning state would ever go directly for war with another weapon-owning state. Think about that for a moment: That's a pretty darn good principle. The only time that's been violated is with India and Pakistan. And in both cases, we rushed off to Delhi and Islamabad as fast as we could get there. We sat down and in 2002—I know personally about this—with General Musharraf, and with the diplomats in New Delhi, and we told them, "Stop now. Stop now." And gave them no choice really, we even sort of rendered a threat. No two nuclear weapon-owning states should go to war with one another.

Where are we in Ukraine? Where are we in Ukraine? We are a hair's breadth from violating that principle! A hair's breadth! And we've got leaders like Macron who thinks he's a latter day Charles de Gaulle, who wants to make that threat real. He wants to actually introduce NATO troops on the ground in Ukraine.

So, we are at a very dangerous period, and if Dan were still alive, Dan would be apoplectic at this point. I guarantee you he would. He spent his life trying to prevent this moment from coming, and it looks as if it's more imminent than it has ever been since August 29, 1949. And the American people by and

large are utterly ignorant as to this fact. Thanks.

{{Open Discussion}}

SPEED: I first want to just ask if any of the speakers has anything they would like to either say or respond to anything that has been heard. So, first I'll just ask Scott, anything at this point.

Colonel Black?

BLACK: I think I'm good.

SPEED: And Helga. You're OK. All right.

So, let's do the following. We have people who are present in the room, and then we have people who are on the internet. So, I want to ask for the first two questions or comments to come from the room here, and then the next two will come from the internet. Please raise your hand to get in line in the queue for the virtual side, so we can list the names and know who you're with. We're going to start here in the room. Please identify yourself when you speak.

KEN MEYERCORD [ph]: If the leaders of every nuclear power knew that they were going to die if they initiate a nuclear attack, do you think that would deter them from doing so?

SPEED: To whom are you directing that?

MEYERCORD [ph]: Anybody.

BLACK: I'm not sure whether it would or not, but we do know that the leadership of the United States has ways—they will go underground, they will not be killed by the first strike. My guess is there probably are a number of the global elite who will be protected. Whether that makes a difference, I don't know. It's almost as though, we don't have a central organizing intellect to our war policy. We've got all the various countries of NATO, we have all these various departments of the government. It's as though there's always somebody in every department who wants to have the latest little foot forward, so there's somebody who says, "Why don't we give them M-1 tanks? Why don't we give them HIMARS missiles? Why don't we do the ATACMS, even though they can reach way out into Russia with those? How about F-16 jets? Shouldn't we be talking about tactical nuclear bombs?" It's as those we're just sort of meandering.

Early in the war, I'm sure Scott will recall, there was a, he may have been an Italian general—but there was someone who made the comment that it seems as though we're sleepwalking

into World War III, and that got my attention. It's not as though there's some central scheme and plan, but it's sort of this unfolding amorphous thing. And fortunately, I think, on the other side, there is a central organizing intellect. There is a central disciplining individual. I think President Putin has firm control of the direction and the limits. While they'd love to try to get people to start calling him "Mad Vlad," the West has essentially backed its entire existence on his rationality and the fact that he will not do something that is rash and unpredictable.

RITTER: A., I support everything Colonel Black just said, not just because he outranks me, but because he's right.

I'm going to build upon what Colonel Wilkerson said. The question was, do you think the leaders understand that if we go to nuclear war, they're going to die? I will say today that there is not a single leader who understands what nuclear war is. And because you don't understand what nuclear war is, you don't understand the consequences thereof. In the Cold War, we had a plan: It was the Single Integrated Operations Plan, it was the nuclear plan. And when John F. Kennedy was first briefed on it when he became President, he got sick to his stomach, and turned to his advisors and said, "And we call ourselves a human race." He chastised the Pentagon: He said, "You can't ask me to push a button and destroy the world. You have to give me options." So, the Pentagon gave him options, which were that no matter what he did, he pushed a button and it ended the world. Lyndon Johnson was faced with the same insanity. Every American President during the Cold War understood the consequences of his actions: That if we initiated a nuclear strike, we would all die, he would die, there's no surviving this at all.

Then, the Cold War ended, and we went into this period when people forgot what nuclear war was. In fact, it was a good thing. I like it that we forgot what nuclear war was, because it meant that we were doing things like de-targetting our missiles, so that the missiles in our silos weren't on a hair-trigger to be fired up. They had taken the target out of the missiles. In order to use these missiles, you had to make a deliberate decision to {re}-target them, to {rebuild} the plan, and this created time for sanity to sink in!

And then George W. Bush came along, and decided that America's

nuclear arsenal had to be a usable nuclear arsenal. But we operated under the notion that we were the supreme nuclear power, and that we could intimidate anybody into submission; that nobody had the guts to stand up to us, especially the Russians or the Chinese, because we made it clear that they would be destroyed, that they would die. And we operated on the premise that we wouldn't die—and so, it all became a big game of bluff, of bluster, of bullying. Well, the Russians haven't put up with that, and neither have the Chinese. Today Russia has the superior nuclear power; it's the superior nuclear power in the world, with a modernized nuclear force that can destroy every target in the United States, anyplace in the world that it wants to. Fortunately, it's tied to a doctrine that has some sort of sanity built into it.

You talked about, Colonel Black, somebody saying we need to become more aggressive with our nuclear doctrine. What it means is we need to become more aggressive with our bluff. See, somebody might not be afraid of America if they know all we have are Minuteman 3 or Tridents with city-killing capability. But my God, if we make the W-76-2 low-yield nuclear weapon and we put it on a Trident missile in an Ohio-class submarine, we now have the capability to launch a {small nuclear war}. And then we can "escalate to de-escalate." How do we prove to the Russians that we can beat them, if they don't think we're going to fire our missile? By firing a missile with a nuclear warhead that just goes boom instead of {boom}. We think that the Russians will go, "Oh, gosh! Thanks for nuking us. We're done." But what we honestly believe is that now the Russians think that because we have this usable nuclear weapon, that we may in fact use it. So, to prevent us from using it, Russia will alter its patterns of behavior. But Russia won't alter its patterns of behavior, when it comes to issues of existential survival. The United States—talk about backing ourselves into a corner—in this case the United States is {advancing} ourselves into a corner of no return. We are creating a nuclear doctrine {backed by capacity}, backed by doctrine, backed by aggressive leadership that doesn't understand the consequences of their actions!

We will go to nuclear war, and we will meet our nuclear demise not because somebody intended for this to happen, but because it was an accident. They said, "they will never call our

bluff," they will never react in a way because—oh, they just nuked us; it's all over. That's the future of this world, Ladies and Gentlemen, unless we find a way to reverse course. And the first thing—and I agree with Colonel Wilkerson on this so much: Sir, we have to find a way to make the American people afraid again. That's a horrible thing to say, but if the American people don't do what you and I did—. When I was a kid, I grew up in Germany next to a nuclear weapons storage facility. And when my dad went into the bunker, which meant that we might be going to war, that meant the world was going to end. And I grew up as a child, fearful. I would go to school in the morning not knowing if I would come home at night, or there would be a world. That's no childhood for anybody! But it made me scared to death of nuclear weapons, which made the joy I felt when I participated in getting rid of nuclear weapons as a weapons inspector, that much more. We need to recapture that joy, Colonel, but we have to do it by making Americans afraid again.

SPEED: Two things. Helga, anything to add?

ZEPP-LAROUICHE: We pass.

SPEED: OK, and Colonel Wilkerson?

WILKERSON: Well, I would just say that I agree with Scott. I think we do need to scare people again. And I would reiterate the euphoria that existed just after the end of the Cold War when {we}—{we} were in Russia, destroying warheads! We were destroying them so fast, the lawyers got involved and stopped us on liability issues. But we were actually destroying warheads. You talked about us being at around 5,000-6000 today. We had 30,000 each then. We destroyed all those warheads. That, in and of itself, shows what's possible. We were planning, on the joint staff—this is not joke—we were planning to go down to somewhere around 1,200 warheads—total warheads of all types. We thought about, and had a study from, of all places, the U.S. Air Force, who said we could go down to 600. All we had to do was talk our other antagonists in the world, and they didn't look much like antagonists at that time, into doing the same thing. And maybe even we could make the Non-Proliferation Treaty have some real robust meaning. Those were good days!

How did we lose them? We polluted them.

SPEED: Hmm! Let me say while we're going to this question, the

first question was perfect in length, because of the answers you're going to get. So, we like to ask that when people speak, please be concise and think clearly about what it is you want to ask. If you have a particular person you want to have answer, please indicate that as well.

DIANE SARE: I'm Diane Sare. I happen to also be an independent candidate for U.S. Senate in New York. This question of how we wake up the American people looms large. I would like particularly ask Helga her thoughts on, one, the relationship between the looming blow-out of the trans-Atlantic financial system and the war drive. I think we clearly see the elections are a factor in keeping up a delusion of some kind of military victory against Russia. But what happened when the Berlin Wall came down, because really the only thing I can think of is that there has to be some kind of revolution in the West. And the last thing that I can think about, is the shift that was huge—I think it's not much on people's minds it was a missed opportunity, is: are there parallels in this situation? One thing that comes to mind is the movement on the campuses against the genocide in Gaza. But I'd really like your thoughts on how we break this, and the connection between the financial situation and the war drive.

ZEPP-LAROCHE: Well, retrospectively, the end of the Soviet Union and the German unification was an historical chance. In German you call it "{Sternstunden der Menschheit}," a stellar hour of humanity. Because there was the possibility to have a peace order for the 21st century. At that time—even some years before—the Soviet Union was not regarded as a threat anymore, the hope of Gorbachev, and even Putin later until 2001, was that Russia could maybe join NATO, which he mentioned it to Clinton when Clinton visited Moscow in 2001. We proposed at that time the Eurasian Land-Bridge as the economic basis for such a peace order.

That chance was thoroughly missed: It's one of the great tragedies at all, and that we are today at the verge of World War III is that the neo-cons in Great Britain and the United States decided to use the unipolar world conception, running the world as an empire based on the Anglo-American special relationship and declare the end of history—Fukuyama—meaning that everybody would adopt the neo-liberal model of Western democracy. What followed was decades of NATO expansion to the

East, color revolution, regime change, interventionist wars. And this has all brought us to the point where we are today. It has caused a tremendous backlash, a blowback of incredible proportions. Almost everything that is happening in the world is the result of these wrong policies by the West from that moment on.

The fact that we have now the BRICS countries becoming probably the BRICS+50, maybe not this year, but soon. The fact that the Global South is deciding to form their own economic system is regarded as a big threat to the hegemon. But what I am suggesting is a completely different approach. None of these countries—not China, not Russia, not Brazil, not India, not South Africa, nor any of the new Global South countries which are forming this new economic alliance—is an enemy of the United States or Europe. If the United States and Europe would say, “OK, we stop geopolitics, and we go for a new system where we cooperate instead of confrontation.” You know the problems of the world are so massive: We have world hunger, we have the migration problem, we have unbelievable misery of so many people, and if all the nations would decide to cooperate to uplift the human species, it could be done (maybe not as Trump was saying in a day), but it could be done in a very, very quick period of time. I personally think, it’s the only hope. The idea of a new security and development architecture is not an illusion: I think it’s the only realistic approach.

And it includes emphatically a reorganization of the bankrupt financial system, because as you correctly say, Diane, the real motor of the war drive is the fact that the trans-Atlantic neo-liberal system is hopelessly bankrupt. We are sitting on a debt of \$2 quadrillion in outstanding derivatives. There is no way how this can be remedied under normal conditions: The central banks are always moving between quantitative easing, quantitative tightening because there is no way out of it. The system could blow out {at any moment}, as we are sitting here. And the only orderly approach is to do exactly what Franklin D. Roosevelt did in 1933: Banking separation exactly like the Glass-Steagall Act prescribed, and then basically move to have a new credit system which provides credit for development. This is why we have said that the “new name for peace is development.”

One very important aspect of this new security and development architecture I mentioned is our proposal for how to remedy the crisis with Gaza, Israel, and Southwest Asia. We have actualized an old proposal of my late husband, Lyndon LaRouche, [“The Oasis Plan”](<https://laroucheorganization.com/larouche-plan-southwest-asia>): which is the idea to have massive development of new fresh water through desalination of ocean water, through the use of peaceful nuclear energy, and to have a massive economic development of all of Southwest Asia, because that is the only way how you can overcome this conflict.

So, there are constructive proposals which all could go into this new security and development architecture. I really urge people to think about it. I do not think that anything short of that will solve the problem.

SPEED: I have a list of four people so far on YouTube. It’s probably larger since I’ve been standing here. I’m going to announce the first two, and then we’ll return to the live audience here. So, it’s Steve Starr first, and then Antonio Vázquez from {El Mercurio}. I think we have audio on them only.

STEVEN STARR: My name is Steven Starr, I’m a professor at the University of Missouri. I teach a class here on nuclear weapons, and I also recently published a [book on nuclear high-altitude electromagnetic pulse](https://www.google.com/books/edition/Nuclear_High_Altitude_Electromagnetic_Pu/tSUo0AEACAAJ?hl=en).

My question is for Colonel Wilkerson and Scott Ritter. As was mentioned, three of Russia’s ten nuclear early warning system radar sites were recently attacked by Ukrainian drones. Considering that these Russian radars are specifically designed to observe incoming nuclear-armed U.S. ICBMs and could not play any role in the Ukraine war, what do you think was the purpose of these attacks? And did the U.S. provide the targetting data for the drones that were used in the attacks?

RITTER: Colonel, you outrank me. [laughter]

WILKERSON: The answer to your question, I think—and this is somewhat speculation, but it’s informed speculation—is, yes. We knew all about it; we even provided targetting data. And why we did it, I have to answer by saying, we’re insane! The Russians do not have the kind of sophisticated array of warning that we have in space, so this is very important to

them. This is like our old distant early warning line which never worked, but theirs works. And it has absolutely no capability of surveilling the battlefield in Ukraine, so what was the purpose of hitting it? I suspect that the purpose of hitting it, was something akin to the purpose of taking out Nord Stream 2. It's absurd, it's insane! But this is the kind of thing we do today.

RITTER: I would back up the Colonel by noting that the United States and NATO employ what we call today intelligence, surveillance, and reconnaissance [ISR] assets over Ukraine and around Ukraine. These drone attacks, I don't believe, could have penetrated Russian air defenses without access to real-time intelligence about where these air defenses are deployed, what the radar envelopes are, what the terrain features are, how you can use terrain masking, timing of attack, the specific route of attack. It's a very sophisticated plot that is beyond the capability of Ukraine to do of its own volition. So, I agree with the Colonel, that the United States was directly involved in the targetting of this.

Now the question is, why would the United States do this? I come back to one my built-in assumptions, is that we think the Russians are bluffing. We believe that if we can put enough pressure on Russia, that we will cause the Russians to quickly seek the negotiating table to bring an end to this conflict. A lot of what we have been doing against the Russians, using the Ukrainians as proxies, is trying to something that's scheduled to take place next week—the Swiss peace conference. But the purpose of the Swiss peace conference isn't to seek peace: It's to create a global coalition which can put political pressure on Russia. So, there's a sequencing of trying to build this global coalition to put pressure on Russia, and putting Russia in a state where it will respond to that pressure.

So, these attacks that have been made against Russia's critical infrastructure, attacks made against Russian civilian targets, are all designed to wear down the resolve of the Russian government, so they would respond to this pressure. This is lunacy in the extreme. Russia has a nuclear posture which clearly states that when its critical nuclear infrastructure is placed under threat—to include nuclear threat or conventional threat—this warrants a threat of

existential nature that can legitimately give Russia the green light to use their nuclear weapons in response.

Russians aren't bluffing. They don't bluff. The Russians are highly responsible. They have a very mature posture and very mature leadership. Vladimir Putin has been in power for 25 years. You get to know the lay of the land during that time. He is comfortable with where Russia is. He is comfortable with who Russia is. And he is comfortable with Russia's place in the world. He is not going to throw away a quarter-century's work on a whim, on an urge, on a miscalculation. But at the end of the day, when he is confronted with an existential threat, he will respond in accordance with Russian doctrine—and that means nuclear weapons. This is a gross miscalculation on the part of the Ukrainians, on the part of the United States, and on the part of all the allies, that we have tried to bring together to put this pressure on Russia. We don't understand Russia. Which is why I believe the best thing we can do as Americans, is to begin talking to the Russians, begin listening to the Russians, begin learning about the Russians so that we better understand who they are, what they are, what they want. And we can make responsible policies based upon that.

SPEED: Colonel Wilkerson?

WILKERSON: I agree with what Scott just said. I'm told, and I believe it, that Antony Blinken and Jake Sullivan cannot talk to Sergey Lavrov. They cannot pick up the telephone and talk to one of the most accomplished diplomats on the face of the Earth, Sergey Lavrov. That's absurd. What do you do diplomacy for? Whom do you talk to most urgently with diplomacy? Your enemies, not your friends! You talk to your friends on a cell phone any time you want to. You talk to your enemies, or your would-be enemies, or your {pretend} enemies, but you {definitely don't forbid} your top diplomat from talking to the top diplomat of the country you're most embroiled with, and most dangerously embroiled with.

SPEED: Colonel Black, did you have something you wanted to add?

BLACK: I thought I would just add the fact that when it comes to the drone attacks on the radar sites that defend Moscow, this was a coordinated thing. This was not simply somebody from Ukraine maybe with some permission from some Americans to

go ahead and do this. It was orchestrated, because you had the attack on the early warning system; you had the attack on the nuclear bombers; you had the integration and adjustment of the F-16 jets to make them nuclear-capable and nuclear ready—all of these things coming together. Maybe it was an effort to bluff, to raise the stakes on the Russians. Or, maybe it was simply the way that the Pentagon does, to make sure that if they anticipate that the Commander-in-Chief might take a certain action, that they've put things in place to make sure that they're ready for it.

In either event, it is a {very dangerous thing}, because it just ratchets up, if you're bluffing, there's always a chance that the other person calls your bluff. And if he calls the bluff, it is Russia's general position that they don't fight a limited nuclear war. Their idea is that nuclear war is an all-out war. We have this idea, "well, maybe you can tinker around, maybe you can have a little nuclear war, and that'll work out and everybody will back down." Sometimes people don't back down. And to gamble the existence of humanity on whether somebody will back down—it's one thing if you've got \$50 bucks on a card table in a poker game, but you're actually putting all of humanity on the table. We're the chips, and we've got reckless people gambling our lives with this.

SPEED: OK, Antonio Váldez?

ANTONIO VÁLDEZ [via interpreter]: I am in Mexico. I would like to Scott Ritter, and anyone else who would like to add their opinion, we have been reading reports for some time over these last three years, like the one from the International Security Program and other similar reports that conclude that the current pace of U.S. operations is adequate for peacetime operations, but not for major conflicts. If there were a major regional conflict, such as a war with China, the medium- and long-range weapons would quickly be exhausted, and there is no capacity to increase for a major war. And we recently heard the German Defense Ministry speak of preparing for war in 2029. My question is: Can we interpret this as, at least, perhaps good news in the short term, that the President will not launch into a global conflict, because the conditions are not adequate? Or that perhaps delay a possible nuclear response? Thank you.

RITTER: The good news is, you're correct. That neither the

United States nor NATO is in a position to engage in a large-scale conflict with Russia. Russia has done something in the two-plus years that the special military operation has been ongoing, that I think has shocked the West. You could hear it in the words of Gen. Christopher Cavoli—he's the commander of American forces in Europe. He said, the Russians got their defense industry up and running; they've rebuilt their military, they have a very large military, well-trained, well-led, well-equipped, and we got nothing like that, and we're not going to have anything like that anytime soon.

The West has shown an inability to gear up for this kind of large-scale war, because there's a political cost to be played. As we saw recently in Europe with the recent European elections, there is a political price to pay for bad policy. And some European political parties have paid a heavy price. Emmanuel Macron has paid a heavy price for bad policy. The idea of going on a war footing where you haven't adequately explained the necessity of conflict to your people is bad policy.

So, neither the United States nor Europe is in a position to confront Russia in a sustained, high-intensity fashion. That's the good news.

The bad news is, we still have a policy that's very aggressive against Russia, which means that the default in lieu of adequate conventional capacity is nuclear posture. So, rather than making us safer, this actually makes the world a much more dangerous place to live, because we aren't altering our policies to meet conventional realities, conventional capabilities: We are insisting on moving forward aggressively on policies that can only be backed up by nuclear weapons, which makes the likelihood of these weapons being used that much higher.

SPEED: We're going to come back to the live audience, but let me announce that we have a David Anderson with Pressenza and Leonidas Chrysanthopoulos, who will be the next two people on the social media.

This individual in the front, you had your hand up?

TASS: I'm Ivan Tulchik[ph] of TASS news agency. I've got a follow-up question on the issue that Colonel Black has already touched upon. What are the chances that the U.S. or its allies, in one form or another, will provide Ukraine with

nuclear arms? Thank you so much.

BLACK: I would say I don't envision the U. S. providing nuclear weapons to Ukraine unless it is as part of a scheme where we would control the nuclear weapons. But it would give us some degree of plausible deniability, some sort of a buffer between us and the actual employment. I think we would be careful about doing that. But Scott, what are your thoughts?

RITTER: I'll just quickly say that I think there is zero chance we would ever give Ukraine nuclear weapons. One, it's insane. Why would we turn over the dangerous weapons in the world to the most irresponsible nation in the world? We have leaders in America who speak highly of Zelenskyy, but we know the truth. He is not a good leader. We have leaders who talk about Ukrainian democracy, but we know the truth: It's not a democracy. We know it's the most corrupt place in Europe; maybe one of the most corrupt places in the world, led by people who are totally inadequate to the task. We would {never} in a million years give Ukraine a nuclear weapon.

I'll just throw in another reason why. NATO has a nuclear doctrine. We talked about how we employ nuclear weapons as part of a NATO nuclear strategy. Key to that is that it's kept within NATO, and that it's done consensually. If the United States were to give nuclear weapons to Ukraine, we would be undercutting our own posture when it comes to the validity and viability of a unified NATO nuclear response. So, it's counterproductive across the board. I don't see the United States ever giving Ukraine weapons, nor do I see the United States every standing by while Ukraine seeks to acquire nuclear weapons. We will never let the irresponsible entity known as Ukraine have nuclear weapons—that's my personal belief.

SUZANNE MONK: Hi, my name is Suzanne Monk; I'm with Patriot Action PAC. I wanted to ask a question with regards to the election. You said that, of course, bad policies, you spoke about that. We seem to have a President running for office right now who is intent on issuing bad policies. In any other election year, downplaying war would be a good voter call. But he seems to be doing the opposite. Do you think there's a possibility that nuclear conflict or escalation of the existing conflict would be used as an election tool by this administration?

BLACK: Well, you've got the wag the dog scenario. The idea that, sort of, as a last-minute ploy you go to war, because wars mobilize people and excite them, and all of a sudden, everything is forgotten. We've seen this happen before. This is how the war against Serbia originated. The United States was going to stay out of the war in Serbia, and then there was an impeachment underway with President Clinton, and all of a sudden, we changed our policy and went to war.

It seems to me difficult to pull that off this time, because people have seen, sort of, the unfolding of the war. Politically, I don't sense that it works. The wag-the-dog thing works best when there's something that's rather unexpected, where you can suddenly deploy troops, and there's this sudden shock of excitement. I think people are very tired of war. They're obviously tired in Europe, they've made that clear. And they rejected war in Europe. And I think there is the same feeling in this country. It was very exciting at the beginning, and now it's become a grind. People are getting very tired of it. I think if the President were to do something very dramatic; you know of course, they're becoming desperate in some ways. It depends on how desperate, but I think it would be difficult to pull off that scenario.

RITTER: I want to hear what Colonel Wilkerson thinks about this, because he actually was in an administration that took the country to war for political purposes. So, I think his insights into this particular question would be invaluable. If you don't mind, Colonel?

WILKERSON: No, there's no question that George W. Bush had as a principal incentive, with the war in Iraq, the one that started in 2003, doing the same thing for him that the first Iraq War did for his father. Too early, his father wasn't re-elected, but Bush timed it so that he thought, "Now the American people will vote for me, and I'll be re-elected in 2004 because I'm at war." It very much was an incentive—not the principal one, but it was an incentive.

Here's where I'm worried about this conversation in a very different way. I think one of the reasons Joe Biden, in particular, is not seeking a ceasefire and a peace agreement, or at least peace negotiations leading to an agreement, and all that that would mean, is because he's like LBJ in 1965. LBJ said, quote, "Old Ho ain't going to be moved by no bombs,"

when the Air Force briefed him on all the things they were going to do to North Vietnam and so forth. LBJ knew that we could not win that war, and yet went on and escalated it to over half a million troops. Why did he do that? He did that because he wanted the Great Society to come about, and he knew that if he were perceived as cutting and running from a war, that he in essence had inherited, but nonetheless had taken charge of, he would be punished by the American people. I think Biden is thinking the same way. He cannot cut and run from Ukraine until the election is over, and he's won.

That's insidious; it's just incredible, but it is true that domestic politics, often more powerful than even foreign politics, influences a President's decision-making, particularly on war. That's how I think it's influencing Biden right now, and it's keeping him from going to the peace table. That, plus the fact that as Dean Acheson said, so powerfully, "Prestige is often more important than actual winning or losing," and prestige is involved now. It's involved for Jake Sullivan, Tony Blinken, Joe Biden, Lindsey Graham, and a whole bunch of other idiots in the Senate and the Congress in general. It's prestige that we're fighting for now, and we're losing. {And we know we are losing,} and we know we're losing badly. And we know we should go to the peace table, get a ceasefire, go to the peace table and seek a negotiation and get the best deal we can. But, we won't do it, because of prestige, and we're fearful about what it would do to our prospects of being re-elected.

SPEED: Let me just say at this point that there are a whole lot of questions coming in. We want to make sure that we acknowledge this to people, and there's something important I want to say about that, which is: We're not going to be able to get to all of them. But, the good folks at {Executive Intelligence Review} have authorized me to say that all questions which are written we will certainly make available to the speakers, and perhaps those that are obviously most pertinent, we'll ask that the speakers respond in writing. And we'll be able to make those available for purposes of an exchange among people. That's only said because of the following: We have 1,600 people on just on our Schiller feed—that's only one feed—right now watching live. And in addition to that, there are other people who are writing me

frantically in my private text messages also about questions they want to have asked.

One of them, which was triggered by the discussion on elections, actually it's not one, I got {five}, about the European elections which have just occurred. This was sort of what people think of that. I want to go to Helga about that, because she's in Germany, and of course she's been more than following this. But then, if anyone on the panel has any comment as to whether—the question that was being asked is: What has been the impact we've seen in the recent European elections, and do we think that that has some importance for the direction of war? So, Helga, I'm ask you that first, and then see if any of the panel have a response to that.

ZEPP-LAROCHE: I think it is important, because for the first time in Germany, for example, you have now two parties of the size of parliament parties, that are explicitly against the war. This is not enough to stop the coalition government from pursuing the policies. It's a shame, because Germany has become the laughingstock in the whole world for being completely devoid of any sovereignty, of having become the total colonial slave of the Anglosphere, disregarding the interests of the German people. So I think given the enormity of what is happening, the election result is not adequate, but it is a major step forward. Macron got smashed. I think he may be out soon. He's maneuvering back and forth, which is probably not succeeding. But you have five European heads of state who have come out extremely strongly warning of the danger of nuclear war. That is very emphatically Vučić of Serbia, it's naturally Viktor Orbán of Hungary, it's Irakli Kobakhidze of Georgia, and the Bulgarian President Ruman Radev who is very alarmed. He says "the train to war has left the station already." {And} we should not forget Prime Minister Robert Fico of Slovakia, who came out very, very strongly against the danger of war, and he was the victim of an assassination attempt which fortunately did not function. Even his speeches afterwards are basically repeating the same thing. So, I would not underestimate the cohesion of the European Union—Serbia naturally is not part of it—but the cohesion of the European Union is faltering. In my view, this is a good thing, because what do you need a European Union bureaucracy for, which does not represent the interests of its

member states and the people?

So, I think Europe is in a convulsion, and since there are more elections coming this year, state elections, I think the earthquake which we start to see—you know the Alternative for Germany (AfD) is now the strongest party in all the East German states—that means soon we will have a wall again between East and West Germany. No, I don't think that will happen, but the division between Germany East and West is absolutely incredible.

I think it's a work in process, but to just observe it not good enough. I have maintained for a long time that we have to build the bridge to this new system which is emerging. Because we really have the same interests, and Europe should work with the countries of the Global South to build a new world economic order. And the United States should go back to its tradition of the American Revolution, of the Founding Fathers, of John Quincy Adams' foreign policy, of Lincoln, of Franklin Roosevelt, of Kennedy. Then, I think all problems could be solved.

SPEED: OK Scott?

RITTER: Real quick: There's a lot of people out—we're in an election year, and I can say first-hand, and I'm sure everybody has similar stories, there's just people that don't believe their vote counts any more. Or, when they look at the candidates that are likely to be one ballot, they just say—"We don't like any of 'em." And this is all legitimate. But for the people that say, "What power is democracy? What power is the vote?" Ask Emmanuel Macron! The vote matters! Your vote matters! Everbody's vote matters! We're here today, to talk about the dangers of nuclear war. As Colonel Wilkerson said, Joe Biden and his administration may be formulating policy that promotes the potential of nuclear conflict, because that's the only way out for Joe. He's desperate! He can't be seen as being weak! Why don't we, the people, tell Joe that it ain't weak to walk away from nuclear war! And if Joe doesn't want to listen, why don't we tell Donald Trump, "You're not weak, by not promoting nuclear war!" Why don't we get enough Americans in the street, before the election, to say, "We are the swing vote! The people that don't want nuclear war! And if you don't win us over, we're not voting for you, and you could lose the election!"

You see, we live in an evenly divided nation right now. And if we can get enough people together, united in the notion that America needs to be walking away from nuclear war, not sleepwalking towards nuclear war, our vote will matter! Our vote will matter.

So, we need to find a way to capture this. I'm not sleepwalking—but I'll tell you this, on September 28th, we're putting together a rally in Kingston. If we get enough people in the streets, shut down the throughway like we did in Woodstock. And if we have similar rallies in every swing state in America, where people just got up, just one day—Saturday, September 28th—stood up and said, "I'm angry as hell, and I'm not going to take it any more! Listen to me, or lose the election!" They will listen.

And we know this is true: Because in June of 1982, a million people went into the streets of Central Park, New York, and they protested against nuclear war. They protested in favor of arms control. The President of the United States at that time, was a {crazy}, red-hatin' man named Ronald Reagan! "Evil Empire!" Five years later, he signed the Intermediate Nuclear Forces Treaty, beginning a process, as Colonel Wilkerson said, that led to not only getting rid of nuclear warheads, but getting rid of nuclear weapons.

We can do it! We, the people of the United States: government of the people, by the people, and for the people! But the people have to make themselves matter. Ask Emmanuel Macron what happens when the people decide that you don't matter any more. Ask Joe Biden, ask Donald Trump, what happens, when we decide, {they} don't matter any more.

Our vote does count: Let's make it count.

SPEED: OK, what we're going to do is, we're going to go back to social media, and I'm going to ask that the questioners, because there are so many people, and we all have scheduling issues—I ask that people will direct their question to an individual speaker, and we'll get one question and one response. If someone has something that's urgent, that's going to be other speakers, to put that in.

I want to go David Anderson with Pressenza.

DAVID ANDERSON: Can you hear me, now? Thank you so much, I am David Anderson with Pressenza international press agency, and my question is concerning the international committee, how

people in different parts of the world, in South America, in Africa, in Asia can contribute to fight that situation, and a little bit, how the power has been done before with the South African campaign against apartheid? Can something like this be done, concerning nuclear war?

SPEED: Helga raised her hand, so she fairly got it. Go ahead.

ZEPP-LAROUCHE: I think what I said earlier, that since global war affects the entire human community, it is emphatically the right of countries and voices from the Global South, which is the global majority. They represent 85% of the human population, and I think the more people, the more newspapers, social media, politicians, institutions, students, universities, think tanks, papers, would call for world peace and renounce this present confrontation, the better. Because the problem is that, while we are on the verge of World War III, which could happen by an accident, or by miscalculation, the general population is not aware of it, because the NATO policy is so much focussed on controlling the narrative, that they have launched now a whole apparatus of fact-checkers, of so-called "fight against disinformation," there is an entire apparatus which is out to manipulate the public opinion, to demonize Russia, to demonize China, and to basically create an image that NATO has committed no fault, it's all these other evil countries—and that's not true! You saw at the St. Petersburg International Economic Forum, there were 139 countries, 21,000 people representing the vast majority of the world who thinking differently. But they are not heard in the West. So, I think the louder the voice from the Global South comes, so that the people who are listening only to the very, very controlled mass media, that those people wake up and hear what the Global South has to say. I think that's the most important thing which could happen right now, as a new element in the situation, to shift the world in a more safe direction.

SPEED: OK, I just want to announce, we're going to take another 26 minutes here, until 3 o'clock, and I see some people now are writing questions, which is very good. I was corrected: We are now up to 1,700 people watching simultaneously.

So we want to go now to Leonidas Chrysanthopoulos. And you also want to say who you are.

LEONIDAS CHRYSANTHOPOULOS: My question is to Larry Wilkerson

on the issue of civil protection, in the case of a nuclear attack. I had also, when I was a kid during the Cold War, I had also lived in Washington, D.C., where we were also going through all these nuclear alerts in school: I remember the sirens going off in Washington.

Now, nothing is happening in the United States, to inform the people of what to do in case of emergency. Nothing is happening in Europe. I wrote an article about the necessity of doing something in Greece about that, and two days after that, Germany woke up: Somebody took that article and started saying something must be done. The authorities here, in Greece, they don't give a damn. They tell me that if we raise the issue, there'll be panic. I tell them, that you should make modifications in the subways so that they could accommodate the population of Athens and other practical things. But I have the impression that their point of view is that after we have a nuclear attack, we don't give a damn what happens to the people, we have some holes for ourselves to save ourselves. Is this what's happening in the other Western countries? And in the U.S.? I mean, the people of the West are going to be sacrificed like that? That's my question.

WILKERSON: Interesting question, actually. I went through the experience of the enhancement—I guess that's the right term—of our Continuation of Government, COG, capability, immediately after 9/11, as you might expect. I even got flown away to an alternate command post, blindfolded and in full MOPP gear—that is, a mask, protective clothing, and everything else, on the Black Hawk helicopter, and landed, and sworn in as President of the United States when I got there. My first act was to fire Donald Rumsfeld. [laughter]

We have places all over, now, largely as a result of that. And the intelligentsia, as it were, the {nomenklatura}, the people who make the decisions and are the political leaders in this country, will survive—for a brief time, anyway: If we have an all-out nuclear war, no one's going to survive, period. But it is kind of comfortable for those who are in the leadership positions to know they have these alternative command posts, and that they'll be whisked away to them, and they'll be saved, at least for an interim period.

And you're right: There's nothing else that I can detect, across the country, certainly nothing like we had during the

height of the Cold War, and that's one of the reasons why I tried to emphasize before in my initial comments, that's one of the reasons I think the American people are ignorant. And I don't mean that in a derisive sense. I simply mean it in a descriptive sense: They don't know! They haven't a clue! And politicians {have no interest whatsoever} in giving them a clue.

BLACK: I'd just like to add one quick thing, if I could?

You know, I think it would make very good sense, I happen to believe there would be some survivability after a nuclear war. I think most of the Western world would be annihilated, New York City would be turned to glass. The Pentagon, Northern Virginia would be turned to glass. But, I think there would be some survivability. And one thing I think might wake people up a little bit, would be notices, for example, on the New York subway, telling people to get their potassium iodide tablets, which you take—you take them immediately after the outbreak, and you load up your thyroid with iodine so that it doesn't take in the iodine from the fallout. I think if people began to put things in a concrete way, where they began to envision what it would be like, and actually, sort of like we did when we were growing up as kids, you learned—I can still remember: You covered your eyes, because the flash blinded people; you put your hand behind your back to protect your neck from the roof falling in, and you got under your little wooden desk. We did it all the time: I remember it to this day! We don't have anything like that, but I think—I have potassium iodide tablets, not because I'm overly reactive. I've been in a lot of combat and so forth, but I just think the family should be protected.

So I think if we took some concrete measures and we notified people, "here are protective actions you could take, you may not survive, but it's worth at least doing something." It might make people think twice. I don't know: What you think, Scott?

RITTER: Just real quick on this one. You mentioned in your outstanding remarks about a statement made by a National Security Council official, talking about how we're going to be aggressively pursuing a potential nuclear scenario. And that's sort of interesting, because that implies that the government is doing planning for a potential nuclear conflict: Prepared

to execute, if the President makes the decision. That's fair. But then, now, we have an election season. Why doesn't somebody ask Joe Biden, "If you're ordering the military to be prepared to execute a nuclear operation, what are you telling the American people? What're we prepared to execute? Where's our survivability? Are you abandoning us?" And the answer is: "Yes!"

So once again, to reiterate everything we've been trying to say here, to the people of the United States: Be afraid! Be very afraid. They are planning a nuclear war, and your survivability does not factor into it {one thing}. The only choice you have right now, is to turn yourself into a weapon, a weapon of democracy: Make your vote count. And there's no more important issue today than stopping the nuclear war that our government is planning, and they're leaving you out of it. Because if they cared about you, they'd be handing out the pills, they'd be talking about nuclear drills, they'd be reopening the subways and the gymnasium basements, and everything else. They'd be stockpiling water, stockpiling food, but they're not doing that, because {you don't matter}. Make yourselves matter.

SPEED: I'm going to make one exception, on the internet. If Dimitri Lascaris is still there. He's an independent journalist, that was going to be going to give an interview. So if he is able to be brought up, let's bring him up right now. If not, let's continue.

I was passed one note that you may or may not be aware of, Scott, and others: The Biden administration just announced that the United States will provide arms and training to the Azov Brigade. That's something that we may want to comment about a little bit.

Let's some back here, now, to the floor—in the back.

ALIM MUHAMMAD: I have a question for Scott Ritter: You were pulled off a plane. You were on your way to St. Petersburg, to attend the International Economic Forum. What were you going to say, that got everybody so upset? [laughter]

RITTER: It's no secret what I was going to say.

The passport that was taken from me and revoked by the State Department, there's been no explanation provided as to why they did this, and on what authority they did this. But they did it. It's a passport that was issued to me in 2021, it was

a valid passport. It's a passport that I've used to travel internationally several times, to include two prior trips to Russia. It's a passport that the U.S. government is intimately familiar with, because they seize it from me, every time I return from Russia, as they hold me in a pen awaiting detailed questioning about what I was about to do, or what I had done in Russia.

What I've been doing since May of 2023 is traveling to Russia on a mission of peace, a mission designed to learn about the Russian people, to learn about their culture, to learn about their history, to learn about their soul, and to capture this and bring it back to America as the antidote to the disease, the poison of Russophobia that has gripped the American people.

Maybe they weren't afraid in May, because it was the initial go around. I was very well received in Russia, but it didn't resonate so well in the United States. But I went back in December and January, December of last year, January of this year, again on an extended trip; this one took me to the new territories, took me to Crimea, took me to Chechnya (of all places). Anybody who speaks Russia, please don't watch my speech to the Chechen soldiers, because it's the worst Russian-language performance in modern history. But, the point is, I was starting to gain traction. My message was starting to resonate, not only inside Russia, but here in the United States, and around the world.

The trip that I was going on, started at the St. Petersburg International Economic Forum, but it didn't stop there: There was going to be a 40-day journey throughout Russia, from the Pacific Ocean to the Baltic Sea, and everything in between, where I would take this message, of speaking to the Russians of peace, of hope, of trying to find an alternative to the policy paths that we're currently on, that lead to the potential of nuclear war: 40 days. And we had set up the mechanism, where we would be live-streaming this event back to an American audience that is growing exponentially, as we speak. This scared (excuse my French) the {crap} out of the Biden administration! Scared them to death! Which is why they took the extraordinary measure of pulling me out of the line and preventing me from flying: a violation of my Fifth Amendment rights of freedom of travel; a violation of my

Fourth Amendment rights against illegal search and seizure. They have provided no reason why they did this, and ultimately, because they knew what I was doing, and they knew what they were stopping by stopping me, a violation of my First Amendment rights. I know my Constitution: Apparently the Biden administration {doesn't}.

SPEED: Any other questions here?

CARL OSGOOD: Carl Osgood with {EIR}. I was happy that Colonel Wilkerson mentioned Daniel Ellsberg, because another thing that Daniel Ellsberg said, and I read this in his book—I never had the pleasure of meeting him in person—was that contrary to popular myth, the popular view, the U.S. has always used nuclear weapons in the way that a criminal uses a gun, in order to get what he wants, even if he doesn't pull the trigger. So my question for Scott Ritter and Colonel Wilkerson is, how is the U.S. using nuclear weapons now?

RITTER: The good Colonel, I yield to you.

WILKERSON: I'd say, it's been some time since I was in government and associated with nuclear weapons in any direct way, but I would surmise that we're using them the way we have used them throughout the time of our possession of them, including having them first, as the film "Oppenheimer" made sort of a graphic presentation of, and Lindsey Graham has given new resonance to, with his allusion to Hiroshima and Nagasaki with respect to Gaza. Lindsey has reached new crescendos of insanity in my view, and I'm from the same state he is, South Carolina.

We use nuclear weapons as a backdrop for threatening whenever we need to use them. We talked about, earlier, the situation in the Global South. Well, let's just look at what's happening with the rest of the world, is what I like to call it: Right now, according to the office of financial assets control, we have probably somewhere between 30 and 35 countries under draconian sanctions. We have a lot of individuals, in addition to the countries, under draconian sanctions. We are detested by 3.6 billion people in the world, is my guess, given the countries under sanction, given their nature, and given, in any cases, the absolute lack of any real reason to have them, and the fact that they might be pointed at the leadership of a state or country, but they in fact are impacting the people more than the leadership, if the leadership at all! So, we

have built up a body of people in the world, that I estimate to be somewhere between a quarter and a third that hate our guts. Well, behind all of that, of course, is nuclear weapons. And we talked about this earlier, and Scott alluded to it: I'm a member of something called the All Volunteer Force Forum. As a matter of fact, I and Gen. Dennis Laich founded it several years ago. And one of the things we have been doing, is taking a good, hard look at the American military today. And what Scott said, I can amplify a thousand times over: We are so broken within the American military, that we couldn't mobilize for war if we tried. Not only that, in the polling that we do, very sophisticated polling every year, and have done for almost three decades, the propensity to serve of American youth in the draft age quadrant, roughly 18-24, is down to 9%, the lowest it's ever been. It's General Laich's and my conclusion, if we had a real war, most American youth would go to Canada or Mexico in the first 48 hours.

So it would be impossible to mobilize this country. Well, what do we do when we realize this? We threaten with nuclear weapons. We leave the nuclear weapons in the background, we hold the nuclear weapons up, we let people know—we don't have to tell too many, they know it. That's what scares me more than anything else about the bellicosity coming out of the White House, with regard to China, with regard to Russia, with regard to Iran, because we can't back it up! We cannot back it up—except, with nuclear weapons.

So, you asked the frightening question, who will be the first in the world to use nuclear weapons? The same people who were the first in the world to use them in 1945. {That} is another thing Dan and I talked about, and we both agreed, it is probably one of the most dangerous aspects of the current situation.

SPEED: OK, we're going to take one final question, which is from The Grayzone.

HEKMAT ABOUKHATER: Hi, this is Hekmat Aboukhater from The Grayzone, and I sent two questions, but I'll just go for the first one: What are the implications if Biden's potential deal with the authoritarian monarchy of Saudi Arabia, in which he is offering U.S. support to develop Saudi civilian nuclear program, with uranium enrichment, in exchange for a Saudi normalization with Israel?

SPEED: Who wants to take it?

WILKERSON: I'll give you a first impression, and it's more than a first impression, because I was there when we were talking about this, in 04 and '05. What we are is desperate: We're desperate to get a situation in Gaza under some kind of control, and the only way we do that with the Arab states, led by Riyadh, is to guarantee, this time, guarantee that there will be a Palestinian state, and that means you've got to show some concrete on the ground. There's got to be a prospect of a state.

The other thing the Saudis are holding over our head, is, they want a nuclear weapon, or, they want a latent capacity for a nuclear weapon, so that when Iran gets one, and they have enough uranium right now in enriched, this is IAEA, to make a bomb—to make three bombs, as a matter of fact. So they're very close. The Saudis want to be able to make one, at the moment that the Iranians do. So that's what they want this for, and we are {stupid} enough and desperate enough with regard to Gaza, to give it to them.

Now, who won't give it to them? The bad people in the world: Xi Jinping and Vladimir Putin. They will not give the Saudis nuclear weapons capability; but we will.

BLACK: Yeah, I would tend to agree with Colonel Wilkerson. Everything revolves around November, the elections in November. It is absolutely vital that we keep the Ukraine war going through November, and also the Democratic Party right now is faced with an enormous, intractable dilemma, because two voting blocs of their own party are at war with one another, and the only way that they can defuse it, is if they can, at this point, if they can slow down or stop the war in Gaza. It's become enormously unpopular; it has brought to light a lot of things about the history of Israel and so forth, that they would prefer to stay in the past, and that people not become aware of. But it is very possible that the war in Gaza may be the deciding issue in who wins the election in November.

So it's very critical. We never would have thought of giving this nuclear assistance to Saudi Arabia, but at this point, they've got the leverage, we don't have the leverage; Biden must take steps to defuse this situation, and he's willing to do anything to do it.

So, again, it's another situation where the use of nuclear weapons, or at least the technology to create nuclear weapons, is on the table. And, of course, we're the ones who suffer the cost for this.

SPEED: OK. We're going to take one final question, which is from the Philippines, and then we're going to have summaries. Let me also indicate to people who I think will probably be more than interested after this discussion, that there is an organization called the International Peace Coalition. The person who convenes that each week is Anastasia Battle, who's here to my left, and I'm going to have her say something about that at the very conclusion. I think there's still 1,700 people with us. All of you are invited, if you are people of good will, which we presume many of you to be, to seek us out and become part of that action.

So we'll go to the final question, which I mentioned is from the Philippines, and it is from Maria Catherine Suba from Radio Mindanao Network.

MARIA CATHERINE SUBA: Yes, good afternoon, everyone. It's already 2.57 a.m. here in the Philippines. I am Maria Catherine Suba, a fill-in broadcaster. I am a co-host of the late "Butch" Valdes with the [inaud 1:56:57]

My question goes to Mr. Scott Ritter. As a former UN weapons inspector and U.S. Marines intelligence officer, and actually, to anyone else who wants to answer it: A proxy war is being orchestrated in this part of the world, our country the Philippines. Our country is actually being used by the U.S. in its intent of war against China, and according to geopolitical analysts the Philippines will be the next Ukraine. The Philippine President Ferdinand Marcos Jr. has allowed an additional nine EDCA sites, or more appropriately, nine U.S. military bases all over the country. The armed forces of the Philippines seem to be following orders from their U.S. counterpart: Drum-beats of war are being heard almost every day. Sinophobia is being propagated on mainstream media. Almost every week, there's an incident of Chinese coast guard with water cannons, a fishing vessel at the South China Sea. Do you think a false-flag operation can happen here, as sanctions are getting worse? What do you propose for these to stop? Thank you.

RITTER: Thank you very much for the question. Just so you

know, I have a little bit of background in the Philippines. In 1986, I was deployed there as a platoon commander, to reinforce the Subic garrison after the fall of the Marcos regime; there was concern about New People's Army. So I have a warm spot in my heart for the Philippines.

Let's build upon what Colonel Wilkerson had said, earlier. The United States is incapable of fighting a sustained conflict against a peer level force. The United States cannot fight and engage China and win. We {will} not beat the Chinese; we {cannot} beat the Chinese, and we {know} this, and yet we're using the Philippines to create the conditions of potential conflict with the Chinese. Please understand that for the Filipino people, this is a recipe for disaster.

You think America is your friend. So, too, did the Ukrainian people, and they are dying by the hundreds of thousands. Friends don't let friends die in those quantities! The Ukrainians have been displaced by the tens of millions; friends don't let friends have their cities destroyed in this manner! Friends don't let friends have families separated, have mothers and children destined to a life of refugee status, and perpetual poverty. That's not how friends behave. America has never been the friends of the Ukrainians, and we are not the friends of the Filipinos! {We don't like you!} If we did like you, we wouldn't be doing this to you! We are using you! You are a tool, nothing but a tool, and when the tool ceases to be useful, we will discard you—and discard you means usually, after a war that devastates you. We are using you to gain some sort of momentary leverage over the Chinese. We will fail! The Chinese will win, and you will be destroyed! {End of story!}

It's high time the Filipino people pressure their government to start sitting down and engaging the Chinese government, responsibly. China is {not} your enemy: China is your neighbor! China is your friend. China doesn't want war, and if you would engage China in {diplomacy}, and as we've all indicated here, America has long since lost the skill-set necessary to carry out diplomacy, but the Filipinos, the Philippine people can reignite this to relearn it, to use this skill to prevent a war. But if you continue to behave as colonial subjects—and I know that's a sore subject to the Filipinos, because you were the colonial subjects of America;

we still view you as our colonial subjects. We don't like you, we don't care about you, we just want to use you! Grow up! Grow up, and act responsibly: Take control of your own future. America's not here to help you, America's here only to use you until there's nothing left, and then we will discard you on the trash heap of history.

BLACK: I spent a lot of time in the Philippines, and came in off the carrier Iwo Jima, the Valley Forge, the Guadalcanal. And Scott would agree with me: Americans have a tremendous love for the Filipino people. I would say, two of my very, very closest friends are from the Philippines. And we really wish, very much, that you were not in this posture, but I think it's very important for the Philippines to be clear-eyed in what's going on, and not to be led down the path by bellicose military people from the United States.

You're talking about small islands. I wish China were not engaged in that particular policy. I tend to be sympathetic toward them on many things, but less so on that one. But at the same time, I think, you've got to make sort of a cold, clear-eyed assessment, and say, look, it's not worth a war with a great power for the Philippines to engage in combat over those small islands. But I do agree it is time to use diplomacy and to attempt to resolve the issue. Whatever you do, do not simply become a tool of the United States, and be led into an armed conflict that ends up in disaster for the Filipino people. Because if you do, you will break the heart of a whole lot of us who just dearly love the Philippines and the people of the islands.

SPEED: OK. So, we're at the point of summary remarks. I want to start with Larry Wilkerson. Of course, if there's anything you wish to address that hasn't been addressed already, please feel free to do so. And we'll then proceed.

WILKERSON: I'll just add to what was just said: I thought when Teddy Allen brought Ferdinand Marcos and Imelda Marcos to Pearl, and we escorted them up to Camp Smith, that the Philippines had finally awakened and thrown us out. And we would never be back. And then I saw Donald Rumsfeld take advantage of 9/11 and start infiltrating special forces back into the Philippines and I knew the game was back on, again. So, I agree with what both Scott and Colonel Black said. There's a lot of affection on my part for the Philippines,

too. But you should grow up and not need the United States, and not put the United States and China at loggerheads over your dead body, because that's what it'll be about.

The topic here, today, was nuclear weapons, and I'll just say this, again: The most likely state owning nuclear weapons today, to use those nuclear weapons, again, is the United States. And we have put ourselves in that position, and in that posture, by our incompetence at the other skill-sets, most prominently diplomacy, necessary for the relations of nations. We are not a very competent, in any vein, of diplomacy entity any more. There's an old principle of the relations of nations, called conservation of enemies. Simply stated, it says, that a prudent state never has any more enemies at any one time, than it can handle. We have, 3.6 billion and growing every day, probably by a hundred million a week, people who hate our guts; who detest us; who are fed up with us; who think the "rules-based order" is our rules and orders to them. That's not going to last, it's not going to preserve us; it's not going to preserve our empire in any way, fashion or form, so if we don't change very quickly, we're going down. And what I would advise people like the Philippines, and Australia, and other of our good allies over this last 50, 60, 70 years, is to "check your six," really closely and see what you can do to make accommodations with the other powers in the world, most prominently Russia and China, but India is bigtime in there, too; India will be a replacement for China if she just keeps her act together for the next 20 years, and then we'll have those two countries at loggerheads.

But you're look at a dying empire. You're looking at a dying empire, and if we don't do something about it, we're going to have a really bad death, rather than a death, say, like Britain had, where she is still around, stupidly led by Rishi Sunak, but soon to be gotten rid of, probably.

So, it's a different world. It's a totally different world. It's no longer unipolar, it's multipolar, and it's going to act that way: It's going to have a new financial system, a new monetary exchange system, a new banking system, everything's going to be new. And we're going to be on the outside, unless we learn to accommodate. And you learn to accommodate with that deft instrument of national power called "diplomacy." So

we'd better grow some diplomats, and fast.

SPEED: OK, thank you. Colonel Black.

BLACK: I would just like to add one thing: In 1991, the Soviet empire simply dissolved. It was one of the great victories of mankind, that we had been engaged in this tense standoff, and it ended bloodlessly. At that point, we had a thousand-mile buffer between Germany and the Russian border, and it was an opportunity, an historic opportunity to draw back from this nuclear brinkmanship, where we were just literally toe-to-toe at the Wall between East and West. But we failed to take advantage of it, and under various presidents, George Bush was one of them, and just sort of the whole sequence of fellows, we moved the border. We kept moving Eastward, until finally, we reached the point where, now we are virtually up to the Russian border.

This whole thing, you know, when the Wall fell, you know, the Warsaw Pact dissolved; it just simply disappeared—but NATO didn't. And I can recall, as a senior officer at the time, thinking, "just hold a parade, and tell 'em, 'We won! Go home.'" But we didn't, we kept it alive. In order for NATO to survive the collapse of the Soviet Union, we had to create an illusion, we had to have an enemy. Russia was not an enemy! Russia was desperate to integrate with the rest of Europe, and to become part of all Western civilization. And it just was a terrible loss for humanity that we gave up that buffer, we gave up the opportunity to integrate Russia, and now we have perpetuated this illusion of them as this threatening enemy which they are not.

SPEED: Scott.

RITTER: First of all, I want to thank you, Dennis, and I want to thank Helga. I want to thank Colonel Wilkerson and Colonel Black, and everybody who is attending in person and online, for coming. This is one of the most important topics that can be discussed in the world today. And so, the fact that you are listening implies that you understand this.

Now, the question is, what do we do about this? How do we go forth from here? How do we take this message out, and turn it into something discernable, something that can prevent the wars that we acknowledge should never be fought: nuclear conflict.

I was advised—and I'm one of these stupid Marines that gets

lots of advice, and then I ignore it—I was advised to do not try to scare people.

No! Y'all need to be scared, every single one of you. You need to have the kind of fear—you know, there's people who live in the Southwest, who have been told over and over again about the danger of wildfire. "Nah, it'll happen to them, not me." Until they're in their car, with their dogs, with no escape route, the flames have closed in, and they're feeling the heat, and at that moment, they get that ugly feeling in the pit of their stomach, and they get the cold sweat: They know they're going to die! They know they're going to die, because it's there in front of them, it's unavoidable.

That fear, every American needs to feel. The same fear people have who live in hurricane zones. They say, "well, don't worry about it, hurricanes happen to other people, but not me"—but then the water's coming in. It's swept away everything, you're holding on for dear life, and suddenly, that feeling in your stomach: "I'm going to die!"

Every American needs to wake up every morning with that fear in your stomach, because {you're going to die}! It's a {certainty}, unless we change the policy direction that we're on! I don't know what you think anybody's been saying up here, but what I heard, is, we're headed toward a nuclear conflict that the United States is going to start!

How do we stop it? The first thing, the realization that this threat is real.

You need to be afraid. You need to be {very} afraid. And then, and only then, will you take the action necessary to stop this. And we know what the action is—ask Emmanuel Macron. {Go to the voting booth in November}—if we're still alive—and make sure that your vote counts! But in order for it to count, the people running for office have to know what your vote stands for! And you need to come together collectively and we need to tell them, that there is a consensus that we don't want to die in a nuclear Armageddon! And that if you are a politician, running for national office, and you don't {oppose} nuclear war, {you will never get our vote}! Regardless of party, regardless of personality, regardless of anything. We must empower ourselves by making this issue the dominant issue, and they have to wake up for it: So, I'll just leave you with September 28, Ladies and Gentlemen. Let's make that day, that

Saturday in September, the day that the American people put the nuclear issue on the table, on the ballot, and tell our elected officials, or those who want to become our elected officials, unless they convince us that they don't want a nuclear war, and they will enact policies to avoid nuclear conflict.

Thank you very much.

SPEED: Thank you. Helga.

ZEPP-LAROUCHE: Well, first of all, let me thank all the speakers for the very important warning you are giving to the world, and also the participants who are listening online, sitting in the room, or in other forms. But I would like you to get active immediately, not just wait for the U.S. election, and I want you to join the International Peace Coalition. The next meeting is 5 o'clock European time, 11 a.m. Eastern Time.

The reason why this is so urgent, is because we are going in my view, in the most important and dangerous period, probably, in all of history. The reasons for this is the following: We have at the beginning of July, the NATO annual summit, and I think that given the fact that the Ukrainian war is really running into trouble, but for the new weapons systems, it would have ended already. Because the people are not there, the soldiers are not there, and this will be an incredible moment, because NATO has {immense} reputation problem, an image loss in the eyes of the world. NATO already lost shamefully against 65,000 Taliban fighters in Afghanistan, and left Kabul in August 2021; you all remember the images of people hanging onto the airplanes trying to get out. They were abandoned by the way, by NATO, the locals who had worked with NATO for 20 years were left behind. That should be a lesson, also, for the Philippines and the Ukrainians. And now, the war in Ukraine is lost by NATO. What does it mean, if the entire force of NATO, with all the weapons and all the incredible money which was spent, was not able to defeat the Russian army which has a military budget which is about 10% of that of the United States? And image loss which is incredible. And that increases for the time being, the danger that a nuclear escalation could happen out of this dynamic.

Then, we have another problem: We have the idiotic policy that some people, Janet Yellen, the EU, they want to confiscate the

Russian assets, which they confiscated already, but to spend them for Ukraine! Now, even the IMF has warned that they should not do that, because that would put at risk the entire financial system, because Russia has already announced that they will retaliate, and confiscate U.S. and European assets. And that could trigger a whole chain reaction of such developments, because that will be read by the Global South as one more reason to de-dollarize, because it's not safe to be in the dollar.

Then, you have the BRICS summit in October: That will be in all likelihood, a very spectacular event, where many, many more countries—up to now there were 59 countries that announced that they want to be part of this new system. That will be also a point when the West has to reflect what to do. And then, naturally comes the November election.

Now, I think we need to think not only of mobilizing in this entire period, between now and the U.S. election, because I think this is an extremely dangerous period; but also, because if we do not introduce another component into our thinking, a new way of approaching the whole idea of humanity, of are we the creative species or not? And I would like you to remember, actually, what happened in 1945, when Germany was completely a rubble-field. You remember the pictures of Dresden after the bombardment. Many other cities were looking almost like that. And, that is, by the way, one of the reasons—responding to the earlier question, would the Western leaders today not do what they do if they would understand nuclear war?—I think the problem is a generational and a cultural problem. Because I remember very well in Europe, the World War II generation, they knew what war was, and they told our generation, who didn't experience it, but all the stories told by my grandparents, by my parents and relatives about the horrors of war, and that is also in my genes; and the new generation, which is completely shallow-minded, and they don't know history, they don't know culture, they don't know what the Classical culture is—so they are being brainwashed by all these manipulations, and they just don't get it. And I think the older people and the younger people have to get together.

Now, what happened in '45 was that the shock about how could Germany, this beautiful pearl among nations and countries, which it was during the time of Bach, or Mozart, Beethoven, of

Schiller, Goethe, how could such a nation which produced so many inventors and so many creative individuals, sink so deeply to the level of Nazism, and the 12 years of the horror show of what Nazism meant? Well, I think people were so shocked that there was a soul-searching, and people said, we have to give ourselves a higher lawfulness, that this can never happen again. And there was a big debate about natural law, that we have to have something which is more fundamental than positive law, or whatever people do and say; and that this natural law in European history was the idea that there is a higher lawfulness which is built in creation, which we have to access, and which is valid, and which is functioning in the real world.

Now, unfortunately, that debate about the use of natural law, as a very practical aspect in legislation, in lawfulness, was abandoned. It was abandoned by the occupying powers. It was extinguished by the Frankfurt School, it was eliminated by the Congress for Cultural Freedom, which started the reeducation to eliminate any such profound ideas: And that is part of the tragedy why people don't remember this period, which was a very important moment of recollection, how could this tragedy have happened? And that is why, in the [new security and development

architecture](<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>) which I have proposed, the last three principles refer to these epistemological foundations on which the New Paradigm has to be built. So, I would urge you to look at that, study it, and let us bring this into the debate, because I think we need this higher lawfulness. In Europe, it was called "natural law." In India, it is called "cosmology." In China it was call the "Mandate of Heaven." And in every great culture and nation, you have this idea that there is such a higher lawfulness on which we have to agree, because we are human beings. And I think that has to be part of the discussion, because we have to have to uplift humanity, very, very rapidly, to a higher level of morality if we want to survive this great danger.

SPEED: Thank you, Helga.

Anastasia Battle, who is the convenor of the International Peace Coalition will make an announcement, and then we will

conclude.

ANASTASIA BATTLE: Thank you, Dennis, and thank you, Scott Ritter and Col. Richard Black. Helga and myself, we co-founded the International Peace Coalition with the idea of bringing people together, above their ideologies, across the world from many different countries, to say, "We must have peace {now}!" How many times have you seen the peace movement be completely destroyed and divided, from gossip, just complete nonsense. We have to bring people together, now, to say, "No nuclear war, we must bring humanity to a higher level, now."

And I'm very honored that we've had both Scott Ritter and Col. Richard Black on the International Peace Coalition. I want to invite you, here, in the audience, but also the people who were online, which I can only imagine is thousands at this point. You can email in to questions@schillerinstitute.org, and we'd be happy to get back to you and bring you into the fold. We need as many people onboard, right now, as you can hear from our veteran heroic warriors for peace, that they're not going to stop, and we need to have that same courage within all of you.

So, thank you so much for joining us in this process, and we look forward to your collaboration. [applause]

SPEED: Col. Lawrence Wilkerson, Col. Richard Black, Scott Ritter, Helga Zepp-LaRouche, we want to thank you for being here and joining us. And I want all of you here to join me in thanking them for what they've done today. [applause]

That officially concludes our event. Thank you.

**POLITISK ORIENTERING den 12.
juni 2024 med formand Tom**

Gillesberg.

Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred! Se online-konferencen d. 15.-16. juni 2024/senere

Se pressekonferencen den 12. juni 2024 kl. 19 eller senere:
Akut pressekonference: Faren for atomkrig er reel og skal stoppes:

Link:

<https://schillerinstitute.com/blog/2024/06/07/emergency-press-conference-the-danger-of-nuclear-war-is-real/>

Se online-konference 15.-16. juni 2024 eller senere: Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred!

Link: <https://schillerinstitut.dk/si/?p=37197>

Kontakt os: +45 53 57 00 51; si@schillerinstitut.dk

Præsentationsvideo: Schiller Instituttet: Fred Gennem Udvikling:

Andre vigtige hjemmesider: English: www.schillerinstitute.com
www.laroucheorganization.com   www.larouchepub.com
www.larouchepub.com/eiw

Serbiens præsident Vucic vurderer, at alt er på spil i krigen i Ukraine + Nationer diskuterer kinesisk-brasiliansk fredsinitiativ for Ukraine

11. juni 2024

Den serbiske præsident, Aleksandar Vucic, gav et videointerview til den schweiziske tysksprogede publikation Die Weltwoche den 8. juni, hvor han i skarpe vendinger diskuterede faren for en global konflikt, som verden står over for i øjeblikket. »Toget har forladt stationen, og ingen kan stoppe det,« sagde han på engelsk. (Undertekster til denne video var tilgængelige på serbisk, tysk og engelsk.) Her følger nogle relevante uddrag af hans bemærkninger:

“Jeg tror, at vi nærmer os de sidste dage med mulighed for nytænkning og genovervejelse i Ukraine. Hvis de store magter ikke gør noget i løbet af kort tid, ja, så er jeg ret sikker på, at vi vil stå over for en virkelig katastrofe.”

Med henvisning til den vestlige retorik, der hævder at Putin bluffer: “Hvis man satser på, at nogen bluffer, betyder det, at man ikke har bedre kort på hånden. At du bare tror, at den anden side har svagere kort. Men du ved det ikke, og du har ikke set hans eller deres kort...”

“Alle taler kun om krig. Ingen ønsker at opnå fred. Ingen taler om fred. Fred er næsten et forbudt ord. Læg venligst mærke til dette! For de siger, at vi er nødt til at vinde for at sikre en fremtidig fred, men ingen taler om fred ... man er nødt til også at have den anden side med ved bordet.”

Vucic siger derefter, at »der er en anden teori«, som nogle i Vesten har, og som tror, at de kan »udmatte« Rusland, indtil det taber krigen. Putin vil blive væltet, og i sidste ende vil Vesten være i stand til at rykke ind, og »Rusland i dagens territorium og form, som det er i dag, vil ikke eksistere længere.« Det vil ikke fungere, insisterede han.

Da han blev bedt om at forklare den universelt konfronterende stemning i Vesten, »denne form for krigsentusiasme«? svarede Vucic: "Hver gang jeg blev bedt om ... at starte en krig mod albanerne og NATO i Kosovo ... sagde jeg bare: 'Okay, jeg forstår jeres følelser. Jeg forstår jeres holdning. Men vil I virkelig gerne have, at jeres mor får en kiste med sin søn, mand, far, hvem som helst?', og så er det en lidt anden tilgang.

"I dagens Europa opfører de sig alle som store helte, men de siger ikke til deres folk, at de kommer til at betale en meget høj pris. Og når vi taler om det, bør I og alle medierne gøre absolut alt for at stoppe enhver form for krigsliderlig adfærd og alt muligt andet. ... Jeg forstår godt, hvorfor Macron insisterer på dette. ... Men på den anden side, før de siger det, før de gør det ... bør de alle prøve ... at nå frem til en eller anden form for våbenhvile og derefter forhandle i 10, 20, 30, 50 år – det er ligegyldigt. Det er bedre end en dag med bitter kamp, som vi står over for i dag."

På et tidspunkt diskuterede Vucic, hvad der ligger bag dette tankeløse pres for krig, og hvorfor han mener, at vi er »tæt på afgrunden«. Hvis man analyserer NATO's og USA's situation, sagde han: »De har ikke råd til at tabe krigen i Ukraine, hvilket betyder, at Rusland ikke kan vinde. For det første vil deres politiske arv ikke eksistere, eller den vil være så dårlig, at de ikke kan tillade [det]. For det andet vil Europas og det samlede Vestens geopolitiske position blive forringet så meget, at ingen vil være i stand til at genoplive den ... og for det tredje vil det åbne Pandoras æske for i det mindste flere bevægelser og fjendtligheder mod det samlede

Vesten i fremtiden.

“Men tag den anden side... Hvis Putin taber krigen, vil Rusland ikke eksistere og ikke være formet, som det er i dag. Jeg mener, når man har disse to sider så ... langt fra hinanden, med deres ønsker, med deres forventninger, så ser man, at alt står på spil. Det hele. Ingen har råd til at tabe. Når man har denne situation, er det derfor, jeg siger, at vi kommer tættere på en virkelig katastrofe.”

Nationer diskuterer kinesisk-brasiliansk fredsiniciativ for Ukraine

11. juni 2024 .

Nicaragua er blevet det første land, der offentligt støtter den sekspunkts principerklæring, som Kina og Brasilien fremsatte i fællesskab den 23. maj som en køreplan for en politisk løsning på krisen i Ukraine. Nicaraguas udenrigsminister, Denis Moncada, meddelte den 31. maj den kinesiske udenrigsminister ,Wang Yi, at Nicaragua støtter den konsensus, der kommer til udtryk i det fælles kommuniké. Den 5. juni vedtog Nicaraguas parlament en resolution, der også støttede erklæringen og »forslaget om på et passende tidspunkt at afholde en international fredskonference, anerkendt af både Rusland og Ukraine, med lige deltagelse af alle parter og en fair diskussion af alle fredsplaner.«

Adspurgt i dag om Nicaraguas tilslutning rapporterede det kinesiske udenrigsministeriums pressetalsmand, Lin Jian, at »101 lande fra fem kontinenter og internationale organisationer har reageret positivt på de Fælles Principaftaler og i forskellige former, hvoraf 52 lande og internationale organisationer bekræftede, at de enten støtter de fælles forståelser eller ser på formen for tilslutning.« Kina håber, at flere lande tilslutter sig de seks fælles principaftaler, og fortsætter med at være i tæt kommunikation med »relevante parter i det internationale samfund«, tilføjede han.

Den kinesisk-brasilianske erklæring var også et centralt emne i telefonsamtalen den 10. juni mellem præsidenterne Luiz Inácio Lula da Silva og Vladimir Putin. Kremls udlægning rapporterede, at »Brasiliens præsident udtrykte sin vilje til at bidrage med at identificere måder at tilvejebringe en fredelig løsning på Ukraine-konflikten, som er beskrevet i det velkendte fælles initiativ fra Brasilien og Kina«, efter at han var blevet orienteret af Putin om Ruslands politik over for præsident Zelenskyjs kommende »freds«-topmøde i Schweiz (som udelukker Rusland). På sin side erklærede den officielle brasilianske udlægning, at Lula havde »gentaget forsvaret for fredsforhandlinger, som involverer begge sider af konflikten«, som beskrevet i den fælles kinesisk-brasilianske erklæring.

Foto: NATO

En vision om fred for at stoppe atomkrig

(EIRNS) – 11. juni 2024

For et år siden, den 10. juni 2023, organiserede og holdt Helga Zepp-LaRouche hovedtalen på Schiller Instituttets konference: »Verden har brug for JFK's fredsvision«. Zepp-LaRouche og hendes nyligt organiserede Internationale Fredskoalition var netop begyndt at mødes ugentligt om fredagen og føre en udfordrende, men frugtbar international dialog, der involverede alle landes befolkninger, om, hvordan man kan ændre den dødelige populærkultur med pessimisme og ligegyldighed og slå ind på en ny kurs med optimistiske, massestøttede, strategiske politiske handlinger. Et år senere har Den Internationale Fredskoalition afholdt 53 fredagsmøder

i træk, åbne for alle med god vilje, og viet til opgaven med at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur for verden. Den 10. juni 1963 formulerede JFK sin vision om fred med disse ord: Lad os undersøge vores holdning til selve freden. "Alt for mange af os tror, at det er umuligt. Alt for mange tror, at det er uvirkeligt. Men det er en farlig, defaultistisk tro. Den fører til den konklusion, at krig er uundgåelig – at menneskeheden er dødsdømt – at vi er grebet af kræfter, vi ikke kan kontrollere. Vi behøver ikke at acceptere dette synspunkt. Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker."

I kølvandet på det meget vellykkede årlige Internationale Økonomiske Forum i Skt. Petersborg den 5-8. juni, hvor 19.000 mennesker fra 136 nationer deltog, må kræfterne for fred i den transatlantiske verden nu vokse. Torsdag den 12. juni vil Schiller Instituttet være vært for en hastepressekonference i National Press Club: »Faren for atomkrig er reel og må stoppes.« På konferencen deltager Scott Ritter, tidligere FN-våbeninspektør og efterretningsofficer i den amerikanske marine, som for nylig ulovligt blev forhindret af det amerikanske udenrigsministerium i at rejse til Rusland for at tale på St. Petersburg International Economic Forum; Helga Zepp-LaRouche, grundlægger og formand for Schiller Instituttet; oberst Richard H. Black (pens.), tidligere chef for den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i staten Virginia; og Ray McGovern, tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS).

Der er et stort behov for at sætte tingene på plads med hensyn til, hvem i verden der faktisk presser på for en termonuklear krig. Under en 22 minutter lang ordveksling med ordstyrer Sergej Karaganov på plenarmødet i Sankt Petersborgs

Internationale Økonomiske Forum mindede Vladimir Putin verden om, at »det ikke var mig, der begyndte at tale om atomvåben. Det var den lille britiske premierminister.“ Putin henviste til Liz Truss, den kortest siddende premierminister i britisk historie, som i august 2022, før hun overhovedet var blevet indsat i embedet, blev spurgt om at starte en atomkrig i et interview under et kampagnearrangement: “Dine ordrer til vores Trident-bådkaptajn om, hvorvidt du, premierminister, giver ordre til at udløse atomvåben. Det ville betyde global udslettelse ... Hvordan får den tanke dig til at føle?” Med ordene fra Londons The Independent, som rapporterede om hændelsen dengang, »virkede Truss uden følelser, da hun svarede: »Jeg synes, det er en vigtig pligt for premierministeren, og jeg er klar til at gøre det«. Hun tilføjede: »Jeg er klar til at gøre det.«

Kort efter hendes udtalelse kritiserede Putin ikke kun Truss, men også de vestlige ledere, som ikke forsøgte at irettesætte hende. “Ser du, ingen reagerede på nogen måde på det. Hvad nu, hvis hun bare var ude af sig selv og uforvarende kom til at ytre det. Hvordan kan man sige sådan noget offentligt? Men det gjorde hun. De burde have sat hende på plads, eller Washington kunne have sagt offentligt, at det ikke har noget med det her at gøre. Vi har ingen anelse om, hvad hun taler om, kunne de have sagt. Der var ingen grund til at såre nogens følelser; alt, hvad de skulle gøre, var at tage afstand fra det, hun sagde. Men alle var tavse.” En sådan irettesættelse fandt ikke sted, før Truss blev fjernet fra sit embede.

Med hensyn til atomkrig understregede Putin under sine bemærkninger i weekenden og henvendte sig direkte til sit publikum for at understrege det yderligere: »Vær venlig ikke at nævne sådanne ting uden videre.« Han fik spontane, generelle klapsalver, fordi folk kunne fornemme både, hvor

seriøs han var om betydningen af blot at diskutere emnet, og hvor forskellig hans måde at tænke strategisk på er fra lederne i NATO. Mens du læser dette, er de i gang med at angribe Ruslands radarsystemer for tidlig varsling med amerikanske og britiske missiler inde på russisk territorium gennem Ukraine.

Scott Ritter vurderer, at verden kan være et ATACMS-missilangreb fra atomar udslettelse. Derfor må der på kort sigt komme noget nyt og effektivt fra de transatlantiske nationer – et nyt lederskab, som har en forståelse for virkeligheden. Det er klart, at resultaterne af de netop overståede valg i Europa viser befolkningens ønske om noget bedre. I USA har borgerne f.eks. adgang til præsidentens magt ved hjælp af uafhængige handlinger foretaget af private borgere, som har kvalificeret sig til at foreslå og gennemføre de ændringer, der er nødvendige for at få adgang til og anvende præsidentens magt på vegne af nationens generelle velfærd i særdeleshed og planeten som helhed.

Det betyder ikke, at der i øjeblikket findes en amerikansk præsidentkandidat af denne kaliber eller endog med denne tilbøjelighed. Kandidaterne i New York, Diane Saxe til det amerikanske senat og Jose Vega til Kongressen, kan dog udgøre den standard, som alle andre kandidater måles efter, når det gælder strategisk politik. En sådan standard blev sat af økonomen og statsmanden Lyndon LaRouche gennem hans præsidentkampagner i 1976, 1980 og 1984, hvor han foreslog, og præsident Ronald Reagan vedtog, hans politik for Det strategiske Forsvarsinitiativ (SDI). [LaRouche fortsatte med at stille op til det amerikanske præsidentvalg indtil 2004 –red.]

I dag kan uafhængige kandidaturer til embeder, både i USA og andre lande, kombineret med en energisk befolkning, velorienteret af den nyhedsformidling der nu dagligt stilles til rådighed af Executive Intelligence Review, bevise, at JFK's vision om fred er korrekt. "Intet problem i den menneskelige skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen."

Foto: Florida Memory / Unsplash

Fremprovokerer Putin atomkrig eller forsøger han at stoppe den

Den 9. juni 2024

Vil du vide, hvad Vladimir Putin selv faktisk sagde om faren for atomkrig? Eller vil du lade de løgne, der kommer fra London og Washington – og som spredes vidt og bredt af de vestlige medier – fortsætte med at dominere og skubbe os alle et skridt nærmere en sådan tredje verdenskrig?

Det er på tide at sørge for, at alle ansvarlige medier i hele verden deltager i Schiller Instituttets hastepressekonference, »The Danger of Nuclear War Is Real, and Must Be Stopped«, i National Press Club i Washington, D.C. den 12. juni, med Scott Ritter, oberst Richard Black (pensioneret), Ray McGovern og Helga Zepp-LaRouche.

I en omfattende 22 minutter lang udveksling med ordstyrer Sergej Karaganov på St. Petersburgs International Economic

Forum (SPIEF) den 7. juni, afviste den russiske præsident Vladimir Putin gentagne gange forslaget fra nogle i Rusland om, at »frygten for atomvåben« er blevet alvorligt svækket, og at »vi er nødt til at være meget hårdere i optrapningen og være klar til at bruge dem.« I denne udveksling – som kan høres i Kremls engelske simultantolkning fra 2:52:54 til 3:14:42, sagde Putin, at Ruslands skriftlige offentlige atomdoktrin klart angiver de meget begrænsede »undtagelsestilfælde«, hvor Rusland kunne bruge atomvåben, men at »jeg ikke tror, at et sådant tilfælde er kommet; der er ikke noget sådant behov;« at »Gud forbyde«, at det skulle komme til sådanne angreb; at han ikke tror, at USA vil affyre strategiske atomvåben, men hvis det sker, har Rusland et meget effektivt varslingsystem til at opdage missiler, ligesom USA, men at »Europa ikke har et udviklet system; de er mere eller mindre forsvarsløse i denne henseende (pga. manglende effektivt missil-varslingsystem);« og at »vi ikke engang er nødt til at overveje dette emne.

Henvendt til hele publikum sagde Putin med eftertryk: »Vær venlig, og jeg vil også endnu en gang bede alle om ikke at nævne sådanne ting i flæng« – hvilket fik et kraftigt bifald.

Den erfarne strategiske analytiker Karaganov, der betragtes som noget af en »høg« i Vesten på grund af sit gentagne forslag om, at Rusland skulle bekendtgøre udsigten til at igangsætte et taktisk atomart angreb på Europa, sagde derefter til Putin: »Jeg forstår udmærket og støtter din tøven, for det er et forfærdeligt valg, og et, der kun bør træffes som en sidste udvej. Men hvis de ved, at du ikke er klar til at træffe det valg, vil de i en uendelighed forsøge at bekæmpe og udmarve os.«

Alle vores beslutninger skal være baseret på en analyse – en virkelig, objektiv analyse af situationen... Vi har ikke brug for nogen atomvåben til den endelige sejr« i Ukraine.

Klart og tydeligt, ikke?

Men her er et udpluk af dækningen i den britiske og amerikanske presse.

Londons Daily Telegraph havde den 8. juni overskriften: »Europe Defenseless and Unprepared for Nuclear War, Warns Putin«, som insisterede på, at »den russiske leder og andre embedsmænd gentagne gange har rejst truslen om et atomart angreb, siden de sendte tropper ind i Ukraine i 2022.«

BBC var enig og rapporterede, at »lige siden Ruslands storstilede invasion af Ukraine har Moskva været involveret i atomar sabelraslen«, og at det er en udbredt opfattelse i Vesten, at Putin »bluffer«.

Newsweek uddybede som sædvanligt mantraet om, at »Putin bluffer«, i en artikel med omfattende citater fra den ekstremt høgeagtige tænketank Institute for the Study of War (ISW) – hvis objektivitet og hensigter kan bedømmes ud fra det faktum, at den efter sigende modtager sin væsentligste finansiering fra amerikanske forsvarsleverandører. ISW hævdede, at Putins bemærkninger på SPIEF yderligere bekræftede, at alle hans røde linjer er bluff.

»Putin sagde, at han ikke mener, at der er opstået et sådant »usædvanligt« tilfælde, så »der er ikke noget behov« for, at Rusland bruger atomvåben,« sagde ISW. »Putins udtalelse den 7. juni er en betydelig sproglig kovending i betragtning af, at Putin og andre embedsmænd i Kreml tidligere har truet med russisk brug af atomvåben, hvis vestlige stater tillader Ukraine at slå ind på russisk territorium med vestligt leverede våben,« sagde ISW. I betragtning af at sådanne handlinger ikke har resulteret i »en betydelig russisk reaktion«, sagde ISW, at »mange af Ruslands »røde linjer« sandsynligvis er informationsoperationer, der er designet til at presse Vesten til selvafskrækkelse.«

Den indlysende konklusion, de foreslår: Vesten bør holde op med at »afskrække sig selv« og komme videre.

En langt bedre tilgang vil blive præsenteret på Schiller Instituttets kommende pressekonference den 12. juni i National Press Club.

Foto: Schiller Instituttet

Akut pressekonference: Faren for atomkrig er reel og skal stoppes

Tidspunkt: Onsdag den 12. juni 2024; 13:00-15:00 ET (kl. 19-21 dansk tid)

Tidspunkt: Onsdag den 12. juni 2024; 13:00-15:00 ET (kl. 19-21 dansk tid)

Hvor: National Press Club, Washington, D.C.; og online via Zoom

Hvem:

- Scott Ritter: tidligere FN-våbeninspektør og efterretningsofficer i den amerikanske marine
- Oberst (pens.) Richard H. Black: tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon; tidligere delstatssenator i Virginia
- Ray McGovern: tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)
- Helga Zepp-LaRouche: grundlægger af Schiller Instituttet

Vært: Schiller Institut

Den 3. juni forhindrede det amerikanske udenrigsministerium den amerikanske statsborger Scott Ritter i at gå om bord på flyet til Sankt Petersborg i Rusland og beslaglagde hans pas. Ritter, en tidligere amerikansk marineofficer og FN-våbeninspektør, som er blevet en fremtrædende modstander af den nuværende krigspolitik, var på vej for at deltage i St. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), som skønnes at have deltagelse af 19.000 mennesker og 3.400 medierepræsentanter fra omkring 130 lande. Ritter var efterfølgende i stand til at deltage i SPIEF-panelet via Zoom.

Ud over de klare forfatningsmæssige spørgsmål om første og fjerde forfatningstillæg, som Ritter-sagen rejser, er indholdet af det, Ritter skulle diskutere, centralt: behovet for at forbedre de amerikansk-russiske relationer og stoppe den optrapning af faren, der følger af NATO's nuværende holdning over for Rusland, som det tydeligst ses i Ukraine, og som trækker verden mod en atomar tredje verdenskrig.

Angrebet den 22. maj på et kritisk russisk varslingsystem i Armavir, angiveligt udført af »ukrainske« droner, kunne have været den begivenhed, der fik balancen til at tippe mod krig – fordi det kunne have bekræftet Rusland i deres erklærede overbevisning om, at NATO og Vesten er opsat på at »blænde« Ruslands varslingsystem som forberedelse til et muligt »forebyggende halshugningsangreb« fra USA og NATO mod dem. Den russiske præsident Vladimir Putin har gentagne gange offentligt givet udtryk for netop denne bekymring, og det er toppen af arrogant tåbelighed fra Vestens side at afvise dette som »bluff«, som så mange i Washington, London og andre NATO-hovedstæder nu gør.

Lige så farligt som forsøget på at blænde Ruslands advarselsradar er bestræbelserne på at lukke munden på de stemmer fra befolkningen, der fungerer som en slags »tidligt varslingsystem« i de politiske overvejelser – dem, der

advarer om faren for atomkrig og præsenterer alternativer til en konfrontationspolitik.

Onsdag den 12. juni i National Press Club i Washington D.C. vil et fremtrædende panel af fire eksperter hver især holde korte oplæg om disse emner og svare på spørgsmål fra medierne, både personligt og via et internationalt Zoom-link (med simultantolkning til tysk, fransk og spansk for publikum i disse lande).

Scott Ritter: tidligere FN-våbeninspektør og efterretningsofficer i den amerikanske marine

Oberst (ret.) Richard H. Black: tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon; tidligere statssenator i Virginia

Ray McGovern: tidligere CIA-analytiker og medstifter af Veteran Intelligence Professionals for Sanity (VIPS)

Helga Zepp-LaRouche: grundlægger af Schiller Institutet

PERSONLIG DELTAGELSE: Pladserne er begrænsede, så svar venligst på questions@schillerinstitute.org

ONLINE JOURNALISTDELTAGELSE: Journalister, der ønsker at deltage online, bedes sende en e-mail til questions@schillerinstitute.org med angivelse af navn, det medie man repræsenterer, og sprogpræference (engelsk, tysk, fransk og spansk kan imødekommes), og man vil modtage et link via e-mail.

OFFENTLIGHEDEN: Den brede offentlighed kan se den engelsksprogede livestream online her: <https://schillerinstitute.com/blog/2024/06/07/emergency-press-conference-the-danger-of-nuclear-war-is-real/>

Seneste kommentarer fra paneldeltagerne:

Scott Ritter: "De kommandocentre, som Rusland bruger, blev udtænkt og bygget under Sovjetunionen, da Ukraine var en del af unionen, og set fra et russisk perspektiv lå de dybt inde i den russiske baghave og var beskyttede. Men hvis Ukraine nu bliver udskilt og gjort til en del af NATO, og man indsætter amerikanske missiler der, kan man nu nå alle disse steder, som man troede var sikre i baglandet. Og hvis USA tillader Ukraine at bruge ATACMS-missiler til at angribe disse faciliteter, vil Rusland bombe NATO! Ikke Ukraine-NATO! ... Ukrainerne klager over, at USA kun vil give dem lov til at bruge HIMARS, at de ikke får lov til at bruge ATACMS til at angribe Rusland endnu. Men bare så alle i publikum forstår det, så er vi én ATACMS-affyring væk fra, at alle dør. Russerne spiller ikke spil her." [4. juni 2024, i dommer Andrew Napolitanos »Judging Freedom«-show].

Senator Richard Black: "Hvis man ser på, hvor vi er lige nu med de tre droneangreb rettet mod deres øjne og ører mod atomare angreb, vil dette helt klart udløse den russiske stats atomare doktrin. Hvis der faktisk er en sammenhængende bevægelse hen imod forberedelse af atomkrig – jeg siger ikke, at vi har truffet en eller anden form for beslutning, men vi lægger bestemt alt grundarbejdet i tilfælde af, at der skulle blive truffet en beslutning. Vi angriber deres tidlige varslingsystemer ved at gøre dem blinde. Vi har betydelige droneangreb mod den atombevæbnede bombeflybase i Rusland, dybt inde i Rusland. Husk på, at hvis man sætter dig i russernes sted, hvad ser de så? De ser, at Rusland bliver blændet, så det ikke kan opdage indkommende angreb. Også dets atombevæbnede bombeflåde bliver angrebet, gentagne gange angrebet. Nu ser vi, at NATO flytter atombevæbnede F-16-jetfly ind i landet. Når man lægger alt det sammen, er det en meget nervepirrende situation for Rusland, hvor der er så kort tid mellem en atomart angreb mod dem og en beslutning om at

imødegå angrebet. Hvad gør de? Hvordan reagerer de?” [30. maj 2024, interview med Executive Intelligence Review (EIR)].

Ray McGovern: “Rusland ser USA/NATO’s stedfortræderkrig i Ukraine som den slags eksistentielle trussel, som præsident John Kennedy opfattede, da Moskva installerede atomare missiler på Cuba. Disse missiler var i stand til at ramme Washington, D.C. og den strategiske luftkommando i Omaha inden for få minutter. For de læsere, der har oversat dette, kan amerikanske missilkapsler, der allerede er placeret i Rumænien og Polen (angiveligt til ‘ABM’er’), fra den ene dag til den anden udgøre det, Rusland kalder ‘offensive angrebsmissiler’ – med endnu kortere tid fra affyring til mål – end dem, Kennedy tvang Khrusjtjov til at fjerne fra Cuba under trussel om atomkrig.” [12. december 2022, Antiwar.com].

Helga Zepp-LaRouche: »Jeg kan kun sige, at Scott Ritters vurdering er, at når de begynder at bruge ATACMS-missilerne, som har en meget længere rækkevidde og faktisk kan nå dybt ind på russisk territorium; eller hvis den tyske kansler Scholz kapitulerer igen, hvilket han gør, og tillader, at Taurus-krydsermissilerne bliver udstationeret [i Ukraine], kan det føre til den absolutte ødelæggelse af Moskva, af Kreml, og det vil betyde en garanteret tredje verdenskrig. Og vi sidder absolut på denne krudttønde. Derfor er én ATACMS fra Harmagedon præcis, hvor vi er. Og vi skal virkelig have mobiliseret befolkningen ... Vi må overbevise befolkningerne i Vesteuropa og USA om, at landene i det Globale Syd ikke er deres fjende. Det, BRIKS-Plus-landene forsøger at gøre, er at rette op på verdensordenen ... [Det er] i allerhøjeste grad muligt at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur.” [5. juni 2024, Schiller Instituttets ugentlige webcast].

Den Internationale Fredskoalition Møde nr. 53 med Helga Zepp-LaRouche Fredag den 7. juni 2024

Ikke korrekturlæst

Fredag den 7. juni 2024. ANASTASIA BATTLE: Velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er det 53. møde i træk; vi har holdt disse møder hver fredag. Jeg kan se, at der er mange nye mennesker; mange tak, fordi I er kommet. Vi har skabt dette møde for at bringe folk fra hele verden sammen; mange forskellige lande, mange forskellige sprog, kulturer, ideologier for at finde sammen om en større, højere fred. Når vi forener vores kræfter, kan vi faktisk opnå det, hvis vi samarbejder og arbejder sammen i hele verden. Ellers vil vores fjender, som har masser af ressourcer og evner og onde hensigter, få succes. Det ønsker vi ikke at se ske. Mange tak, fordi du er med os i dag. Mit navn er Anastasia Battle, og jeg har mine to medværter her, Dennis Small og Dennis Speed, som vil slutte sig til os under hele diskussionen i dag.

Det intense øjeblik, vi står over for lige nu, gør virkelig dette møde endnu vigtigere. Vi har de to brændpunkter mellem de intense skift og bevægelser, der er sket med Ukraine-krisen, det faktum, at Biden har meddelt, at de kan bruge amerikanske våben i Ukraine og meget andet; det kommer vi til at tale mere om. Og så er der folkedrabet i Gaza, som absolut er – vi ser det i realtid lige nu. Vi får besøg af en række mennesker, der har arbejdet med dette, herunder

interventionister og folk, der deltog i et møde i går aftes i New York City. Så hvis du er på fra det, byder jeg din deltagelse velkommen i dag.

Men jeg vil gerne give ordet til Helga Zepp-LaRouche, som er grundlægger af Schiller Instituttet og initiativtager til Den Internationale Fredskoalition, til at indlede og slå tonen an for, hvad der sker lige nu i verden. Værsgo, Helga.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig hilse på jer alle sammen. Der sker en masse; faktisk er historien mere fortættet lige nu end normalt. Det skyldes, at vi er på vej mod et uigenkaldeligt beslutningspunkt. Det er endnu ikke klart, hvilken ny æra vi vil gå ind i; ragnarok eller et nyt paradigme.

Lad mig starte med en meget interessant udvikling. Det er, at om en time, hvis jeg har forstået tidsforskellen korrekt, vil Scott Ritter være en del af – online – et panel, der finder sted i Sankt Petersborg lige nu på Sankt Petersborgs Internationale Økonomiske Forum, sammen med Tara Reid, tidligere amerikansk assistent for Biden på et tidspunkt og derefter en uafhængig journalist. Derefter Karin Kneissl, som er tidligere udenrigsminister i Østrig, Alexander von Bismarck, som er barnebarn af Otto von Bismarck, og også Jackson Hinkle fra Baltimore. Og emnet for den Zoom-konference, hvor Ritter deltager via Zoom, er spørgsmålet om dæmonisering af Rusland. Det er spektakulært, for som I sikkert alle har fulgt med i, havde Scott Ritter planlagt at tage personligt til Sankt Petersborg for at deltage i dette ekstremt vigtige forum, som i øvrigt har 19.000 deltagere fra 130 lande. Der er allerede indgået 850 store aftaler der. Så bare ud fra konferencens størrelse kan man se, at Rusland er meget langt fra at være isoleret, som massemedierne forsøger at fortælle verden. Så vi vil naturligvis følge med i, hvad Ritter og de andre deltagere i konferencen har at sige.

Det er så meget desto mere dramatisk, fordi Ritter som sagt havde planlagt at tage dertil personligt. Men så blev han

hevet af flyet i New York af tre embedsmænd fra udenrigsministeriet, som nægtede at fortælle ham hvorfor; som ikke sørgede for, at han fik de nødvendige papirer på, at hans pas var taget fra ham. Det er naturligvis utroligt, og selv den russiske udenrigsminister Lavrov har allerede kommenteret det, og det samme har Maria Zakharova, talskvinde for udenrigsministeriet, som siger, at det store spørgsmål, som dette rejser, er, om det er det første eller det fjerde forfatningstillæg, der bliver tilgodeset? For de udlændinge, der måske ikke kender disse ændringer, er den første tilføjelse relateret til retten til ytringsfrihed, og den fjerde tilføjelse er beskyttelse mod uberettigede anholdelser og andre lignende foranstaltninger. Så hun har en ironisk tone.

Den anden store nyhed, vil jeg mene, er, hvad Macron igen gør. En dag efter at alle var samlet til 80-årsfejringen af D-dag på Omaha Beach i Frankrig, hvor Zelenskyy i dag talte til Assemblée Nationale, Frankrigs nationalforsamling, og krævede flere våben. Hertil svarede Macron, at han vil sende et uspecificeret antal Mirage 2005-fly til Ukraine, og at disse fly kan udstyres med de forskellige krydsermissiler, som allerede er i Ukraine; som Storm Shadows og de franske. Og disse har naturligvis en meget længere rækkevidde ind på russisk territorium. Jeg mener, at dette er en klar optrapning, selv ud over hvad vi hidtil har haft med de britiske og franske krydsermissiler, som ukrainerne har fået lov til at bruge til angreb dybt ind på russisk territorium. Og derfor er optrapningen helt klart i gang. Det er en absolut farce, at Macron for blot et par dage siden på tredjedagen af et tredages besøg i Tyskland modtog fredsprisen for Den Westfalske Fred. Det er en komplet parodi, for Den Westfalske Fred afsluttede 150 års religionskrig i Europa; og den etablerede international lov og afsluttede krig ved at gøre en fredsorden mulig. Den pris blev faktisk foreslået for 18 måneder siden, på et tidspunkt, hvor Macron havde foreslået, at han skulle være mægler mellem Ukraine og Rusland. Men siden

da har han helt forladt den politik og står nu i spidsen for dem, der skubber krigen fremad. Det gør blot denne ekstremt vigtige fredspris til en tragedie og en farce.

Det betyder selvfølgelig, at jeg ikke ville blive overrasket, hvis der kom en større optrapning eller snarere et svar fra Rusland, for de røde linjer bliver overskredet dag for dag. Vi er stadig i gang med at undersøge konsekvenserne af angrebet på radarsystemet til tidlig varsling nær den ukrainske grænse i Armavir, som vi vil høre professor Starr tale om kort efter mig. Men vi venter stadig på det svar. Men antallet af europæiske statsledere, der advarer om, at Europa forbereder sig på krig, vokser. Premierminister Orbán, som udtrykkeligt sagde, at Europa forbereder sig på krig mod Rusland, og som pegede på, at Europa ikke selv har noget større lager af atomvåben, men er afhængig af USA's lager. Og at han forventer, at hvis det kommer til krig, vil USA få adgang til deres lager i Europa for at angribe Rusland. Men ved at gøre det fra europæisk territorium gør det Europa til et mål for russisk gengældelse, og derfor appellerer han påtrængende til Europa om at skille sig af med disse atomvåben. Og det synes jeg, at vi i IPC bør støtte fuldt ud. Det plejede at være et krav fra socialdemokraterne og andre fredspartier, men i betragtning af den fuldstændige forvandling af mange partier i Europa til krigspartier, er det ikke længere tilfældet.

En anden udvikling, som jeg synes, det er værd at bemærke, er, at russerne sender fire krigsskibe – en fregat, en atomar ubåd og yderligere to skibe – til havnen i Havana. Det betyder potentielt, jeg mener, måske har denne atomubåd ingen atomvåben om bord, det ved vi ikke. Men det bringer helt sikkert mindet om Cubakrisen frem. Jeg tror, at russerne gør det for at minde folk om Cubakrisen, men også om det faktum, at hele NATO's offensive system nu befinder sig langs Ruslands grænse, tættere på USA end Havana. Så det er bare for at få en idé om, at vi virkelig trin for trin oplever en dobbelt Cubakrise, som er ekstremt farlig.

I dag taler en person ved navn Pranay Vaddi, som er særlig assistent for præsidenten og Senior Director for Arms Control, i National Press Club og meddeler, at Biden-administrationen – sandsynligvis i dag – vil annoncere en opgraderet, mere selvhævdende atomvåben strategi. Jeg kender endnu ikke detaljerne i det; det vil vi høre. Men i betragtning af, at USA allerede har en atomar strategi, som ikke udelukker et forebyggende atomangreb, kan jeg ikke forestille mig, hvad en mere selvhævdende strategi skulle være.

I Tyskland er det fuldstændig sindssygt. Efter Scholz kapitulerede igen, fulgte Biden kort efter, da han sagde, at ukrainerne kan bruge våben på russisk territorium med undtagelse af ATACMS, som der endnu ikke er enighed om. Det fik Scott Ritter til at sige, at vi alle er ét ATACMS-angreb fra at dø, bare for at understrege, hvor ekstremt tæt vi er på, men HIMARS er tilladt. Inden for få timer gik kansler Scholz med til, at også tyske våbensystemer kan bruges til angreb på Rusland, men endnu ikke Taurus-missilerne. Harald Kujat, tidligere generalinspektør for Bundeswehr og formand for NATO's militærkomité, havde advaret om, at Ukraine-krisen truer med at blive den største tragedie i det 21. århundrede, med henvisning til den største tragedie i det 20. århundrede, som var Første Verdenskrig, der førte til Anden Verdenskrig. Så denne advarsel fra Kujat skal tages ekstremt alvorligt, fordi han er en ekstremt nøgtern og præcis militærekspert af højeste kvalitet. Når sådanne mennesker advarer om, at vi er ved at opleve en sådan tragedie igen, efter at Europa burde have lært lektien af to verdenskrige på deres eget territorium, som efterlod hele byer og alt ødelagt. Forestil dig et øjeblik billedet af Dresden efter bombardementet – der var ingenting! Den var jævnet med jorden, og folk burde have denne erindring i deres gener, fordi den blev overført fra generation til generation. Selv folk, der ikke oplevede det, fik det fortalt af deres forældre og bedsteforældre. Men alt det ser ud til at være udslettet og erstattet af et fuldstændig vanvittigt krigshysteri. Og de er absurde, fordi

Pistorius, som er den tyske forsvarsminister, og som tydeligvis befinder sig godt i det job, lige har sagt, at han er helt sikker på, at Tyskland ikke vil være klar til krig i 2029. Hold da op! Sikke en udtalelse.

På den ene side siger de, at Rusland er ved at invadere et NATO-land, og at Putin ikke vil stoppe. Zelenskyy har lige sagt det i Nationalforsamlingen i Paris, at Putin vil gøre præcis som Hitler: Han vil ikke stoppe i Ukraine, han vil marchere videre. Hvis Putin er sådan, hvorfor angriber han så ikke Tyskland nu, hvis de har brug for indtil 2029 for at være klar til krig? Det viser, hvor absurd hele denne argumentation er, men den absurditet har desværre reelle konsekvenser.

Så bør jeg nævne, at paven med en meget alvorlig advarsel i anledning af D-dags-fejringen og samtidig opfordrede til at tage fat på gældskrisen i det Globale Syd. Han siger, at en dårligt styret globalisering fratager millioner af mennesker – man kunne nok sige milliarder af mennesker – i det Globale Syd håbet om en fremtid. Han kræver, og det er meget vigtigt, en ny finansiel arkitektur, som skal være både »dristig og kreativ«. Det falder sammen med de [ti principper] (<https://schillerinstitute.com/blog/2022/11/30/ten-principles-of-a-new-international-security-and-development-architecture/>), som vi har presset på for at få en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur.

Så det emne kom også op i et kort interview, som TASS lavede med mig for to dage siden. De bad mig kommentere Putins udtalelse, hvor han blev spurgt om, hvad han forventer af det amerikanske valg. Han sagde, at han ikke forventer nogen forskel, uanset hvilken præsidentkandidat der vinder, og at der kun vil komme forandringer, hvis USA begynder at tage sig af sine egne interesser. TASS-intervieweren] (<https://tass.ru/mezhdunarodnaya-panorama/21009695>) bad mig om mine kommentarer, og jeg sagde, at jeg er helt enig med Putin på det punkt, og at den bedste måde at hjælpe den proces, hvor USA erkender sine virkelige interesser, måske ville være, hvis

et vigtigt punkt blev sat på dagsordenen på det kommende BRIKS-topmøde i oktober i Kazan i Rusland: Nemlig at sætte en international sikkerheds- og udviklingsarkitektur på dagsordenen, som tager hensyn til alle verdens landes interesser. Det ville inkludere USA, fordi det ville være vigtigt at sætte en vision af håb for verdens befolkninger, som virkelig har brug for den slags håbefulde perspektiver, for ikke at miste optimismen for fremtiden. Så det blev offentliggjort af [TASS] (<https://news-pravda.com/world/2024/06/06/557439.html>), og det er godt, for jo mere spørgsmålet om den internationale sikkerheds- og udviklingsarkitektur bliver diskuteret offentligt, jo bedre.

Det efterlader situationen, som den er ved at optrappes. Krigsdriften er ikke brudt, men på den anden side sker der en masse ting. Man kan forvente, at mange ting vil blive diskuteret på topmødet i Sankt Petersborg, hvor man har mange ledende repræsentanter for det Globale Syd, som er i gang med at lave en ny handelsvaluta; i sidste ende endda en ny reservevaluta, og at forsøge virkelig at opbygge et nyt økonomisk system.

Så det var mine indledende bemærkninger.

Under diskussionen

DENNIS SPEED: Jacques, først og fremmest synes jeg, at det, du sagde, var ekstremt vigtigt for alle at tænke over. For fem år siden, da Lyndon LaRouche døde, havde vi stadig et par veteraner fra Anden Verdenskrig hos os. Vi samarbejdede om at skaffe en pris til en af de amerikanske veteraner, som var her. Du sagde flere ting om uanstændighedens karakter. Først og fremmest vil jeg gerne invitere alle fra dig eller dit team til at være med i morgen til vores faste program, som vi laver hver uge. Jeg synes, det er ekstremt vigtigt at tage det op, fordi vi har mange veteraner. Selvfølgelig er det nu folk omkring Ray McGovern og Veteran Intelligence Professionals for Sanity, som er Ray McGovern, Larry Johnson og folk som Bill

Binney og Kirk Wiebe. Mange af dem har været på platforme enten i IPC eller på anden vis.

Så her er, hvad jeg gerne vil spørge dig om, fordi du også har stillet op til præsidentvalget flere gange. Folk kender dig selvfølgelig ikke fra det, men hvis du bare kunne sige noget om dit eget syn og det positive syn – Helga taler ofte om dette – fra nationer som Frankrig og så videre, og hvad vores folk forsøger at gøre på stedet. For mange mennesker i telefonen er aktivister; mange mennesker forsøger at arbejde i forskellige lande. De har begrænsede muligheder, begrænsede ressourcer. De bliver ofte kastet rundt, og alligevel har vi en helt anden opfattelse af historien end den, som Biden og co. uanstændigt efterplaprede i går. Jeg vil gerne have dig til at sige noget om den kamp, vi har kæmpet der. Du sagde, hvad vi gjorde på gaden lige nu, men hvad er dit syn på det, og hvad tror du ville være den bedste måde for et samarbejde mellem os her i USA og din nation og andre nationer. Hvad ville være den bedste måde at gøre det på lige nu?

JACQUES CHEMINADE: Det, vi kæmper for, er at redde USA fra sig selv, at redde Frankrig fra sig selv, at redde Europa fra sig selv og at redde Israel fra sig selv. For alle disse nationer er ved at begå selvmord på nuværende tidspunkt. Og de begår selvmord, men de kan involvere os alle i en tredje verdenskrig, der vil ødelægge os alle og alle de gode ting, der er det bedste af det, vi har fået overleveret: Det bedste af vores kultur, det bedste af skønheden i [inaud; 2:11:39] os, det bedste af de mennesker, der er ophøjede foran den værste fare, de er truet af. Så det, vi forsøgte at gøre her, og det, jeg tror, landet forsøgte at gøre, er at give folk en fornemmelse af, hvornår deres land – i mit tilfælde Frankrig – har været en del af menneskehedens udvikling, og hvor man skal placere det. Det er mennesker, der især fulgte Helgas ti principper, vil jeg sige, princippet om at uddanne de kreative kræfter, vel vidende at mennesket defineres af det gode, det kan skabe, og at det onde kun kan opstå, når det ikke sker,

når folk ikke handler. På dette tidspunkt med valget til Europa-Parlamentet i Frankrig er det vigtigste, der sker, at folk siger, at Frankrig bevæger sig mod højrefløjen, den højrefløj, der falder i illusioner i landet. Men samtidig er det endnu værre, at folk undlader at stemme. Ved valget til Europa-Parlamentet vil 55-60 % af befolkningen undlade at stemme ved et af de valg, der kan blive et af de vigtigste i historien. Og hele systemet er ødelagt af eliten. Så vi er nødt til at bryde igennem det og tænke på, hvad de frie franskmænd og den franske modstandsbevægelse har opnået i de sidste 80-90 år. Det er noget, de forsøger at ødelægge med denne uanstændige fejring af D-dagen, med forsøget på at ødelægge det og inddrage os alle i tredje verdenskrig, i det, de gør. Se på Zelenskyy, se på Hollande, den tidligere franske præsident, som også var der. Se på Macron, hvad han siger nu: Han sidder der med journalister og siger på den mest kolde måde, at alle provokationer ikke kommer fra Vesten, men fra folk, der er diktatorer som Putin. Og samtidig siger han hyklerisk, at vi kæmper for fred, og at vi ønsker at undgå en optrapning, og at vi ikke er i krig med Rusland. Så dette hykleri er en del af forvirringen i fortolkningen af historien. Så vi er nødt til at være ærlige om det, om hvad grundlæggerne kæmpede for i USA, hvad de bedste mennesker i Rusland, som Sergei Witte, udrettede, hvad der blev udrettet i Frankrig af École Polytechnique og Conservatoire National des Arts et Métiers. Hvad der blev opnået af digterne, hvad der blev opnået af musikerne. Og så kan folk kigge ind i sig selv og få styr på det.

Så historien og den rette forståelse af historien er at vise folk og inspirere dem til at rydde op i sig selv for at gribe ind i dag og forhindre krigen.

Afsluttende bemærkninger

ZEPP-LAROUCHE: Der blev nævnt mange punkter, og jeg forsøger at dække i det mindste den bedste del af det.

Med hensyn til det spørgsmål, som [navn redigeret] nævnte, om hvorfor Vesteuropa går som får bag en amerikansk præsident, så

er det ved at blive et topspørgsmål i hele verden, fordi mange mennesker, især i det Globale Syd, ikke kan forstå det. De siger: »Hvordan kan en nation som Tyskland, der plejede at være producent af genier som Beethoven, Schiller og mange opfindere, være så absolut selvdestruktiv og dum?« Tysklands omdømme har lidt enormt i den seneste periode. Også det faktum, at de stod på Netanyahus side, og at det krævede ICC-dommen, før de sagde: »OK, vi respekterer international lov.« Men jeg tror, at det bedste, man kan gøre, især hvis man sidder i et udviklingsland, er at sige det så højt som muligt: Hvis man skaber et helt kor, der siger »Hvor dumt kan Europa blive at gå ind i denne selvdestruktion?«, skal den stemme være så høj, at den ikke kan overdøves og ignoreres. Man er nødt til at ryste folk, for jeg tror, det er den eneste måde, man kan få nogle mennesker til at komme til fornuft igen.

Det andet argument, som du sagde, handler om forbrugerisme, og at hele verden følger den amerikanske livsstil. Der er en absolut sandhed i det, og det er, at folk har – og min afdøde mand talte om det, hvordan han så det i efterkrigstiden i USA – hvordan folk, der havde haft høje moralske standarder i kampen mod fascismen, nazismen, og efter Roosevelts død tog de til forstæderne, de blev småborgerlige, de kunne lide det gode liv i forstæderne, og hvordan deres moral gik ned og blev erstattet af forbrugerisme. Jeg tror, at den idé, at man ikke længere kæmper for sandheden, skønheden i menneskehedens historie, den universelle historie, filosofien, poesien, videnskaben, men at man bare propper sig med junkfood, tager på ferie, gør alle de ting, som er på mode nu om dage, det er en sygdom! Og du har helt ret i at pege på det, for det forhindrer folk i at finde deres indre kilder til styrke og kreativitet. Jeg havde engang en god ven, en indisk filosof, J.C. Kapur, og han talte altid om våbenbeskyttet forbrugerisme, at det var det, der drev hele den amerikanske politik, de interventionistiske krige. George W. Bush sagde engang i forbindelse med Irak-krigen, at vi – det vil sige amerikanerne – »er der for at forsvare vores livsstil«. Der er

et element af det, som desværre ikke kun har påvirket den amerikanske befolkning, som begyndte at erstatte det meningsfulde, der blev udtrykt i {Federalist Papers}: Hvordan styrer vi os selv, hvordan finder vi en måde at organisere os på, der er orienteret mod det fælles bedste, er blevet erstattet af denne tankeløse forbrugersisme. Og det har påvirket mange mennesker i verden. Så jeg synes, at det er en meningsfuld diskussion. Men det skal ikke forveksles med vores kamp for at opbygge den fysiske økonomi, så folk har en anstændig levestandard, at de har et sundhedssystem, at de har universel uddannelse og alle disse ting. Det er to forskellige ting, og nogle gange blander folk behovet for reel økonomisk vækst sammen med disse negative faktorer.

Med hensyn til taleren, der talte om kunstig intelligens og den rolle, som kunstig intelligens spiller i forhold til at ramme palæstinensere – det er et meget, meget vigtigt emne, for der er skrevet flere nye bøger om det. Den ene hedder {Cognitive Warfare}, som er en af flere bøger, der beskriver, hvordan især NATO bruger AI og alle mulige systemer til at kontrollere fortællingen. Ytringsfriheden er afskaffet, man kan ikke have en anden mening. Hvis du siger, at dialog er bedre end krig, er du allerede automatisk på listen. Det er et enormt område. Jeg læste i går en artikel af en tysk forfatter ved navn Norbert Häring, som beskriver dette meget, meget præcist. Dennis har allerede nævnt {EIR}-dossieret om Molfar-CCD-apparatet. Jeg synes, det er virkelig vigtigt, for der vil ikke være noget demokrati, der vil ikke være nogen menneskerettigheder, ingen ytringsfrihed – intet. Vi vil få et forfærdeligt diktatur, hvis dette regime får lov til at fortsætte fuldt ud. Og det her er Silicon Valley: Det er ting som Palantir og andre lignende firmaer, der arbejder for efterretningstjenesterne. Jeg kan kun råde folk til at læse op på disse ting.

Jeg tror, at det punkt, som Dr. Terry Strong nævnte: Ja, jeg er helt enig i et verdensomspændende jubilæum. Faktisk har vi

sagt i mange, mange årtier – min afdøde mand, Lyndon LaRouche, er berømt for at gøre det til et emne, at fejlene i systemet, som han identificerede allerede i 1952, da han erkendte, at tendensen til at gå med kunstig intelligens eller informationsteori, som så senere udviklede sig til det, at det ville føre til et profitmaksimerende system, som så blev fremskyndet, da Nixon i 1971 forlod Bretton Woods-systemet og besluttede, at der skulle være fleksible valutakurser: Min mand sagde på det tidspunkt, at hvis man fortsætter ad den vej, vil man helt opgive det fælles bedste, og man vil kun hjælpe en lille spekulantklasse, som vil fylde deres lommer. Sådan er hele systemet, og det er derfor, at kløften mellem rig og fattig er blevet større i hvert eneste land på kloden, i hvert fald dem, der er en del af det nuværende system. Så derfor, for at erstatte dette, har man ikke kun brug for gældseftergivelse af denne ubetalelige udestående gæld – især derivatgælden, som er på omkring 2 billioner dollars i ubetalelig gæld – man er nødt til at have en reorganisering præcis som Lyndon LaRouches [Fire love] (https://larouchepub.com/lar/2021/4850-the_four_new_laws_to_save_the-lar.html): Man er nødt til at have en Glass-Steagall-bankopdeling, præcis som Franklin D. Roosevelt gjorde det i 1933. Så skal man fortælle banksektoren, at de selv skal bringe orden i deres regnskaber. Hvis de ikke kan gøre det, er det bare ærgerligt: De må erklære sig konkurs. Man kan ikke blive ved med at bruge skatteydernes penge til at redde dem. Og forresten, alle disse bobler, som vi har set – den grønne boble, nu den militære boble. Militæret er en boble, fordi det ødelægger 'den fysiske produktion, som folk er nødt til at leve af, og det er faktisk en ødelæggelse af den fysiske økonomi: For hvad sker der med de missiler, du affyrer? De kommer til deres destination, og de bliver ødelagt, ligesom det, de er rettet mod. Så det er en fuldstændig løbende ødelæggelse, som kun fylder lommerne på det militærindustrielle kompleks.

Så vi har brug for et gældsmoratorium; vi har brug for en gældsopløsning; en nationalbank; generering af ny kredit, som

skal være begrænset til reel produktion. Og det er i enhver suveræn regerings magt, at de kan gøre det, så det verdensomspændende jubelår er et absolut vigtigt spørgsmål, og vi bør bruge det faktum, at paven har nævnt det, og jubelåret 2025 – jubelåret finder kun sted hvert fjerde århundrede, og det sidste var i 2000. Det nye er i 2025. Så vi bør virkelig begynde at uddanne så mange kræfter rundt om i verden som muligt i, hvad det praktisk betyder, for der er en videnskabelig måde at gøre det på, og det har vi arbejdet på i mange årtier.

Så jeg synes, det var meget godt at have med, og jeg håber ikke, at jeg glemte nogen vigtige punkter. Jeg synes, vi har dækket meget i diskussionen i dag. Jeg vil opfordre alle – og vi vil med professor Starrs tilladelse lave et udklip af hans præsentation. Hvis alle deltagerne i IPC-diskussionen i dag ville forpligte sig til at sende den video til alle verdens ledere, alle regeringschefer, få så mange indgange som muligt – ikke bare sende den til et sekretariat, men have indflydelsesrige mennesker, der har deres måder at få den ud til andre mennesker i positioner på: Få det ud til alle parlamentarikere, få det ud til alle borgmestre, statslige lovgivere, alle valgte embedsmænd i alle verdens lande. Hvis folk fik øjnene op for, hvad vi er tæt på, tror jeg forhåbentlig, at de ville skifte mening.

Så jeg vil gerne sige, at vi lige nu forsøger at arrangere en pressekonference til næste onsdag, den 12. juni. Forhåbentlig kan vi gøre det konkret i Washington med streaming. Scott Ritter vil være med, fordi han spiller en vigtig rolle på konferencen i Skt. Petersborg. Og det faktum, at han blev taget af flyet, betragtes som en komplet skandale af mange indflydelsesrige mennesker. Vi forsøger at opbygge en bevidsthed om, hvorfor han blev blokeret: Fordi han ville advare verden om faren for atomkrig, og det kan ikke få lov til at gå ubesvaret hen.

Så hold øje med meddelelsen om, hvornår og hvordan denne

pressekonference vil finde sted. Hjælp os med at organisere det. Tag mindst én, hvis ikke flere, personer med til det næste IPC-møde i næste uge. I den følgende weekend, den 15.-16. juni, har vi en meget, meget vigtig konference på Schiller Instituttet, hvor vi forsøger at lægge den strategiske dialog på bordet, både om faren, men også for at vise vejene ud, og hvordan vi kan forbedre dialogen på tværs af alle nationer, især mellem det såkaldte kollektive Vesten og det Globale Syd, som for længst er blevet til den Globale Majoritet.

Så der er mange ting, vi beder dig om at deltage i vores organiseringsindsats. Vi takker dig for din hjælp.

Er optimisme en virkelig ting?

(EIRNS) – 6. juni 2024. Det israelske forsvars jagerfly ramte i går en FN-skole i det centrale Gaza og dræbte mindst tre dusin mennesker, herunder børn. Hverken IDF eller Gazas myndigheder bestrider, at et luftangreb ramte en skole, og at dusinvis døde. IDF udtalte, at »der blev taget mange forholdsregler før angrebet for at minimere risikoen for skade på tilfældige mennesker«, herunder »analyse af luftfotos« og brug af »præcise efterretninger«. Men terroristerne havde brugt skolen som beskyttelse, og IDF var i stand til at eliminere »adskillige ... terrorister, som havde planlagt at udføre terrorangreb og fremme forestående terrorplaner mod vores styrker.« Det gør ikke den store forskel, om de »flere« mål var tre eller fem eller otte, eller om ordet »terror« optræder flere gange i IDF's erklæring. Pointen er, at det er blevet gentaget igen og igen, og rædslerne fortsætter.

Israels krigskabinet overvejer i øjeblikket at udvide deres »ret til selvforsvar« til et altomfattende angreb på Hizbollah og Libanon. Den amerikanske regering er bekymret for timingen, og for at tingene kommer ud af kontrol, hvis Israel indleder sin anden offensiv, mens drabene i Gaza står på. Washington tør ikke standse leveringen af våben til at gennemføre alt dette – og igen er pointen, at man har hørt det før, og rædslerne fortsætter. Det har den effekt, at det driver befolkninger og individer ud i hårdhjertet kynisme.

Sydkorea har lige underskrevet en række aftaler med flere afrikanske lande om industriel udvikling. Forskellige afrikanske lande underskriver aftaler og laver arrangementer med Rusland på sidelinjen af den Internationale økonomiske Konference i Sankt Petersborg. Ali Adjil Mahamat Seid fra Tchad, præsident for det panafrikanske handels- og industrikammer, forklarede: »Afrika er sprængfyldt med et enormt potentiale inden for landbrug, husdyr, minedrift og olie, og derfor er Afrika virkelig fremtidens kontinent, det er Afrika, der vil få verden til at fungere.«...

Ruslands autoritative TASS talte med en ekspert, Helga Zepp-LaRouche, om Putins påpegning [under en pressekonference den 5. juni] af muligheden for, at USA kunne genfinde sine nationale interesser. Hun opfangede en sådan forsigtig optimisme og tilføjede: »Det ville være fantastisk, hvis der blev tilføjet et punkt til dagsordenen for BRIKS-topmødet i Rusland i oktober om at præsentere verden – inklusive USA – i form af et konkret forslag, et stort billede af global transformation gennem en ny international sikkerheds- og udviklingsarkitektur, der ville tage hensyn til alle landes interesser på planeten, inklusive USA.« TASS bemærker, at Zepp-LaRouche er overbevist om, at »verdens folk har brug for en smuk idé«, der vil give dem mulighed for at »drømme om en bedre fremtid.«

En lignende smuk idé er LaRouches »Oase-plan«, som kan give ægte optimisme til både palæstinensere og israelere – når alle

planer om at straffe for utallige synder på hver side aldrig kommer uden om den »evige stridbare« dynamik, der er på færde.

Hvad er der i den amerikanske borgerrettighedsbevægelses hymne, »We Shall Overcome«, der virker, som giver ægte mod og ikke bare et grundløst ønske? Hele teksten er: "Vi skal sejre. Dybt i mit hjerte tror jeg på, at vi skal sejre en dag."

Det er let at overse, men virkeligheden er, at det er mennesker, ikke slaver, der har en ægte dybde i deres hjerte. Og i sangen er det netop på dette punkt – » dybt...« – at det musikalske værk når sit klimaks. Troen på, at retfærdigheden vil sejre, er funderet i den virkelighed, at mennesker er skabt til det, der er bedre, og at det at blive inspireret af det, der gør menneskeheden smuk, er en reel ting. Dette er ægte optimisme. Og det virkede.

Og på nogle tidspunkter i historien er dette det eneste, der er værd at »tage med i banken«, som man siger.

Foto: kremlin.ru

**I dette farlige øjeblik må
folket være fredsskabere
Webcast med Helga Zepp-
LaRouche, Schiller
Instituttets grundlægger og**

formand

Ikke korrekturlæst

Onsdag den 5. juni 2024

HARLEY SCHLANGER: Hej og velkommen til vores ugentlige dialog med Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger og formand. I dag er det onsdag den 5. juni 2024. Jeg hedder Harley Schlanger, og jeg er jeres vært. Du kan sende os dine spørgsmål og kommentarer via e-mail til questions@schillerinstitute.org eller skrive dem på chat-siden i YouTube.

Helga, efterhånden som NATO's provokationer mod Rusland eskaleres, er der mange i det globale syd, der spørger, og jeg har modtaget e-mails om dette – de spørger: »Hvor er modstanden mod disse provokationer fra Vesten? Hvor er diplomaterne? Hvor er stemmerne i Vesten, der modarbejder dem, der er engageret i at optrappe denne konfrontation?»

Der lød en skarp advarsel fra Scott Ritter på grund af en ekstraordinær begivenhed for et par dage siden: Han blev forhindret i at flyve til Rusland for at deltage i konferencen St. Petersburg International Economic Forum (SPIEF) og også i at deltage i nogle møder for at fremme fred mellem Rusland og USA. Her er, hvad Ritter sagde, efter at han var blevet fjernet fra flyet og havde fået sit pas beslaglagt. Han talte om truslen fra NATO, og han sagde: »Ukrainerne klager over, at USA kun vil tillade dem at bruge HIMARS, som har en begrænset rækkevidde sammenlignet med ATACMS, og klager over, at de ikke får lov til at bruge ATACMS til at angribe Rusland endnu. Men bare så alle i publikum forstår det, så er vi én ATACMS-affyring væk fra, at alle dør.» Og han gentog det: »Vi er én ATACMS-affyring væk fra, at alle dør. Russerne spiller ikke spil her.»

Til at begynde med vil jeg gerne vide, hvad du tænker om det,

der skete med Ritter, da han fik frataget sit pas, og endnu vigtigere, hvad du tænker om hans kommentarer til krigsfaren?

Helga ZEPP-LAROUCHE: Jeg er enig med de kommentatorer, der siger, at det højst sandsynligt vil føre til en boomerang for dem, der gjorde det, fordi det absolut henleder international opmærksomhed på, hvad Ritter siger, hvorfor han ville tage til Sankt Petersborg for at deltage i det økonomiske forum? Og hvad er udenrigsministeriet bange for, hvad han kan finde på at sige? Og jeg tror bare, at det vil understrege vigtigheden af hans udtalelser.

Tanken om, at vi er én ATACMS fra ragnarok, må hellere synke ind i folks bevidsthed, for jeg tror, at det absolut er tilfældet: For hvis man ser på, hvad der sker, så bør folk huske den 22. maj, for det var efter min mening den dag, hvor en meget vigtig rød linje – måske den vigtigste røde linje – allerede var overskredet, nemlig at en ukrainsk drone angreb radarvarslingsystemet for Ruslands strategiske systemer i Armavir den 22. maj og ødelagde eller beskadigede radarinstallationen alvorligt; og et angreb i Orsk den 26. maj blev slået tilbage.

Men disse radarsystemer er tidlige varslingsystemer, som ikke har noget at gøre med Ukraine-krigen som sådan, og at blande en atommagts tidlige varslingsystem er en antydning af – og ingen kan benægte den konklusion, at det er det, især hvis det ikke er én drone, men tre droner – at det er forberedelsen til et atomangreb på Rusland.

Selv hvis man forsøger at få det til at se sådan ud, eller hvis det ikke var meningen, at det skulle se sådan ud, er det at lege med ilden i forbindelse med udslettelsen af den menneskelige civilisation. Og jeg tror, at vi fra den dato er trådt ind i et nyt domæne. I mellemtiden er det langsomt ved at komme ud. Vi udsendte det praktisk talt dagen efter, den 27. maj, ved at udsende en rød alarm, som blev opfanget af forskellige journalister. Og et par dage senere lavede vi en

videokonference den 31. maj med førende atomeksperter som Ted Postol og andre, som vi også spredte bredt, så nu er den på vej ind i de alternative medier, men den får stadig ikke tilstrækkelig opmærksomhed i massemedierne, hvilket er skandaløst! Jeg mener, her sidder vi på den absolutte rand af en mulig udslettelse af civilisationen, fordi det ville være resultatet, hvis det kommer til denne atomkrig. Og massemedierne fortsætter med deres krigshype og krigsophidselse.

Så dette kommer oven i reaktionen, da Putin for første gang reagerede ved at beslutte at manøvrere de taktiske atomvåben, eksplicit som svar på provokationerne fra Macron, der siger, at han vil sende NATO-tropper til Ukraine, Cameron, der siger, at det er OK, hvis ukrainerne bruger britiske krydsermissiler til at angribe inde i Rusland, og ideen om at sætte F-16-fly ind i Ukraine, som har dobbelt anvendelse og derfor er i stand til at affyre atomvåben. Så da Putin sagde, at han holdt disse manøvrer som reaktion på disse provokationer, hvad gjorde Vesten så? De fordoblede indsatsen: De annoncerede endnu mere af det samme. Blinken gentog, at ukrainerne kan bruge alle amerikanske våben, undtagen ATACMS, og nu er det, hvad der sker: Der er massive angreb på Belgorod, som ligger meget tæt på den ukrainske grænse på den russiske side. Og indtil videre har de kun brugt HIMARS-missiler, men derfor kan jeg kun sige, at Scott Ritters vurdering er, at når de begynder at bruge ATACMS-missiler, som har meget længere rækkevidde og faktisk kan nå dybt ind på russisk territorium, eller hvis den tyske kansler Scholz kapitulerer igen – hvilket han lige har gjort – og tillader, at Taurus-krydsermissilerne bliver udstationeret, kan det føre til den absolutte ødelæggelse af selv Moskva, Kreml, og det ville med garanti betyde tredje verdenskrig.

Og vi sidder absolut på den krudttønde, derfor er en ATACMS væk fra Armageddon præcis, hvor vi befinder os. Og vi er nødt til virkelig at få mobiliseret befolkningen, for det er utroligt, ifølge f.eks. Harald Kujat, som er tidligere

generalinspektør for Bundeswehr (2000-2002), han var formand for NATO's militærkomité (2002-2005), og han sagde, at situationen efter hans mening er farligere end under Cuba-krisen, hvilket absolut er tilfældet.

Men hvor er alarmen i befolkningen? Hvor er den diplomatiske tilgang, som endda eksisterede på højden af Cubakrisen mellem Kennedy og Khrusjtjov? Nej, det er der ikke! Jeg kan kun sige, at vi befinder os i den absolut farligste situation nogensinde, og befolkningens reaktion er helt utilstrækkelig. Men det er resultatet af, at politikerne og massemedierne ikke taler sandt.

SCHLANGER: Vi har fået nogle spørgsmål, som er ret interessante. For eksempel fra en abonnent på Executive Intelligence Review fra det nordvestlige USA, som skriver: »Jeg har lige læst rapporten i EIR om Ukraine Center To Combat Disinformation og dets udarbejdelse af en hitliste med finansiering og opbakning fra NATO og USA.« Og hun skriver: »Er der nogen i Kongressen, der modsætter sig dette? Alle bør besøge deres kongresmedlem og kræve, at det bliver lukket ned,« og hun anbefaler, at folk skriver til os og abonnerer på EIR for at få den rapport. Hvad kan du fortælle os om det, Helga?

ZEPP-LAROUCHE: Ja. EIR udarbejdede et dossier om disse lister – CCD-listen, Molfar-listen, Myrotvorets-listen – det er alle lister, som er rettet mod folk, der angiveligt er på Ruslands side. Det er i sig selv en fornærmelse: Jeg selv og mange andre mennesker på den liste har deres egen mening. De behøver ikke at være marionetter for Rusland for at nå frem til en konklusion om, hvad der skete i de sidste mere end 30 år, før krigen i Ukraine brød ud. Det er en fornærmelse mod vores intelligens.

Men vi udarbejdede dette, og vi satte det i forbindelse med mordforsøget på den slovakiske premierminister Robert Fico, som var på listen. I mellemtiden er dossieret blevet udgivet

på italiensk, fransk, spansk og tysk; det er blevet lagt ud på forskellige hjemmesider; der er blevet lavet en podcast om det, så nu cirkulerer det ret bredt, i hvert fald i det, jeg vil kalde de alternative medier. Men det faktum, at Scott Ritter er på den liste, og Ray McGovern for den sags skyld, og flere andre mennesker, det faktum, at Ritter pegede på dette i flere af de interviews, han gav, efter at han blev nægtet adgang til sin rejse til Istanbul, hvorfra han skulle til Sankt Petersborg, jeg synes, han har lagt det meget åbent på bordet, at det er en komplet skandale, at udenrigsministeriet finansierer alt dette! Så jeg tror virkelig, at det er noget, der skal tages op, ikke kun af Kongressen, men af alle valgte embedsmænd i USA, på delstatsniveau, på byniveau og af parlamentsmedlemmer i Europa og andre steder; de kan også være i Afrika, hvor som helst. På et tidspunkt, hvor vi kæmper for hele systemets legitimitet, på et tidspunkt, hvor den amerikanske kongres eller det amerikanske Repræsentanternes Hus med et flertal stemmer for at sanktionere ICC og også Den Internationale Domstol, er det en parodi på ideen om, at noget som international lov stadig eksisterer, og derfor mener jeg, at det er enhver valgt embedsmands ret, uanset hvor i verden de befinder sig, at kræve en undersøgelse og et stop for denne skandaløse ting!

SCHLANGER: Et eksempel på, hvad folk kan gøre, er modellen med Jose Vega, som nu er kandidat til kongressen i det 15. kongresdistrikt i New York, i Bronx; og Diane Sare, hans kollega, som nu er kandidat til det amerikanske senat i New York, som har deltaget i adskillige arrangementer og konfronteret de politikere, der nægter at diskutere afslutningen af disse krige seriøst: Enten krigen i Ukraine eller det israelske folkemord på palæstinenserne i Gaza.

Hvis folk har spørgsmål eller kommentarer, så send dem til os på questions@schillerinstitute.org, og Helga har stadig tid til at tage imod nogle spørgsmål i dag.

Her er noget fra Sydafrika. Hun skriver: »Jeg er bekymret over

de imperiale magters angreb på BRICS-medlemmerne.« Hun nævner krigen i Ukraine mod Rusland, trusler om at gå i krig mod Kina og siger: »Nu ser vi, at valget i Indien svækkede Modi, men han har stadig flertal. Men i Sydafrika mistede Den Afrikanske Nationalkongres (ANC) sit flertal.» Og hun skriver: »Jeg tror ikke, det er en tilfældighed, men en del af et amerikansk regimeændringsapparat. Hvad synes du?»

ZEPP-LAROUICHE: Jeg tror faktisk, at vi ser sådanne angreb. Der var det forfærdelige resultat af den argentinske valgkampagne, som bragte en person til magten, som måske er kvalificeret til mange ting, men helt sikkert ikke til det embede, han nu indtager. Så er der IMF's massive pres mod Egypten. Du har en massiv indsats fra USA for at trække Saudi-Arabien ind i en ny traktat med Israel, der lover alle mulige økonomiske fordele, saudisk-amerikansk samarbejde, i et åbenlyst forsøg på at svække Saudi-Arabiens vilje til at være en del af BRICS. Og så er der naturligvis situationen i Sydafrika, hvor man kun kan håbe, at fornuftens kræfter sejrer, når der skal dannes en ny koalition i landet. Men der er ingen tvivl om, at dette er en meget eksistentiel kamp, for, som jeg allerede har sagt, i stedet for at etableringen af Global South-Global North, undskyld-Global North skal afspejle alle de ting, der sker lige nu, at langt størstedelen af verdens lande bevæger sig væk i et globalt flertal, for at danne et nyt system med BRICS, i stedet for at forstå, at det ikke er onde hensigter fra landene i det globale syd, men deres legitime ønske om at finde et økonomisk samarbejde, der muliggør deres egen økonomiske udvikling gennem industrialisering, hvilket de kun får med Kina – de får det ikke med Europa eller USA! Så det, der sker, er et tilbageslag for de nordlige landes insisteren på de facto at fortsætte neokolonialismen.

Og jeg har sagt det igen og igen: Vi er nødt til at overbevise befolkningerne i Vesteuropa og USA om, at landene i det globale syd ikke er deres fjender. Det, BRICS-Plus-landene forsøger at gøre, er at rette op på verdensordenen, som kunne

have været rettet op, hvis USA og Europa havde besluttet sig for at gøre det. Og der var en unik chance, da Sovjetunionen gik i opløsning omkring tidspunktet for den tyske genforening, Sovjetunionens sammenbrud, var der en periode, hvor det var yderst muligt at etablere en ny sikkerheds- og udviklingsarkitektur. Romano Prodi, som var chef for EU-Kommissionen på det tidspunkt, talte om en ny sikkerhedsarkitektur fra Vladivostok til Lissabon, og det var i allerhøjeste grad muligt at gå i den retning. Og at den chance blev forpasset, det er virkelig arvesynden for, hvorfor vi er i krise lige nu. Og vi er nødt til at opmuntre landene i det globale syd til at tale med en meget højere stemme: De har ret til at tale om verdens problemer, for hvis det kommer til en verdenskrig, vil de blive ofre for den ligesom alle andre. Og derfor kan jeg kun opfordre landene i det globale syd til at tale højere, så folk i Vesten, i de europæiske lande og i USA rent faktisk kan høre, hvad de har at sige.

SCHLANGER: Vi har et par spørgsmål, der minder lidt om hinanden. Jeg vil samle dem for dig. Det ene er fra Michael, fra Schweiz, tror jeg, som siger: »Det er tydeligt, at du har marionetregimer med Biden, Stoltenberg, von der Leyen, Macron, Scholz og Strack-Zimmermann og så videre, og de gør, hvad de får besked på at gøre. Så der er tydeligvis tale om frygt, afpresning og handling for egen vindings skyld eller bare af fanatisme.» Og han sagde, at hvis det blev afsløret, hvem der står bag, hvem der udfører afpresningen, så tror han, at offentligheden ville vågne op og gå imod det.

På samme måde har vi et spørgsmål fra Gabriel i Mexico, som spørger, hvordan man kan komme modstanderne i forkøbet i forbindelse med overgangen til en ny sikkerhedsarkitektur, så Oasis-planen kan blive implementeret. Og han sagde: »Hvad kan der gøres for at eliminere indflydelsen fra grupper som AIPAC og lignende institutioner, der lobbyer for konflikterne i Ukraine og Palæstina?«

Så hvis du kan tage de to spørgsmål sammen: Hvordan kan vi

afsløre det og få folk til at gøre noget ved det?

ZEPP-LAROUCHE: Jeg tror desværre ikke, der er nogen magisk løsning, men man er nødt til at organisere sig. Ud fra mine observationer er der i hvert eneste land i Europa, jeg kender til, en boblende undergrund, som afspejles i de sociale medier, i de alternative medier, af mennesker, der taler meget, meget åbent. Og det betyder, at størstedelen af befolkningen er ved at blive klar over, hvad der sker. Problemet er, at eftersom de ikke er repræsenteret i de store mainstreammedier, får man ikke indtryk af, at der er så mange, og det eneste svar, jeg har, er, at man skal blive en organisator: Brug f.eks. denne webcast, brug videoerne fra IPC-møderne om fredagen, som vi har lagt ud på Schiller Instituttets hjemmeside i løbet af de sidste par år, og det vil vi nok blive ved med. Brug andre publikationer: Harley laver en opdatering hver hverdagsmorgen. Brug alle disse ting, og spred dem. Hvis alle, der lytter, ville sørge for, at disse medieprodukter, som jeg lige har nævnt, blev sendt til alle jeres kontakter, alle jeres venner, kolleger, netværk, I har chatgrupper – I har alle mulige måder – tror jeg, at vi kunne få et sneboldsystem i gang, som ville være en game-change.

Jeg tror, at hvis folk fik øjnene op for, at de kun er én ATACMS væk, og hvis man ser, hvor mange gange løfter om ikke at gøre en bestemt ting er blevet brudt – Scholz er den person, der hele tiden kapitulerer i hele denne situation; ingen tror på, at han overhovedet har ryggrad nu – så hvis vi fik en reel mobilisering af masser af mennesker, tror jeg stadig, at vi kunne vende det hele.

Se for eksempel, hvad der skete i Ungarn i weekenden: Premierminister Viktor Orbán, som bliver bagtalt meget af de samme medier, holdt en lidenskabelig tale foran hundredtusinder af mennesker, hvor han beskyldte NATO for at forberede en krig; han lovede, at Ungarn ikke vil være en del af den, og han sagde, at det hele er Soros-finansieret, og det er klart bevist, fordi Soros-penge sidder i mange

institutioner og har været involveret i Maidan i Ukraine, og nu er der fare for, at et nyt Maidan bliver organiseret i Georgien. Premierminister Irakli Kobakhidze advarede i øvrigt om det samme, nemlig at NATO forbereder en krig. Bulgariens præsident Ruman Radev har netop udsendt en absolut alvorlig advarsel på en pressekonference, hvor han sagde, at vi står på randen af ragnarok. Serbiens præsident Aleksandar Vucic har sagt lignende ting. Så det er ikke monolitisk: Der er allerede flere stats- og regeringschefer i Østeuropa, som advarer om dette, og de bliver ikke rapporteret ærligt i de vestlige medier. Hvis vi virkelig tog fat og sagde: »Hvorfor er det, at alle disse stats- og regeringschefer pludselig siger, at vi er tæt på tredje verdenskrig?«, og det er det budskab, vi er nødt til at få bredt ud.

SCHLANGER: Helga, vi har et spørgsmål til dig om Tyskland fra Storbritannien. Denne kvinde skriver: »Helga, dit land er i næsten lige så stort et rod som mit, Storbritannien. Vi har en undskyldning: Vi lider under at have et monarki og City of London, men hvilken undskyldning har tyskerne? Hvorfor er Tysklands regering så forfærdelig? Hvad skete der med ånden fra '89?«

ZEPP-LAROUCHE: Jeg synes, at det, vi har set i Tyskland, virkelig er en tragedie, fordi Tyskland engang var et land, som havde en af de smukkeste klassiske kulturperioder i hele menneskehedens historie. Hvis man ser på den musikalske tradition fra Bach, Haydn, Mozart, som ikke ligefrem er tysk, men fra det tysktalende område; Beethoven, Schumann, Schubert. Hvis man ser på digterne fra denne periode, Lessing, Schiller, Heine, kan man nævne Goethe og mange andre, og de mange videnskabelige bidrag, der kom fra Tyskland. Jeg kæmpede allerede for mange årtier siden med spørgsmålet om, hvordan det kunne være, at et så smukt land med en så utrolig styrke kunne falde så dybt, som det skete i nazitiden?

Og det er en lang historie; jeg udgav en bog, der hed Hitler-bogen, hvor jeg undersøgte de påvirkninger, der førte til

Hitlers magtovertagelse. Men det stoppede ikke der. Hvis man ser på efterkrigstidens historie, genopdragelsen gennem de allierede styrker, den kulturelle manipulation af Congress for Cultural Freedom (CCF), kan man faktisk sige, at det var en tidlig form for kognitiv manipulation, som man nu diskuterer, at det er, hvad NATO gør i form af massive PR-kampagner, og Frankfurterskolen. Så der var mange bølger af manipulation: Mange af dem var i virkeligheden udenlandske efterretningsoperationer, som for eksempel CCF.

Men så var der dette stolte øjeblik, hvor Tyskland faktisk fik sin suverænitet gennem den fredelige revolution i 1989 og den efterfølgende genforening. Men allerede der gik mange ting galt: Det blev de facto tilranet af Vesten. Der var en proces, hvor Tyskland ikke definerede genforeningen ud fra sine egne interesser, men der var allerede dengang pres fra USA, Storbritannien og Frankrig for at begrænse sig selv ved at opgive sin valuta, D-marken, til fordel for eurosystemet, og så var der dybest set et meget bevidst forsøg på at omskrive historien! Jeg mener, vi taler om revanchisme! I Socialdemokratiet [SPD] ville der f.eks. ikke have været nogen fredelig genforening uden Willy Brandts og Egon Bahrs Ostpolitik! Idéen om dialog, selv efter at Sovjetunionen havde intervenseret i Tjekkoslaviet i 1968, var der forhandlinger mellem NATO og Sovjetunionen, som resulterede i CSCE og OSCE [Organisationen for Sikkerhed og Samarbejde i Europa]!

I dag er der ikke engang et forsøg på at forhandle! Hvordan gjorde de det? De skiftede SPD-ledelsen ud, så de nu har en flok (jeg vil ikke være for voldsom her), men de ved ingenting. De siger dybest set, at østpolitikken var problemet, og de vender alting på hovedet.

De Grønne! Se, hvad der skete med De Grønne. De Grønne startede som et anti-videnskabeligt, neo-Malthusiansk grønt parti, men de var for fred. De sad og strikkede sokker i parlamentet og den slags – og så, fordi man havde en person som Joschka Fischer som udenrigsminister, ændrede han

fuldstændig karakter ved en massiv manipulation, som førte til NATO's første illegitime krig mod Jugoslavien i 1999; og efterfølgende har man også set De Grønne forvandle sig til deres modsætninger.

Så du har allerede SPD vendt totalt på hovedet, de grønne vendt på hovedet. Og der er et fænomen, der hedder »synarkisme«, som ikke er kendt i Tyskland; det er forbudt der. Hvis du prøver at finde bøger om synarkisme på tysk, vil du opdage, at der ikke findes nogen. Men synarkismen var en tendens i Frankrig, især i 1920'erne-1930'erne, som gik ud på, at man skulle sikre, at kun de politikere, som i en krisetid sørger for, at det ikke er almenvellets interesser, der bliver fulgt, men den finansielle sektors interesser. Og derfor skal man skubbe disse mennesker ind i ledende stillinger, som sikrer, at de stemmer på den rigtige måde, og at de organiserer tingene på den rigtige måde. Og jeg tror, at det til en vis grad er sket i Tyskland – for eksempel er den tidligere europæiske chef for BlackRock nu chef for det tyske oppositionsparti, CDU [Kristelig Demokratiske Union], og sandsynligvis eller muligvis kanslerkandidat, hvis den nuværende regering kommer til afstemning. Så det er præcis, hvad der er sket.

Og jeg tror, at det eneste, der kan hjælpe mod det, er, at der er nok borgere i staten, der rejser sig og tager ansvar for deres lands fremtid. Og jeg tror, at det er ved at ske, men det er virkelig et utroligt øjeblik, hvor der hersker en masse forvirring, og derfor kan jeg kun opfordre jer til at samle jer om os: Kom til Schiller Instituttet, arbejd sammen med os. Vi har [International Peace Coalition] møde hver fredag: Bliv en del af det, for vi forsøger at være så sandfærdige som muligt i forhold til principper og ikke i forhold til interesser.

SCHLANGER: Vi har også konferencen den 15.-16. juni, »The World on the Brink:

For en ny westfalsk fred!", og du kan tilmelde dig den på Schiller Institutets hjemmeside.

Helga, jeg har to spørgsmål mere, som jeg synes er vigtige. En spørger skrev ind og sagde: "I har Zelenskyy-konferencen i Schweiz, som er en joke. Den har ingen chance for at gøre noget, fordi den holder Rusland udenfor. Men så har du noget, der ser interessant ud, og som udvikler sig mellem Kina og Brasilien som en fredsplan. Zelenskyy angreb for nylig Kina for ikke at komme til hans schweiziske konference. Er der en måde at bryde dødvandet på, så der rent faktisk kan komme en forhandlingsløsning i Ukraine?"

ZEPP-LAROUCHE: Det er bedre, og jeg går ud fra, at lederne af det globale syd, især BRIKS-landene, ikke tager til Schweiz, men at mange af dem tager til Skt. Petersborg – Skt. Petersborgs Internationale Økonomiske Forum (SPIEF), som netop er startet i dag. Det varer i alt tre dage, og jeg tror, der er 17.000 eller helt op til 25.000 deltagere; 70 lande, 3.000 store firmaer; og en masse mennesker, som også har diplomatiske opgaver at udføre, samles og mødes i Sankt Petersborg. Så jeg ville blive meget overrasket, hvis vi ikke kunne se en forstærket indsats af dette kinesisk-brasilianske initiativ, for det er det, der har det virkelige potentiale til at skabe fred, fordi det involverer Ukraine og Rusland. Og sikke en joke ikke at invitere Rusland! Der kan ikke blive fred uden Rusland! Det er alle, der har kendskab til diplomati eller historie, enige om.

Så lad os håbe, at det initiativ kommer mere i forgrunden.

SCHLANGER: Og til sidst har jeg et spørgsmål fra en fast korrespondent [navn inaud], som jeg tror, du besvarede hans første spørgsmål om, hvordan vi får information ud til vores grupper og familie. Men hans næste to spørgsmål er interessante: »Hvordan bevarer vi vores fornuft?« og »Hvordan tager vi det kognitive spring?«

ZEPP-LAROUICHE: De to spørgsmål har det samme svar: Du er nødt til at bruge dit sind. I en vis forstand er den nuværende verdenssituation så vanvittig, at jeg mener, hvordan kan den menneskelige art risikere sin egen eksistens ved at tillade, at vi kommer så tæt på randen af en atomkrig, som vi gør? Jeg mener, den eneste karakteristik er, at det er komplet sindssyge fra dem, der skubber på. Og jeg kunne nævne mange faktorer i miljøet, som er lige så – ikke lige så, men også temmelig sindssyge: Hele den kulturelle situation i Vesten er bare modbydelig.

Så hvad gør man?

Man skal have en indre styrke ved at studere Schiller, Dante og Pusjkin, og man skal lytte til Bach, Mozart og Beethoven. Og jo mere du gør for din egen kreative udvikling, hvor du virkelig siger, at du er nødt til at have en idé om at mestre alle områder af menneskelig viden, fordi du altid opdager et nyt univers, en ny dimension af vores eksistens: Det gør dig glad, fordi du indser, at du lever i dit sind, og når du bruger den nye viden til at undervise andre og gøre deres liv mere rigt, så er du også socialt glad. Så jeg tror, at det er det bedste, og hvis man står over for en stor fare, bliver man deprimeret af bare at sidde og se på, især når man er oppe imod så utrolige kræfter, som vi er oppe imod. Men hvis man begynder at organisere sig og forsøger at få andre til at se, hvad der truer den menneskelige art, så bliver det helt håndterbart.

Så jeg kan kun sige: Det, der holder dig sund og rask, er at sørge for, at dit eget sind er smukt, og du arbejder på din sjæls skønhed ved at forsøge at slippe af med de systemer, de elementer i dit eget system, som ikke er så kønne, så dem bør du slippe af med. Prøv at blive et bedre menneske gennem æstetisk uddannelse. Prøv at skrive et digt, prøv at gøre andre mennesker glade ved at hæve deres vidensniveau, og så er det ganske overkommeligt at forblive glad og effektiv.

SCHLANGER: Det er et godt råd. Det skal du have tak for! Og tak, fordi du var med i dag, Helga. Vi ses igen i næste uge.

ZEPP-LAROUCHE: Ja. Og bliv aktiv sammen med os, og deltag i mødet i International Peace Coalition fredag den 7. juni!

NYHEDSORIENTERING   MARTS - APRIL-MAJ 2024: Stop drabene og genopbyg Gaza og området med Oase-planen: LaRouche - Løsningen for fred gennem udvikling// Verden på afgrundens rand – for en ny Westfalsk Fred

Indhold:

Verden på afgrundens rand: For en ny westfalsk fred! Online-konference 15.-16. juni Kl. 14, bagsiden

RØD ALARM: Ukrainsk angreb på russisk varslingsradar truer med at udløse global atomkrig, 1

Schiller Instituttets diplomatiske seminar i København Stop drabene og genopbyg Gaza og området med 'Oase-planen', 3

Helga Zepp-LaRouche: Oase-planen: Fred kan kun opnås gennem

udvikling, 4

Den palæstinensiske ambassadør i Danmark H.E. Prof. Dr. Hassassian: Stop drabene og start genopbygningen, 6

Hussein Askary: Det umulige er selvforskyldt; Fred gennem økonomisk udvikling er den eneste vej frem i Vestasien, 11

Download (PDF, Unknown)

TASS udgiver interview med Helga-Zepp LaRouche om faren for verdenskrig og det Globale Syds opkomst

Ikke korrekturlæst

4. juni 2024

Det russiske nyhedsbureau TASS offentliggjorde den 4. juni to artikler, hvor Helga Zepp-LaRouche blev citeret som ekspert i faren for verdenskrig og de geostrategiske ændringer med fremkomsten af det Globale Syd. I den ene artikel, »Striking Russia with NATO Weapons To Escalate to Global War-Expert«, skriver TASS følgende:

»Brugen af vestlige våben til at ramme russisk territorium er forbundet med en optrapning af konflikten, som kan udvikle sig til et globalt niveau, sagde Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af det tyske Schiller Institut, til TASS.

»I en kommentar til den amerikanske regerings ophævelse af

forbuddet mod at bruge amerikanske våben til at slå dybt ind på russisk territorium, undrede Zepp-LaRouche sig over, om det er sådan, den amerikanske præsident Joe Biden forsøger at »undgå Tredje Verdenskrig«. Efter en ændring i USA's holdning tillod de tyske myndigheder også brugen af tyskproducerede våben til at forsvare Kharkov-regionen mod den russiske offensiv og »kapitulerede på skammelig vis igen over for amerikansk pres«. Zepp-LaRouche påpegede, at 'Rusland annoncerede asymmetriske svar på denne optrapning'.

»Den største fare er, at de vestlige etableringer har bildt sig selv ind, at Rusland kun bluffer, mens de tror, at de kan fortsætte med at »koge den russiske frø'.« I mellemtiden sagde premierminister Victor Orban på Radio Kossuth i dag, at Europa forbereder sig på krig mod Rusland. Hvis denne vanvittige udvikling ikke stoppes, vil vi snart opleve Harmageddon. Alarmklokkerne skal ringe højt, så alle kan høre det,« understregede hun.

Kort forinden havde TASS givet en anden artikel med Zepp-LaRouche titlen: »Det Globale Syd vender sig væk fra den skadelige neoliberale model og opbygger egne mekanismer – ekspert.« Artiklen inkluderer:

»Landene i den Globale Majoritet har vendt sig væk fra den neoliberale model, der er skadelig for dem, og de arbejder på deres egne finansielle mekanismer i et gavnligt samarbejde med BRIKS-medlemmerne, sagde Helga Zepp-LaRouche, grundlæggeren af Schiller Instituttet, til TASS.

»'Vi oplever lige nu afslutningen på en periode med 600 års kolonialisme. Den Globale Majoritet, som repræsenterer mere end 80 % af verdens befolkning og 70 % af verdens BNP, er i gang med at opbygge et nyt økonomisk system baseret på et win-win-samarbejde og de fem principper for fredeligt samarbejde,' sagde hun. Disse principper omfatter gensidig respekt for suverænitet og territorial integritet, gensidig ikke-aggression, ikke-indblanding i hinandens interne anliggender,

lighed og gensidig fordel samt fredelig sameksistens.

»Landene i den Globale Majoritet >arbejder på deres egne finansielle mekanismer, som giver dem adgang til kredit til udvikling for at opbygge deres egne industrialiserede økonomier,< sagde eksperten. »Hvis landene i Europa og selv USA ville være fornuftige, ville de være villige til at samarbejde med disse lande som voksende fremtidige markeder, og alle problemer kunne nemt løses,« bemærkede Zepp-LaRouche. I mellemtiden »er de pro-atlantiske eliter fuldstændig uvillige til at acceptere det faktum, at verdensordenens uorden er et resultat af deres egen politik«, understregede hun.

»'Grunden til, at det Globale Syd har vendt sig væk fra den neoliberale model, er, at den er skadelig for dem, og at de nu har en meget mere fordelagtig mulighed for at samarbejde med Kina og BRIKS i deres bestræbelser på at overvinde underudviklingen og blive mellemindkomstlande i den nærmeste fremtid. Disse etableringer dæmoniserer Rusland og i stigende grad også Kina. De befinder sig i øjeblikket i en fuldstændig vildfarelse om verden og har fået sig selv til at tro på deres egen fortælling,« konkluderede hun.

Foto: Schiller Institute

Møde i Den Internationale Fredskoalition IPC: 'Det himmelråbende spørgsmål'

Ikke korrekturlæst

31. maj 2024 (EIRNS) – Dagens møde markerede etårsdagen for Den Internationale Fredskoalition med 52. ugentlige onlinemøder i træk. Der deltog mennesker fra mere end tredive lande. Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche meddelte, at mødet ville koncentrere sig om Ukraine på grund af den ekstreme fare, som landets tre angreb på radarinstallationer til tidlig varsling i Rusland udgør. Disse installationer er ikke relateret til krigen i Ukraine, men er en integreret del af Ruslands strategiske forsvarssystemer. Schiller Instituttet udsendte en nødadvarsel om denne udvikling, og historien kom efterfølgende i mainstream-medierne, men får stadig ikke den opmærksomhed, den fortjener.

Det, der fulgte, var en paneldiskussion med militære, videnskabelige og diplomatiske eksperter, herunder ekspert i atomvåben Dr. Theodore Postol, professor emeritus i videnskab, teknologi og national sikkerhed ved Massachusetts Institute of Technology; oberst (ret.) Prof. Dr. Wilfried Schreiber, Senior Research Fellow ved WeltTrends Institute for International Politics i Potsdam, Tyskland; Lt. Ralph Bosshard fra de schweiziske væbnede styrker, konsulent i militærstrategiske anliggender; oberst Richard H. Black (pensioneret), tidligere leder af den amerikanske hærs strafferetlige afdeling i Pentagon og tidligere senator i staten Virginia; og tidligere ambassadør Chas Freeman, diplomat og forsker i USA og Kina. Kina-diplomat og forsker.

Angrebet på Ruslands strategiske forsvarssystem

Dr. Postol indledte panelet med at forklare funktionen af Ruslands tidlige advarselsradarsystem. Disse installationer ville gøre det muligt for Rusland at opdage en kommende atomart angreb. Hvis USA skulle miste en af sine egne landbaserede advarselsradarer, ville de stadig være i stand til at se ned fra rummet ved hjælp af deres satellitsystem, men russerne har ikke denne kapacitet fuldt ud endnu. Satellitter kan opdage en missilaffyring med det samme, mens radarmaster ikke opdager missiler, før de når en vis højde.

Hvis man sætter en af disse »«master»« ud af drift, reduceres den tid, Rusland har til at beslutte, hvordan man vil reagere, dvs. om man vil iværksætte et atomart modangreb, med afgørende minutter. Oberst Black tilføjede, at angrebene på de russiske radarer ikke kunne ske uden udtrykkelig amerikansk godkendelse og »ikke tjener noget andet formål end at blænde Ruslands atomare afskrækkelse.« Desuden »har vi ikke evnen til forebyggende at ødelægge hele Ruslands atomare forsvar,« som omfatter ubådsaffyrede missiler, sagde Black. »Vi kan ødelægge den russiske civilisation, men ikke deres evne til at skyde tilbage.«

De tankevækkende konsekvenser af et forsøg på at »blænde Ruslands atomare afskrækkelse« blev diskuteret indgående af paneldeltagerne. Den tidligere ambassadør Chas Freeman sagde i et videointerview, som blev afspillet under mødet, at ingen stor atommagt har råd til at underminere balancen i den atomare afskrækkelse, men at Ukraine, der optræder som stedfortræder, gør netop det. Oberst Black hævdede, at det grønne lys for angrebet på radarerne kombineret med leveringen af F-16-fly med atomvåbenkapacitet betyder, at USA og NATO er ved at skabe rammerne for et muligt atomart angreb på Rusland.

Oberst Black bad deltagerne om at overveje kontrasten i USA's og Ruslands doktriner om brug af atomvåben. USA har ikke noget forbud mod førstegangsb brug, et atomart »snigangreb«. »På den anden side,« sagde han, »er den russiske doktrin om atomart forsvar udelukkende defensiv.« Oberst Bosshard sagde: »For at forblive troværdig må NATO true Rusland med brug af atomvåben, ikke den anden vej rundt.«

Foto: Fra videoen

Helga Zepp-LaRouche insisterer på, at de opgaver, der ligger foran os, er meget klare og yderst påtrængende

Ikke korrekturlæst

Nationalt opkald i USA med Helga Zepp-LaRouche, mandag den 3. juni 2024

Helga Zepp-LaRouche: Jeg tror, vi virkelig er nødt til at optrappe vores mobilisering, for lige nu nærmer vi os skridt for skridt det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage, primært fordi magthaverne er fast besluttet på ikke at tillade, at der opstår noget andet end deres kontrol over verden; og for det andet fordi der er så meget løgn i de officielle udtalelser, at man må gå ud fra, at det, der bliver sagt, ikke er sandt, i tråd med det, Pompeo engang havde erklæret som kunsten at »lyve, snyde og stjæle«, som de giver kurser i på CIA. Så måske har forskellige statsoverhoveder også deltaget i disse kurser.

Under alle omstændigheder tror jeg, at det, vi gjorde med først vores øjeblikkelige reaktion på angrebet på radarvarslingsystemet allerede den 22.-23. maj, var at udsende en pressemeddelelse fra EIR/Schiller, og så fulgte vi op med IPC-mødet fredag den 31. maj, hvor flere af dem, der havde udtalt sig, tog ordet. Og vi fik den video ud, og jeg synes, at den tydeligt viser resultater allerede, for nu, ca. 9 dage efter angrebet, er forskellige mennesker kommet til orde, sandsynligvis oprørt og udløst af det, vi havde sendt ud.

Men det er ikke nok: Vi er nødt til at optrappe det, for jeg er tilbøjelig til at være enig med denne britiske journalist/analytiker John Helmer, som citerer en amerikansk militærobservatør, der siger: »«Og så tror jeg, at der kommer en atomar krig. De mennesker, der styrer tingene i Vesten, har besluttet sig for, at hvis de ikke kan styre, er der ikke noget at styre. Nu må vi vel finde ud af, om britisk og ukrainsk galskab vil sejre over amerikansk fejhed.»

Så jeg tror, at det er en meget korrekt vurdering, og der er forskellige rapporter om, at Biden bliver presset, enten af sin egen tilbøjelighed eller af folk omkring ham. Under alle omstændigheder er der en interessant artikel i Politico allerede den 31. maj, hvor der står: »Biden traf beslutningen efter at være blevet presset af hjælpere, demokrater og udenlandske ledere til – langsomt, gradvist – at overskride alle de røde linjer, han havde trukket for USA's engagement. Og da Biden og hans team så krisen udfolde sig i Kharkiv, blev præsidenten overbevist om at ændre kurs endnu en gang.

»'Der er en reel fornemmelse af, at ukrainerne er i problemer. Der er en fornemmelse af, at der skal gøres noget for at svække den russiske fremrykning. Ideen er at bremse den russiske fremrykning længe nok til, at ukrainerne kan komme sig og købe dem noget tid,« sagde en amerikansk embedsmand med kendskab til situationen på slagmarken...

»Ved hvert eneste træk advarede Washington om, at de bare hjalp Ukraine med at beskytte sig selv og ikke startede en skyggekrig mod en fjende.»

Nu er der tydeligvis forskellige rapporter fra Scott Ritter, men også flere andre eksperter, der forudsiger, at ukrainerne på ingen måde kan komme sig, simpelthen fordi landet er halvt ødelagt; en tredjedel af befolkningen er tilbage; de har ikke soldater til at genopbygge frontlinjerne, så det er en absolut barbarisk idé at fortsætte denne krig, for hvis du ikke har en chance for at vinde, og du bliver ved med at kæmpe, er det

bare kanonføde til andre formål.

Så Fiona Hill, som vi har kendt i lang tid, er Rusland-ekspert og arbejdede i Trump-administrationen på det tidspunkt. Politicos artikel citerer hende for at sige: »Alle slør bliver trukket af og afslører, hvor vi har været i en meget lang periode. Krigen har fundet dem.«

Grundlæggende er Tysklands beslutning om også at ændre linje, efter at Scholz havde skabt hele sit image i den europæiske valgkamp som »fredskansler« – I ved, han har plakater ude, som beskriver ham som fredsmægler. Og nu er beslutningen siden sidste fredag klar: Ukraine kan bruge tyske våben mod mål i Rusland; dette er tænkeligt selv for Patriot-forsvarssystemerne, de er forsvarssystemer ifølge general Freudig, der talte på det tyske tv-program » Rapport fra Berlin« i går. Dette er en grundlæggende kursændring, og endnu en gang kapitulerer Tyskland over for presset fra USA, så de kan bruge Panzerhaubitze 2000-haubitserne og Mars-II-raketkasteren og Patriot, som alle har, især med forstærkningen af det amerikanske ATACMS-system, en rækkevidde på 300 km. Også den danske udenrigsminister Lars Løkke Rasmussen erklærede, at ukrainerne fra nu af kan bruge de F-16, som Danmark leverer, til at nå ind i Rusland, hvilket blev imødegået af den russiske udenrigsminister Sergej Lavrov, som sagde: »Vi kan kun betragte beslutningen om at levere disse systemer til Kiev-regimet som et bevidst signal fra NATO vedrørende atomvåben.« Så angiveligt skal disse våben kun bruges til forsvar i Kharkiv-regionen i det nordøstlige Ukraine, men det kræver stor tillid til ukrainerne, at de vil holde dette løfte.

Nu er der som sagt mange, der reagerer på det. Jeg tror, at det vigtigste er et podcast-interview med Michael von der Schulenburg, tidligere FN-embedsmand, som gav et 47 minutter langt interview til den schweiziske kanal Weltwoche i går, hvor han er helt følelsesladet og lidenskabelig og siger om angrebet på radarsystemet for tidlig varsling: Dette er

vanvittigt, dette bringer os absolut til det punkt, hvor der ikke er nogen vej tilbage; og især fuldstændig forarget over, at vi i Tyskland ikke skulle have lært lektien fra to verdenskrige. For dem af jer, der taler tysk, kan jeg kun råde jer til at se dette. Han siger ikke noget andet end det, vi diskuterede på IPC-mødet, men det kommer fra et meget oprørt, dybtfølt synspunkt fra en person, der kender den tyske historie. Og jeg ved også med sikkerhed, at vores materiale var kendt af Weltwoche, så jeg synes, det er et meget interessant resultat af vores mobilisering.

Også Sahran Wagenknecht kom ud og advarede om, at det er fuldstændig skræmmende, hvor tæt vi er på Tredje Verdenskrig; at det er noget, som absolut skal overvindes og stoppes.

Det skandaløse er, at den tyske regeringstalsmand Steffen Hebestreit blev spurgt af journalist Warweg [ph], som er akkrediteret til Bundes-Pressekonferenz, hvad der fik Scholz til at ændre kurs, hvis han pludselig ikke længere tror på, at hvis Ukraine angriber russisk territorium med tyske våben, selv om han selv i mange måneder havde advaret om, at dette er faren for krig for vores land? Og så sagde han, utroligt nok, at han ikke havde taget det op med kansleren, og at han derfor ikke kunne kommentere det, og at Scholz under alle omstændigheder var oprørt over det russiske angreb på det civile ukrainske byggemarked.

Det her er utroligt: Enten lyver Hebestreit, for det er højst usandsynligt, at en så vigtig sag ikke bliver taget op med Scholz, men hvis han faktisk ikke gjorde det, så er han inkompetent, og hele regeringen er ikke på forkant med tingene. Og for det andet at have den frækhed at sige, at et angreb på en butik er mere foruroligende end et angreb på Ruslands tidlige varslingsystem, viser bare, at de enten er fuldstændig inkompetente, eller at de er så arrogant vant til bare at sige noget til journalisterne, at de er ligeglade med, om der kan stilles spørgsmålstejn ved det eller ej.

Men senator James David Vance (R-OH) skrev i går på sin X-konto, at præsident Joe Biden går i søvne ind i Tredje Verdenskrig, og det er ekstremt farligt, og det skal stoppe.

Der dukker nu flere rapporter op, foreløbige, men de dukker op, om Palantir og Alex Karp. Sent søndag aften var der et program om dette, hvor der blev sagt, at de har metadata, som de giver til militæret, så de også kan målrette drab, men at Alexander Karp – som er marxist i modsætning til medstifteren Peter Thiel, som er Trump-tilhænger – at han spiller kostbar, at han er genert og ikke taler med journalisterne, men dukker op i Davos og her og der; og i dag er der endnu en artikel i en blog om, at Karp arbejder sammen med Michael Hayden, tidligere CIA- og NSA-embedsmand. Det er ikke noget, vi ikke ved, men det er interessant, at det dukker op, og det er selvfølgelig den private sektor; det er MICIMATT, og vi bør offentliggøre mere om det, vi var begyndt at undersøge på initiativ af Renée Sigerson.

Mens denne optrapning foregår, fortsætter kapitulationen og systemets kollaps bare, og det forbløffende spørgsmål om, hvorfor disse eliter ikke kan indse, at de er ved at rive alt det, der blev bygget op efter Anden Verdenskrig, fra hinanden, er virkelig svært at besvare, for der er ikke noget godt svar på dette spørgsmål.

Et andet skridt i dette er, at EU ifølge Kiel Institute of World Economy (IfW Kiel) har beregnet, at de anti-Kina-toldsatser, som EU vil gennemføre, vil have en umiddelbar omkostning på 4 milliarder euro ved at reducere antallet af importerede elbiler fra Kina med 25 %, og Kina vil helt sikkert gøre gengæld, og derfor bringer EU sit største handelsmarked i fare, naturligvis ved at kapitulere over for pres fra USA og muligvis Storbritannien.

Nu må jeg lige nævne det, for det viser, hvor absurde disse etableringer er: Ved afslutningen af Macrons tredages statsbesøg i Tyskland tog han til Munster, det berømte sted,

hvor den westfalske traktat blev forhandlet, og han fik den westfalske fredspris! Nu er han en af de største krigsforherligere på scenen, og det rapporteres nu, at beslutningen om at give ham denne meget prestigefyldte fredspris blev truffet for 18 måneder siden, da Macron faktisk havde foreslået en mægling mellem Moskva og Kiev. Men det er klart, at de 18 måneder, der er gået siden da, har været lang tid nok til, at folk har kunnet følge med i hans ændrede politik.

Det gode er, at der nu begynder at dukke demonstrationer op mod krigsfare, og jeg synes, vi skal sprede nyheden om det så meget, vi kan, for det er et eksempel, som virkelig bør følges overalt. I Budapest var der i weekenden hundredtusindvis af demonstranter. Premierminister Viktor Orbán talte til dem, og han sagde, at aldrig før har så mange mennesker samlet sig for fred. Vi er den største fredsbevarende styrke i Europa. Europa skal forhindres i at kaste sig ud i krig, i sin egen ødelæggelse. I to verdenskrige mistede ungarene 1,5 millioner menneskeliv, og jeg siger det langsomt, så Bruxelles kan forstå det: Vi vil ikke gå i krig!

Dette er meget vigtigt. Og det skal bemærkes, at det ikke kun er Ungarn, men også Bulgariens præsident Rumen Radav udtalte sig tilsvarende. Naturligvis også Vucic fra Serbien, hvis parti netop har vundet stor fremgang ved et lokalvalg. Naturligvis Fico og den slovakiske regering. Så det er vigtigt, at der er fire europæiske stats- og regeringschefer, som går imod krigspolitikken, og derfor bør deres eksempel gentages. I lørdags var der også hundredvis af demonstranter i Berlin, som krævede et stop for den militære støtte til Kiev og den farlige anti-russiske retorik. De havde bannere med teksten »Stop krigen og den hadefulde tale mod Rusland. Stop russofobien i politik og medier. NATO er aggressoren, ikke Rusland.« Det er meget godt.

Vi bør også bemærke, at Jeffrey Sachs, John Mearsheimer og forskellige podcastere gik imod dette; også Jeffrey Sachs

sagde, at det var USA og NATO, der provokerede Rusland, at det ikke var en »uprovokeret« krig, og det er naturligvis vigtigt, fordi de ikke følger den foreskrevne fortælling.

I den større kamp for et nyt økonomisk system er det efter rædselsforestillingen i Argentina og angrebene på Egypten af strategisk betydning, at det sydafrikanske ANC mistede sit absolutte flertal i parlamentet; de kom ind med 40,2 % fra 57,5 %, hvilket er et tab på næsten 17 %. Liberal Democratic Alliance fik 21,7 %; Zuma, som havde oprettet sit eget parti [MK, uMkhonto weSizwe, zulu for »Nationens spyd«] for seks måneder siden, fik 14,58 %, og Economic Freedom Fighters 9,5 %. Nu er forhandlingerne om regeringsdannelse naturligvis vanskelige, og det er en meget ustabil situation, som vi skal huske på. Den økonomiske krise i Sydafrika, hvor en tredjedel af alle mennesker er arbejdsløse, og hvor der næsten dagligt er strømafbrydelser, er naturligvis en væsentlig årsag til dette.

Den schweiziske »fredskonference« i nærheden af Luzern fungerer ikke: Saudi-Arabien vil ikke deltage i konferencen, fordi Rusland ikke er involveret, hvilket de ifølge diplomatiske kilder i Riyadh angav som årsag. Så den schweiziske konference bliver helt sikkert en farce.

Nu er situationen i USA også af strategisk betydning, fordi det faktum, at der ikke er nogen anstændige præsidentkandidater, er det, der stikker ud. Trumps retssag var en parodi. Uanset hvad Trump siger, er det tydeligt, at de 34 anklagepunkter var skræddersyet til Trump, og det juridiske pres var en medvirkende årsag til, at han blev så fikseret på sit forsvar og hele det latterlige spørgsmål om at få folk til at tænke på pornografiske billeder, at han nu tydeligvis er omgivet af neokonservative, som spinder omkring ham, hvilket ikke er så godt. Og selv om Tulsi Gabbard sagde, at hun gerne vil være hans vicepræsidentkandidat, og at hun ville være stolt, hvis hun blev spurgt, så tror jeg ikke, at hun i den nuværende situation ville gøre den store forskel på grund af

hendes holdning til Mellempøsten og lignende ting.

Så det gør Dianes og Joses kampagner endnu vigtigere, og jeg vil gerne gentage, hvad jeg allerede har sagt: At jeg tror, at de næste seks måneder efter al sandsynlighed vil være afgørende for krigen. Valget til Europa-Parlamentet vil sandsynligvis føre til et stort skift til højre, hvor oppositionspartier til Macron bliver stærkere i Frankrig. AfD er lige nu mål for en stor skandaliserende kampagne, men om det virker, må tiden vise. Inden da er der den 5.-8. juni det internationale økonomiske forum i Sankt Petersborg, som igen vil vise, at Rusland ikke befinder sig i den yderste isolation, tværtimod.

Og den 9.-11. juli er der NATO-topmøde, som på grund af krigsudviklingen i Ukraine helt sikkert vil skabe et stort imageproblem for NATO, som de måske vil dække over ved optrapning. Samtidig er der SCO-topmøde den 3.-4. juli, som er meget vigtigt med hensyn til Iran, krisen i Mellempøsten og relaterede emner. Så kommer der feedback og konsekvenser af bestræbelserne på at instrumentalisere og gøre dollaren og euroen til våben i forhold til russiske aktiver og mulige modreaktioner på det. Den 22.-24. oktober er der topmøde i BRIKS i Kazan, Rusland, og endelig den 5. november er der parlamentsvalg i USA.

Så i denne periode kan vi forvente store, dramatiske ændringer, jordskælv, tektoniske forskydninger, og det illustrerer alt sammen behovet for at tilføre vores løsninger: Det betyder, at vi er nødt til at sætte skub i antikrigsmobiliseringen med IPC, vi er nødt til at udvide det, vi gjorde sidste fredag: Vi skal firedoble og tidoble fremmødet og virkelig forsøge at få folk til at forstå situationens alvor. Så skal vi blive ved med at skubbe på Oase-planen i lyset af det horrorshow, der fortsætter i Rafah og i Gaza generelt, hvor den formodede israelske fredsplan ikke fører til noget. Og så er vi nødt til at foretage et komplet paradigmeskifte og få folk til at forstå, at kun hvis

vi overvinder denne geopolitiske besættelse af Wolfowitz-doktrinen, vil det føre til tredje verdenskrig, og derfor er vi nødt til at finde en måde at vende tilbage til de fem principper for fredeligt samarbejde og FN-pagten, men for alvor og ikke bare som tomme ord.

Så det er planen for os, og jeg tror, at vi virkelig må mobilisere alle vores kræfter for at få menneskeheden til at komme væk fra randen af tredje verdenskrig, hvor vi er lige nu, og nå frem til en ny æra, hvor vi kan leve sammen som én menneskehed.

Afsluttende bemærkninger

Jeg kan kun støtte det, Gretchen lige har sagt, for jeg synes, at hvis man ser på talerne af Fico, for eksempel, så er de meget, meget bedre end de fleste taler af næsten enhver anden europæisk leder, og vi dækkede det ikke, fordi Slovakiet er et lille land, det var ikke i overskrifterne, men når man ser tilbage på det, opdager man, at der faktisk er en menneskelig kvalitet, hvor nogle af disse mennesker er hengivne til deres folks fælles bedste på måder, som er blevet fuldstændig opgivet af flertallet af de vestlige landes ledere. Men jeg synes, vi skal se på det igen.

Jeg mener, at oligarkiet forsøger at inddæmme den højreorienterede opposition. Det samme skete i Frankrig, hvilket blev rapporteret af Jacques, som sagde, at disse såkaldte suverænister – jeg har altid været lidt misundelig, for i Tyskland er ordet »suverænist« ikke engang kendt som et ord! [griner] Det er, fordi vi ikke har nogen suverænitet! Men suverænisterne i Frankrig er åbenbart ikke de klogeste hoveder på planeten, og derfor har de en meget snæver opfattelse af, hvad suverænist overhovedet betyder.

Det er den verden, vi har med at gøre. Jeg tror, at lige nu er der krigsfare, og jeg kan kun sige, at hvis man tænker det igennem, så er der nogle, der er fast besluttet på at sige

»Putin bluffer«, og »vi kan hæve tærsklen trin for trin for trin«. Jeg kender ikke nogen, der ved, hvornår russerne virkelig siger »nok er nok«! Jeg ville ikke blive overrasket, hvis de ikke meget snart kommer med et større asymmetrisk svar – og så er spørgsmålet, hvad der så sker? Så jeg tror, vi sidder på en krudttønde, som jeg virkelig mener bør være den altoverskyggende bekymring og motivere os til at optrappe.

Det bringer mig til det sidste punkt: Jeg tror, det var i indledningen til briefinggen i dag, igen, det absolutte behov for at få flere mennesker til at læse Daily Alert. For hvad ville vores medlemmer gøre, hvis de ikke havde briefinggen? Du ville være som en syv dage gammel kanin, du ville se sød ud, men du kunne ikke se endnu. Jeg tror, at kaniner først åbner øjnene, når de er omkring en uge gamle, så vi er lige før den periode: Hvis du ikke åbner øjnene, ser du ikke, hvad der sker omkring dig.

Så jeg synes virkelig, vi skal gøre en stor indsats for at få Daily Alert ud til så mange mennesker som muligt. Jeg er meget glad for at kunne meddele, at vi nu har en tysk hjemmeside for Daily Alert. Den blev præsenteret for de tyske arrangører i dag efter det europæiske møde. Det ser fantastisk ud. Det er meget pænt, og vi vil nu have en nobel konkurrence om, hvem der kan sælge flest abonnemeter, så vi vil forhåbentlig snart rapportere om gennembrud af alle slags i denne henseende. Og jeg vil gerne opfordre jer til at gøre det samme. Så jeg synes, vi har diskuteret de opgaver, der ligger foran os, meget klart. Det var det hele.

Advarsel! Menneskeheden er bedre i dag end i går

Ikke korrekturlæst

(EIRNS) – 3. juni 2024

Den afdøde økonom og statsmand Lyndon LaRouche afsluttede sit dokument fra 1977, med titlen "What Really Are the Labor Committees?—The Lessons of Erasmus and Franklin," med følgende afsnit: "Lad det derfor være forstået, at hvis du er humanist, så er Arbejdskomiteéerne i den forstand din organisation – uanset om du er medlem eller ej. Hvis du er for teknologisk fremskridt i udvidelsen af industri og landbrug og definerer nationernes vitale interesser i de termer, og hvis du betragter menneskets evne til at skabe og tilegne sig videnskabelig viden til forbedring af vores art som den ufravigelige forskel mellem mennesket og de lavere dyr, så er Arbejdskomiteéerne en uundværlig hjælp til den sag, du støtter, uanset hvilken politisk tilknytning du har."

Næsten 50 år efter, at det blev skrevet, er uafhængige kandidater, der har afvist bankerotte, døende politiske partier, som New Yorks senatskandidat Diane Sare og Bronx-kongresskandidat Jose Vega, en del af en voksende international bevægelse væk fra det rovgriske militær-finansielle kompleks. De i den transatlantiske sektor, der opfordrer til en tilbagevenden til avanceret teknologisk fremskridt og en forøgelse af arbejdskraftens produktive kræfter i alliance med de nye nationer i det Globale Syd, er på forkant med verdenspolitikken i dag. Krig, selv total krig, vil ikke stoppe dette fremskridt, hvis en international koalition for fred, der er bundet sammen af en 24-timers »symposium«-proces, kan fungere som et intellektuelt center for politiske overvejelser.

For at gøre dette, skal en sådan koalition informeres af en

“nødalarmtjeneste,” gennem hvilken førende tænkere—både dem med og uden “højeste akademiske grader”—kan nå mindst hundredtusinder dagligt. Disse informerede borgere kunne til gengæld fungere som “støttebase” ikke kun for uafhængige kandidaturer, men også for uafhængige stemmer, mange af dem i teenage- og tyvernealderen, der vil skabe “godt besvær” for den forfaldne “status quo.”

Hvorfor er en »alarmtjeneste« så nødvendig? Fordi en befolkning nogle gange kan hjernevaskes mest effektivt ved at lade dem være uvidende om konsekvenserne af menneskehedens største bedrifter, især ved at fratage dem fordelene ved den entusiasme, som sådanne bedrifter naturligvis bør mødes med. Eksempel: I søndags kl. 6.23 Beijing-tid landede Chang’e-6-rumsonden i Apollo-krateret på Månens bagside. »China National Space Administration (CNSA) har nu to landinger på den fjerne side bag sig – denne og Chang’e-4, som satte en lander-rover-kombination ned på det grå snavs i januar 2019. Intet andet land har gjort det tidligere”, skriver Space.com. Det betyder, at kineserne nu har udført en ny bedrift for menneskeheden, sandsynligvis den største bedrift inden for rumteknik, siden USA forlod Månen i 1972. Hvis næste fase af missionen bliver en succes, vil Kinas Chang’e-6 opsamle prøver af månesten og -støv og flyve dem hjem i et modul til hjemsendelse til Jorden. På grund af Kinas resultater er menneskeheden bedre i dag, end den var dagen før – uanset hvad folk »føler« om det. Chang’e-6 er menneskehedens bedste eksempel i dag på det, LaRouche betegnede som »menneskelig praksis, der øger menneskets magt over naturen«. Så det bør alle være opmærksomme på. Kinas succes burde have været fremhævet i USA, som var det første og eneste land, der landede menneskeheden på Månen. Den burde have været fejret i hele verden.

Men hvorfor blev det ikke gjort kendt for alle? Det blev ikke gjort på grund af den entusiasme, det ville have skabt, en entusiasme, der var større end den, vi så med solformørkelsen den 8. april. Det blev ikke gjort, fordi kineserne er den næste “store fjende,” som truer den “regelbaserede orden,” får vi allerede at vide – selvom NATO’s krig mod Rusland får

verden til at balancere på kanten af en utilsigtet tåbelighed eller en bevidst vanvidshandling, der kan føre til termonuklear krig.

Det smukke og nødvendige ved den Internationale Fredskoalitions proces, som Schiller Instituttets grundlægger Helga Zepp-LaRouche har sat i gang, er, at den er begyndt at få karakter af et platonisk symposium. Flere af deltagerne har nu besluttet, at det er tankeprocessen, der i stigende grad er gennemsyret af den ugentlige dialog, snarere end de individuelle evalueringer, der præsenteres, som giver fredagsmøderne en unik karakter. De er ved at etablere en sammenhæng i de politiske drøftelser, der bygger på ideen om, at det er den tænkende borger, i den sociale samtale om »res publica« – de offentlige ting – der skal være motoren for forandring. Dette skal gøres, ikke ved at omstyrte en orden, som under alle omstændigheder vil bryde sammen, men ved at etablere principper, der er forståelige for alle og testet gennem social praksis, hvorigennem selvstyre, begyndende med at sætte en stopper for den nedslagtning, der kaldes krig, erstatter alle »lovregler«. Cirkulation af denne sidste uges forhandlinger på IPC's 52. på hinanden følgende session af energiske, informerede borgere er den erklæring og udfoldelse af intellektuel uafhængighed, vi er nødt til, hvis menneskeheden ikke kun skal overleve, men også gøre fremskridt i de næste uger og måneder.

Om EIR Daily Alert og Executive Intelligence Review

EIR Daily Alert er en elektronisk publikation, der begyndte i 2014 for at levere en daglig international briefing om aktuelle økonomiske, politiske og kulturelle nyheder fra et strategisk perspektiv, der respekterer alle nationers interesser.

Formålet med Daily Alert er at supplere den dybdegående

rapportering i den ugentlige Executive Intelligence Review (EIR), som blev grundlagt i 1974 af Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922–2019). LaRouche var kendt som en af de mest succesfulde økonomiske prognosemagere i sin tid, og EIR fungerer som et uafhængigt nyhedsmagasin.

Hvis du abonnerer på EIR Daily Alert i dag, får du fuld adgang til hjemmesiden samt et dagligt e-mail nyhedsbrev. Abonnenter får også adgang til hele arkivet af tidligere udgivelser samt fremtidige publikationer.

Executive Intelligence Review (EIR) udkommer ugentligt og er tilgængelig på www.larouchepub.com. Her findes et fuldt søgbart arkiv, der går tilbage til 1974, inklusive nyhedsudgivelser og særlige rapporter. Andre produkter fra EIR kan også findes her.

Det mest afgørende aspekt af EIR er deres fokus på at forstå nyheder ud fra et "top-down" perspektiv. Kun nyheder, der hjælper individer med bedre at forstå planetens tilstand og de udviklinger, der former historiens gang, er værd at læse. Denne tilgang blev tydeligt forklaret af LaRouche i en tale i 1995 og fortsætter med at guide deres arbejde og publikationer i dag.

<https://eir.news/#/portal/signup>

Foto: NASA / Unsplash

Intet problem i menneskets skæbne er uden for menneskets

rækkevidde

Ikke korrekturlæst

31. maj 2024 .

Den seneste uges vellykkede indsats, ledet af LaRouche-organisationens daglige Emergency Alert Service, for at bringe historien om, at den økonomisk og moralsk bankerotte anglofæres krig mod Rusland er gået ind i en ny, vanvittig fase med »Ukraines« – læs »NATO's« – bombing af Ruslands tidlige advarselsradarsystem, er et vigtigt første skridt i retning af etablering af en uafhængig, international efterretningsindsamlings- og evalueringskapacitet. En kombination af korte videopræsentationer, lange interviews, »korte nyheder« og udvidede baggrundsrapporter kombineret med internationale konferencer i flere formater er alle yderligere komponenter i den daglige briefingproces i nødvarslingsystemet. Ved at distribuere samt læse/se disse materialer, elektroniske og fysiske, kan den engagerede borger hjælpe sin respektive nations befolkning med at etablere det konceptuelle grundlag for informeret, ikke-voldelig effektiv handling. Energiske sind, især hos nyligt opvågnede unge, der modsætter sig masseaffolkning og folkemord i alle former, kan nå frem til en ikke tvangspræget, men informeret vurdering af, hvad der rent faktisk skal gøres nu for at erstatte det allerede døde postkoloniale finans- og værdisystem, »geopolitik«, med virkelige, umiddelbare løsninger, såsom LaRouches Oase-plan.

Helga Zepp-LaRouches afsluttende erklæring, som blev leveret til de 300 personer og institutioner, der deltog i den Internationale Fredskoalitions 52. fredagsmøde i træk, udgør kernen i vores ledelse. Hendes afsluttende bemærkninger, hvor hun også svarede på spørgsmål og bidrag fra flere deltagere i løbet af de 2,5 timers intense drøftelser, blev leveret i skyggen af en truende, potentielt atomar verdenskrig. Mens konflikterne i Ukraine og Gaza og ustabiliteten i det

bankerotte transatlantiske finanssystem er i fokus – og med rette – har de dybere årsager til denne eksistentielle krise for den menneskelige civilisation »gemt sig i det åbne«, ikke forårsaget af den 7. oktober 2023 eller den 24. februar 2022 eller endda siden den 11. september 2001. Det er snarere USA's manglende evne, især efter karaktermordet på og fængslingen af økonomien og statsmanden Lyndon LaRouche i 1986-89, til at gennemføre den vision om verdensfred, som præsident John F. Kennedy foreslog i sin tale på American University den 10. juni 1963: »Vores problemer er menneskeskabte – derfor kan de løses af mennesker. Og mennesket kan være så stort, som det vil. Intet problem i den menneskelige skæbne ligger uden for menneskets rækkevidde. Menneskets fornuft og ånd har ofte løst det tilsyneladende uløselige – og vi tror på, at de kan gøre det igen.«

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest vil jeg gerne takke både oplægsholderne, men også deltagerne, fordi jeg mener, at helheden af det, der blev præsenteret, virkelig er noget, som enhver ansvarlig politiker bør vide. Så jeg vil gerne tilføje til min tak en påtrængende appel om, at I hjælper os med at bringe referatet af denne IPC, som faktisk var et års jubilæumssession. Jeg er sikker på, at vi vil lave en kortere version på måske en halv time eller en time, men også det hele. Og prøv virkelig at få det ud til alle parlamentarikere i det land, du befinder dig i, andre folkevalgte og andre institutioner. Jeg tror, det er helt uvurderligt at høre det i den klare form. Så jeg vil virkelig opfordre jer til at forpligte jer til at få det ud. Og også formere jer. Jeg tror, vi var flere denne gang, men jeg tror stadig, vi er nødt til at række ud for at forbinde alle de forskellige grupperinger og virkelig få en massemobilisering i lyset af, hvad der virkelig kan komme ud af kontrol i løbet af meget kort tid.

Med hensyn til det spørgsmål, der blev rejst tidligere, om hvorfor europæerne er så underdanige og bøjer sig for det, spørgeren kaldte USA's imperialisme. I februar 2022 sagde

kansler Scholz, at han ikke ville deltage i nogen form for oprustning eller lignende – det var endda før den særlige militære operation startede – fordi det ville føre til Tredje Verdenskrig. Han sagde det meget offentligt. Derefter, trin for trin, først ingen lette våben, kun hjelme; så lette våben; så ammunition; så Leopard-kampvogne; og nu er det dybest set at lade ukrainerne bruge alle disse våbensystemer. Så det er en optrapning: Skridt for skridt kommer vi tættere på at krydse de røde linjer. Ingen ved præcis, hvornår Rusland føler, at den sidste røde linje er overskredet, men jeg tror, at vi virkelig er i så stor fare, at jeg kun kan appellere til jer alle om at hjælpe os med at opbygge dette til en ægte fredsbevægelse internationalt.

Som professor Boyd-Barrett så rigtigt mindede os om, er det ikke nok at have en ny europæisk sikkerhedsarkitektur, for det ville ikke løse den geopolitiske konfrontation. Jeg mener, at vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som faktisk tager hensyn til alle lande – Iran, Nordkorea, Israel, Palæstina, USA, Kina og Rusland. Hvis vi ikke tager det mentale spring og bliver enige om, at vi i betragtning af verdens kompleksitet i dag ikke kan finde en løsning på en sideordnet dagsorden. Den skal adressere helheden. Og jeg tror, det kan lade sig gøre. Konferencen om freden i Westfalen er en meget god historisk reference. Jeg har siden begyndelsen af denne krig foreslået ti principper, som absolut skal diskuteres og løses på en sådan konference, og der kan og vil naturligvis blive tilføjet mange andre punkter, efterhånden som forhandlingerne skrider frem.

Jeg vil også gerne takke især Ibrahim, for det, du sagde om det mentale udsyn, mentaliteten, er nøglen til, at det kan lykkes for os. Kun hvis vi erstatter dette dumme geopolitiske løb med hovedet mod muren ved at betragte andre lande som fjender, som ikke er det. Der er et tysk ordsprog, der siger: »Det kommer tilbage som et ekko fra skoven, på samme måde som du råber ind i skoven.« Det er præcis, hvad der sker. Alle

landene i det Globale Syd er ikke aggressive, de er ikke imperialistiske. De ville meget nemt samarbejde med Vesten, hvis vi reagerede på tilbud fra dem som Lula lige nu og Kina om fredsplanen for Ukraine og mange andre forslag fra Xi Jinping om et Globalt Sikkerhedsinitiativ, et Globalt Udviklingsinitiativ og et Globalt Civilisatorisk Initiativ. Det er meget tæt på det, vi siger, for vi siger altid, at vi har brug for en ny økonomisk verdensorden, som giver mulighed for udvikling af alle lande og alle nationer. Men det skal kombineres med en renæssance for de bedste kulturer og traditioner i alle nationer på denne planet. Især din formulering om, at vi er et mikrokosmos, og at verden som helhed er et makrokosmos, som udelukkende kan fungere, hvis alle mikrokosmoser kan udvikle sig og anser det for at være i deres egen interesse at udvikle de andre. Det er den slags verden, vi skal opbygge, og det kan lade sig gøre. Enhver, der siger, at dette er en utopisk forestilling, er enig i, at vi vil ende med at udslette civilisationen med en atomvinter efter en global atomkrig. Det er ikke et acceptabelt forslag, for det ville betyde, at alle menneskehedens anstrengelser i generationer og generationer ville have været forgæves. Og det kan jeg ikke acceptere som et resultat af historien.

Så jeg appellerer til jer; mobiliser al den agape, kristen næstekærlighed, kærlighed og passion for menneskeheden, som I kan mobilisere, og hjælp os med at få verden ind på et andet spor. Jeg og andre har allerede diskuteret ideen om en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med mange kræfter; internationale organisationer, universiteter, tænketanke. Jeg tror, at en række af sådanne diskussionsplatforme, hvor lærde og kloge mænd og kvinder fra hele verden mødes og diskuterer, hvordan vi kan skabe en orden, som gør det muligt for os at overleve på lang sigt som menneskehed, ville være en god idé. Jeg er helt sikker på, at det kan lade sig gøre, forudsat at tilstrækkeligt mange mennesker mobiliserer sig sammen med os.

Så gå ud og få dagens budskab så bredt ud, som muligt.

Om EIR Daily Alert og Executive Intelligence Review

EIR Daily Alert er en elektronisk publikation, der begyndte i 2014 for at levere en daglig international briefing om aktuelle økonomiske, politiske og kulturelle nyheder fra et strategisk perspektiv, der respekterer alle nationers interesser.

Formålet med Daily Alert er at supplere den dybdegående rapportering i den ugentlige Executive Intelligence Review (EIR), som blev grundlagt i 1974 af Lyndon H. LaRouche, Jr. (1922–2019). LaRouche var kendt som en af de mest succesfulde økonomiske prognosemagere i sin tid, og EIR fungerer som et uafhængigt nyhedsmagasin.

Hvis du abonnerer på EIR Daily Alert i dag, får du fuld adgang til hjemmesiden samt et dagligt e-mail nyhedsbrev. Abonnenter får også adgang til hele arkivet af tidligere udgivelser samt fremtidige publikationer.

Executive Intelligence Review (EIR) udkommer ugentligt og er tilgængelig på www.larouchepub.com. Her findes et fuldt søgbart arkiv, der går tilbage til 1974, inklusive nyhedsudgivelser og særlige rapporter. Andre produkter fra EIR kan også findes her.

Det mest afgørende aspekt af EIR er deres fokus på at forstå nyheder ud fra et "top-down" perspektiv. Kun nyheder, der hjælper individer med bedre at forstå planetens tilstand og de udviklinger, der former historiens gang, er værd at læse. Denne tilgang blev tydeligt forklaret af LaRouche i en tale i 1995 og fortsætter med at guide deres arbejde og publikationer i dag.

<https://eir.news/#/portal/signup>

Foto: Engin Yapici / Unsplash

Den Internationale Fredskoalition. Møde nr. 52

Den Internationale Fredskoalition Møde nr. 52, 31. maj 2024

ANASTASIA BATTLE: Hej, velkommen alle sammen! Dette er Den Internationale Fredskoalition. Dette er vores 52. møde, hvilket betyder, at vi officielt er gået ind i vores jubilæum. Det vil sige, at Den Internationale Fredskoalition har eksisteret i et helt år.

HELGA ZEPP-LAROUCHE: Lad mig hilse jer alle sammen velkommen. Det er åbenlyst, at vi har en ekstremt farlig, optrappende strategisk situation. Selv om vi ikke forsømmer den forfærdelige situation i Gaza, og vi får senere en video fra professor Boyle, vil vi i dag koncentrere os om optrapningen af krisen omkring Ukraine, fordi den har et umiddelbart potentiale til at komme ud af kontrol.

I midten af sidste uge, dvs. for næsten 8-10 dage siden, var der tre angreb på russiske radaranlæg til tidlig varsling. Et i Armavir, som blev beskadiget; derefter et andet i Armavir og også i Orsk, som begge kunne afvises af russiske forsvarssystemer. Men dette repræsenterer en meget alvorlig optrapning, da det er relateret til Ruslands strategiske atomforsvarssystemer. Så vi erkendte straks, at dette var en ekstraordinær optrapning, så vi rådførte os med et stort antal af de førende militære eksperter, alle med Ted Postol i spidsen, som har en meget lang historik med at have skrevet med størst ekspertise om dette emne. Og vi er meget glade for at byde jer velkommen her i dag, men også professor Schreiber, som er en markant tysk militærprofessor og -ekspert og forfatter til mange artikler om emnet, samt den schweiziske

analytiker [oberstløjtnant (ret.)] Bosshard, som ligeledes er til stede her hos os i dag.

Dette repræsenterer en klar optrapning, og vi udsendte en pressemeddelelse med en forvarsel fra Schiller Institutet for at forsøge at mobilisere mange flere mennesker rundt om i verden, og til sidst brød den ind i de såkaldte mainstream-medier, men den får stadig ikke den opmærksomhed, den fortjener. Derfor vil vi høre eksperternes mening om dette emne i dag.

Dette blev efterfulgt af en anden yderst bekymrende udvikling, nemlig at præsident Biden tilsyneladende gav ukrainerne tilladelse til at bruge de våbensystemer, som USA har leveret til Ukraine, til at slå til på russisk territorium. Ikke for dybt ind på russisk territorium mod strategiske mål, men mod de lufthavne, hvorfra flyene og raketterne, som rammer Ukraine, formodentlig bliver sendt af sted. Angiveligt er dette begrænset til området på den anden side af grænsen fra Kharkiv, men det er en absurd idé; for når man først starter denne proces, er det en optrapning hele vejen. Den grund, som {Politico} og andre aviser tilskrev Biden, var, at situationen for ukrainerne på slagmarken forværres.

Tænk lige over det et øjeblik. Ukraine er ved at tabe krigen, og derfor optrapper USA. Det giver ingen mening, og det er præcis den tilstand, som [general (ret.)] Harald Kujat advarede om allerede i august sidste år, da han sagde, at NATO snart bliver nødt til at træffe en beslutning om enten at gå efter en diplomatisk løsning eller optrapning. Det, vi har set, er en fuldstændig optrapning.

Desværre havde kansler Scholz, som efter pres fra Cameron og Macron og flere andre i Europa, til en vis grad holdt stand ved at modstå optrapningen. Ikke meget, men i det mindste en lille smule, ved ikke at acceptere leveringen af Taurus-krydsermissilerne og ved ikke at tillade ukrainerne at bruge de tyske våbensystemer til angreb mod Rusland. Torsdag, i går aftes, talte Scholz på den katolske kirkedag, som finder sted

i Erfurt lige nu, den årlige begivenhed. I forbindelse med en borgerdialog i går aftes sagde han, at han ikke ville være enig i, at ukrainerne kunne bruge de tyskleverede systemer til at angribe Rusland. Her til morgen var han pludselig enig, fordi Biden var enig. Tyskland er ikke en del af det. Så tidligere præsident Medvedev kommenterede alt dette og sagde, at den måde, den ukrainske konflikt udvikler sig på, er det værst tænkelige scenarie. Vesten må forstå det; det militære isenkram og de såkaldte militære »rådgivere« i Ukraine, men også fra andre lande, hvor de er udsendt fra, vil alle blive elimineret, hvis angrebet kommer fra disse lande. Han bemærkede også, hvilket alle andre ved, at Kiev er kontrolleret af NATO-militærpersonale; at de ikke har den uafhængige kapacitet til at iværksætte sådanne angreb på Armavir og Orsk. Derfor er det, Medvedev udtrykker, at dette ikke vil blive betragtet som »militær støtte«, men som krigsdeltagelse. Og det vil gøre de lande, der deltager i dette, underlagt en betingelse om {casus belli}.

Det forventes generelt, at med angrebene på radarsystemerne – og vi bringer her eksperterne for at invitere dem til at kommentere på dette – men den store fare er, at betingelsen for, at den russiske atomdoktrin vil træde i kraft, fordi den rammer mål, som er designet til at have en tidlig advarsel mod mulige angreb på Rusland, at betingelsen for, at den russiske atomdoktrin træder i kraft, derfor allerede er en realitet.

Da præsident Putin lige har besøgt Centralasien, holdt han en pressekonference i Tasjkent, hvor han reagerede på udtalelser fra ledere fra de baltiske lande som Estlands leder, Karis, der sagde, at NATO må handle for at tvinge Rusland i knæ. Det er et ret krigerisk sprog for et land, der har omkring 2-3 millioner indbyggere. Det var præcis det, Putin tog op på pressekonferencen i Tasjkent, hvor han sagde, at disse lande burde overveje, hvad det vil sige at tage kampen op mod en atommagt med en befolkning på 2 millioner.

Jeg mener, at vi befinder os i en ekstremt optrappet

situation, og hvis man så dertil lægger, hvad der sker omkring Israels reaktion på ICJ og ICC-dommene – nemlig ingen – og man ser de fortsatte bestræbelser på at udvide til et globalt NATO i Stillehavet med konflikten med Kina truende forude, så er det meget tydeligt, at vi er på en kurs, der risikerer civilisationens eksistens, hvis vi ikke stopper den. Og derfor vil vi gerne gentage vores opfordring til absolut at stoppe denne optrapning og gå efter en diplomatisk løsning i alle tre tilfælde. Hvad angår Ukraine, er der i det mindste et forslag fra Kina og Brasilien på bordet, hvilket er et meget mere fornuftigt forslag end den schweiziske konference, som ikke engang inviterede Rusland. Vi er absolut nødt til at samle international støtte til en diplomatisk løsning, for hvis det her går galt, kan det blive ragnarok for hele civilisationen.

Jeg vil slutte med dette og give ordet tilbage til jer.

BATTLE: Mange tak, Helga. Det er utroligt vigtigt, at vi bringer alle sammen sammen i dag. Jeg er meget beæret over at kunne præsentere Dr. Theodore Postol, som er professor emeritus i videnskab, teknologi og national sikkerhed ved MIT. Han er, vil jeg sige, sandsynligvis den førende atomvåbenekspert i verden; en meget højtstående atomvåbenekspert. Jeg vil gerne invitere dig, Ted Postol, til at tale; værsgo.

DR. PROF. THEODORE POSTOL: Mange tak. Jeg vil selvfølgelig forsøge at fatte mig i korthed. Jeg forstår, at der er mange andre mennesker, der diskuterer tingene. Men samtidig vil jeg gerne give jer nogle meget grundlæggende oplysninger, som vil hjælpe jer med at visualisere situationen med hensyn til problemet med tidlig varsling. Som Helga påpegede, blev advarselsradarerne i Armavir og Orsk angrebet af ukrainske droner. Det ser ikke ud til, at Orsk-radaren led væsentlig skade, i hvert fald ikke så vidt vi kan vurdere. Men Armavir-radarerne – og der er to af dem – led betydelig skade. Forhåbentlig kan skaderne repareres hurtigt, så de radarer kan komme i drift igen. Hvis USA havde mistet en tidlig

varslingsradar, der udfører den funktion, som radarerne i Armavir udfører, ville vi være i stand til at se ned fra rummet med de satellitter, vi har, og vi kunne se, om der blev affyret missiler fra et hvilket som helst sted i verden, som ville udnytte, at radaren var væk i det øjeblik. Desværre råder russerne ikke over en sådan kapacitet. Der er en lang og detaljeret historie om, hvordan jeg opdagede dette; det er blevet bekræftet mange gange. Og desværre har det endnu ikke ændret sig, selvom der er noget, der tyder på, at det muligvis vil ændre sig i løbet af de næste par år. At der endelig vil blive opsendt nogle satellitter, som måske kan klare opgaven. Vi ved ikke nok om dem endnu, men vi ved, at det er meningen, at de skal gå i det, der kaldes geosynkrone baner. Hvis de er designet til at kigge ned, hvilket vi endnu ikke er sikre på, så vil russerne have denne kapacitet, og hele verden vil være meget mere sikker. Jeg vil gerne understrege, at manglen på russisk kapacitet på dette område bringer hele verdens sikkerhed i fare.

Radarerne i Armavir – der er to radarer; første slide, tak. De to radarer i Armavir, det dias, jeg viser dig, viser radarmasterne på tre radarer. Der er to radarmaster i venstre side af skærmen, som overlapper lidt i midten. Det er radarerne på Armavir. Hver kan se ind i en azimut på ca. 120 grader, så mellem de to radarer kan du dække en azimut på ca. 240 grader. Til højre er radarmasteren ved Orsk; det er også en 120-graders vifte. Som du kan se, er der det, jeg kalder en jordskygge under radarmasterne. Det viser dig simpelthen, hvor på jordens overflade, hvis en raket blev affyret mod for eksempel Moskva, ville den bryde radarmasteren. Husk, at radarmasterne nogle steder befinder sig hundredvis af kilometer over det sted på jorden, som jeg kalder jordskyggen. Så det vil tage dem tid at stige til en højde, hvor de bryder ind i radarernes dækningsområde.

Hvis man havde satellitter i rummet, lad os lige koncentrere os om Det Indiske Ocean, så kunne disse satellitter stort set

med det samme – hvis de kiggede ned – kunne de stort set med det samme fortælle, at noget var blevet affyret mod Moskva, hvis russerne havde denne satellit. De har ikke denne kapacitet, så det bedste, de kan gøre, er at begynde at se objekter, når de stiger op i radarmasterne. Den afstand, der vises i radarmasterne, er simpelthen for at gøre grafikken lettere at forstå; de har faktisk længere rækkevidde end de vifter, der vises her.

Hvis vi ser på næste slide, kan man få en fornemmelse af de tidslinjer, som radarerne giver. Så hvis du for eksempel ser på radarmasteren, der er farvet gul, og derefter ser på banerne – det er rigtige baner; de er beregnet i henhold til fysikkens love – kan du se, at punkterne er med et minuts mellemrum. Så hvis du ser på den yderste venstre side, kan man se, at et, to, tre, fire, fem til seks minutter efter opsendelsen vil den begynde at bevæge sig gennem den radarvifte, der ligger foran Moskva. Denne særlige radarmast er placeret ca. 1000 km foran Moskva. Det er ikke nøjagtigt i forhold til Armavir og Orsk, men det er generelt godt nok til at illustrere problemstillingerne. Så hvis man havde satellitterne i rummet, kunne man se affyringen af missilerne stort set ved grafens venstre udspring, fordi man straks kunne se raketens lyse udstødningsskærm, når man kiggede ned fra rummet. Og du ville vide i fem eller seks minutter, før radarmasteren opfangede de indkommende missiler, at du var under angreb. Og det er vigtigt; fem eller seks minutter er meget kort tid.

Hvis man mister disse radarmaster, har jeg vist en anden radarmast, som er rød. Det er antenner, der kommer fra radarer, der faktisk er i Moskva; meget store, langtrækkende radarer, der er i selve Moskva. Så du kan se, at tre eller fire minutter efter, at de fremskudte radarmaster i Armavir ser et indkommende sæt raketter, der angriber, så ser du dem fra radarerne i Moskva. Hvis den gule radarmaster ikke er der, fordi radaren ikke fungerer, bliver beslutningstiden eller

advarselstiden selvfølgelig komprimeret med to eller tre minutter. Husk, at når et objekt kommer ind i radarmasten, som jeg har afbildet på skærmen, tager det noget tid – måske et sekund eller to – før radaren samler nok energi til at opdage de indkommende raketter. Derefter tager det endnu et par sekunder for den at spore objektet, så den kan tegne en lige linje gennem de forskellige punkter og vurdere, hvor objektet er på vej hen; at det faktisk er på vej til Moskva i dette tilfælde. Så der bruges tid på hvert trin i operationen.

Hvis jeg viser jer den tredje slide, har jeg lige sammensat en fiktiv tid for den tid, der er tilbage til beslutningstagning, som kræves af beslutningstagerne. I den øverste række siger jeg for eksempel, at det kan tage et minut for angribende missiler at stige op over horisonten og komme i synsfeltet for radaren til tidlig varsling. Det kan tage endnu et minut at karakterisere de missiler, der kommer ind, og vide, hvad de er. Så der er brugt to minutter. Militær og civil kommandokonference; lad os ignorere det i øjeblikket, fordi det er en amerikansk proces, russerne vil have deres eget system. Tid for kommando- og enhedselementer i de silobaserede styrker til at reagere på en affyringsordre, to til fire minutter; det er igen et tal for et amerikansk system. Tid for missilbesætninger til at gennemgå hele affyringsproceduren, et til tre minutter; det vil være det samme for russere og amerikanere. Og så har vi tid til, at missilerne kan affyres fra deres siloer. De skal komme langt nok væk fra deres siloer – og det tager et minut eller to – for hvis sprænghoveder detonerer på ICBM-siloerne, vil trykbølgerne fra disse sprænghoveder, selv om de har et relativt lavt tryk, ødelægge ICBM'erne, hvis de rammer missilerne på himlen. Så de er nødt til at komme ud af luftatmosfæren over silofelterne.

Det er tidslinjer, som russerne helt sikkert vil have i tankerne. Så hvis du har brugt fem minutter – og det er meget mere sandsynligt, at det er syv eller otte minutter – kan tidslinjerne nemt være på højst syv eller otte minutter, hvis

de kun bruger radarerne i Moskva. Det betyder, at den russiske politiske ledelse måske har mindre end et par minutter til at træffe en beslutning om, hvorvidt de skal sende deres styrker af sted eller ej. Vi ved ikke, hvad russerne – mange mennesker hævder at vide det, men jeg ved det ikke, og jeg ved, at andre mennesker ikke ved, hvad de hævder at vide. Vi ved virkelig ikke, hvad russerne har valgt at gøre for at håndtere denne situation. Det er meget sandsynligt, at russerne har lagt planer for at sikre, at affyringen af deres missiler sker på den ene eller anden måde. Det kan betyde det, der blev kaldt »forhåndsdelegeret myndighed«. Så under visse betingelser – og disse betingelser bestemmes af menneskelige beslutningstagere og omstændighederne – kunne disse affyringer ske på en automatiseret måde. Så tabet af to eller tre minutter i advarselssystemet er meget alvorligt og meget kritisk. Det er ikke noget, man skal tage let på.

Jeg vil ikke bruge for meget tid på det her. Vi har nogle meget kyndige militærfolk som oberst Black og andre til at tale. Så jeg vil ikke bruge mere tid her, selvom jeg meget gerne vil tale mere detaljeret om de militære spørgsmål, hvis der er en rolle for mig at spille her. Men jeg foretrækker, at de militære eksperter, selv om jeg kan tilføje vigtige tekniske detaljer, hvis folk gerne vil høre om dem. Og så overlader vi det til spørgsmål og svar og diskussion. Tak skal I have.

BATTLE: Mange tak, Ted Postol. Det var utroligt oplysende og understreger virkelig vigtigheden af, at vi får det her ud. Faktisk vil jeg foreslå, at vi tager dette klip af, hvad du lavede, hvis det er i orden med dig, og så kan vi distribuere det på de sociale medier.

POSTOL: Det er fint.

BATTLE: Tak skal du have.

POSTOL: Hvis folk vil have diasene, kan jeg sende dem til dem; bare send dem til postol@mit.edu. Sæt venligst en overskrift på, for jeg bliver oversvømmet med e-mails, hvor der står

»Send venligst early warning slides«, så gør jeg det.

BATTLE: Tak for det. Jeg vil gerne spørge, om Helga har en kommentar til Ted Postol.

ZEPP-LAROUCHE: Nej, jeg synes, det er ekstremt vigtigt, at du giver os disse oplysninger, for det forbløffende spørgsmål er, hvordan politikere kan lege med noget, som jeg er sikker på, at mange europæiske ledere kender til, men de gør stadig de ting, der fører til en mulig katastrofe. Så hvis du kan hjælpe os med at vække disse beslutningstagere, ville det være en stor hjælp.

POSTOL: Ja, lad mig bare tilføje en meget vigtig pointe. Man skal ikke gå ud fra, at de politiske beslutningstagere forstår dette alvorlige problem med det russiske varslingsystem. Det er min erfaring med folk i Det Hvide Hus, at de ikke kender til disse detaljer. De er næsten helt fokuserede på politik, og de har typisk begrænset teknisk uddannelse. Der er et reelt problem mellem efterretningsvæsenet og kommunikationen med folk på højeste niveau i Det Hvide Hus. Hver gang der sker en ændring i administrationen, eller folk skifter job, går alt, hvad nogen faktisk har lært på deres kontor, tabt. Jeg er ret sikker på, at det også er sådan i Europa. Så man skal ikke gå ud fra, at disse angiveligt kloge og velinformede mennesker rent faktisk ved noget om det her. Det er et ekstremt vigtigt punkt, som jeg understreger på det kraftigste.

ZEPP-LAROUCHE: Tak skal du have. Vi vil forhåbentlig kunne trække på dine råd i forbindelse med den kommende mobilisering.

POSTOL: Jeg vil være til rådighed.

Afsluttende bemærkninger:

DENNIS SMALL: Vi er nu i den afsluttende del af vores program. Der var et eller to spørgsmål til Dr. Postol, og hvis de andre deltagere, som stadig er med os – Col. Broschard, Prof. Schreiber – også har yderligere kommentarer, så vil jeg give

ordet til Helga for de afsluttende bemærkninger.

Det, jeg husker, Dr. Postol, af de kommentarer, der var rettet specifikt til dig, er et spørgsmål fra professor Boyd Barrett. Hvad med faren for utilsigtet krigsførelse? Og så var der også et andet bredere spørgsmål om biologisk og kemisk krigsførelse, hvis det er dit område. Værsgo.

POSTOL: Som Boyd Barrett forstår, har jeg overvejet muligheden for en utilsigtet atomkrig i stort set hele min karriere, også da jeg arbejdede i Pentagon som rådgiver for chefen for flådens operationer. Så det har været et spørgsmål, der har bekymret mig gennem hele min karriere.

Lad mig give dig et eksempel på en tanke, som jeg har haft i flere årtier. Hvis du fortalte mig, at USA og Sovjetunionen skulle have en kold krig af den slags, vi ved, vi har haft i årtier, og at det ikke resulterede i en atomkrig ved et uheld, ville jeg i betragtning af alle de historiske begivenheder have fortalt dig, at der næsten helt sikkert ville have været en atomkrig. Med andre ord, hvis jeg skulle gætte ud fra at have fået at vide, at der ville komme denne konfrontation, hvor begge sider var på nakken af hinanden i årtier, ville jeg have konkluderet, at chancerne for ikke at få en atomkrig var meget små, fordi mulighederne er så store.

Grunden til, at jeg tror – jeg ved det selvfølgelig ikke – at vi ikke har haft en atomkrig, er, at alle politikere, jeg nogensinde har haft med at gøre, og alle politiske ledere eller militært ansvarlige personer – i dette tilfælde taler jeg om russere, amerikanere og kinesere, fordi jeg har arbejdet sammen med kineserne. Hver eneste af disse mennesker har været enormt bange for, hvad der kunne ske, hvis der blev brugt atomvåben; inklusive mig, selvfølgelig. Og jeg tror, at disse mennesker, som i modsætning til mig var i forskellige beslutningstagende roller, har en sådan reaktion mod konsekvensen af en atomkrig, at deres forsigtighedsniveau skævvred sandsynligheden for en ulykkeskurve langt væk fra beslutninger, der kunne have ført til ulykker og optrapning.

Dette er ikke et argument for, at det ikke vil ske og ikke kan ske. Jeg siger bare, at hvis man antager den slags sandsynlighedshændelser, der typisk fører til ulykker, ville en atomkrig have fundet sted, så vidt jeg kan se. Men vi har indtil videre været heldige. Jeg ved ikke, om det vil fortsætte, og jeg har ingen mulighed for at forudsige, hvad der kan ske. Det, jeg er enormt bekymret over – og jeg må sige, at jeg er ude af mig selv over det – er den næsten afvisende holdning, folk har; visse mennesker i lederroller har, når muligheden for et atomangreb efterfulgt af optrapning bringes på bane. Det er, som om de ikke tænker sig om; det er, som om de slet ikke overvejer det. Og det er anderledes end det, jeg har set i årtierne op til nu. Folk har haft en usædvanlig sund frygt for, at noget skulle gå galt med hensyn til atomvåben. Og på nuværende tidspunkt har jeg en fornemmelse af, at den ikke er der og ikke er så stærk. Det giver mig anledning til bekymring. Jeg vil ikke sige, at jeg ved det, men en bekymring for, at chancerne for en atomulykke er langt større nu, end de har været tidligere. Men forhåbentlig tager jeg fejl, for jeg ved det virkelig ikke.

Med hensyn til biologiske våben er det et overordentligt komplekst spørgsmål, som jeg ærligt talt ikke er parat til at tale om nu. Så jeg vil holde mig væk fra det emne, selvom jeg vil sige, at biologiske våben udgør et alvorligt potentielt problem. Og du bør måske overveje at få en person som Jeffrey Sachs til at beskæftige sig med COVID, fordi han opdagede nogle ting om, hvad der ser ud til at være laboratorieeksperimenter, der kan have ført til COVID-pandemien. Så Jeffrey ville være en god person at tale med, men jeg vil ikke gøre krav på ekspertisen. Tak for det.

SMALL: Mange tak. Faktisk har {EIR} interviewet Jeffrey Sachs om en række emner, og det er ganske relevant. Man kunne næsten sige om spørgsmålet om manglende bevidsthed om den ekstreme fare, den manglende vilje til at se, at en anden form for tidligt varslingsystem er det politiske tidlige varslingsystem med møder som dette og alt, hvad vi kan skabe

og gøre for at sikre, at verden i det mindste er klar over, hvad der foregår. Jeg vil hævde, at det er mindst lige så vigtigt som det militærtekniske strategiske varslingsystem, for uden det vil det andet ikke have nogen effekt. Det ville være en af mine refleksioner over de meget skræmmende bemærkninger, som du lige har føjet til dine allerede meget skræmmende bemærkninger; hvilket forståeligt nok er din egentlige hensigt.

Helga, ordet er dit.

ZEPP-LAROUCHE: Først og fremmest vil jeg gerne takke både oplægsholderne, men også deltagerne, fordi jeg mener, at helheden af det, der blev præsenteret, virkelig er noget, som enhver ansvarlig politiker bør vide. Så jeg vil gerne tilføje til min tak en påtrængende appel om, at I hjælper os med at bringe referatet af denne IPC, som faktisk var et års jubilæumssession. Jeg er sikker på, at vi vil lave en kortere version på måske en halv time eller en time, men også det samlede resultat. Og prøv virkelig at få det ud til alle parlamentarikere i det land, du befinder dig i, andre folkevalgte og andre institutioner. Jeg tror, det er helt uvurderligt at høre det i den klare form. Så jeg vil virkelig opfordre jer til at forpligte jer til at få det ud. Jeg tror, vi var flere denne gang, men jeg tror stadig, vi er nødt til at nå ud til alle de forskellige grupperinger og virkelig skabe en massemobilisering i lyset af, hvad der virkelig kan komme ud af kontrol i løbet af meget kort tid.

Med hensyn til det tidligere rejste spørgsmål om, hvorfor europæerne er så underdanige og bøjer sig for det, spørgeren kaldte USA's imperialisme. I februar 2022 sagde kansler Scholz, at han ikke ville deltage i nogen form for oprustning – det var endda før den særlige militære operation startede – fordi det ville føre til Tredje Verdenskrig. Han sagde det meget offentligt. Derefter, trin for trin, først ingen lette våben, kun hjelme; så lette våben, så ammunition; så Leopard-kampvogne; og nu er det dybest set at lade ukrainerne bruge

alle disse våbensystemer. Så det er en optrapning; skridt for skridt kommer vi tættere på at krydse de røde linjer. Ingen ved præcis, hvornår Rusland føler, at den sidste røde linje er overskredet, men jeg tror, at vi virkelig er i så stor fare, at jeg kun kan appellere til jer alle om at hjælpe os med at opbygge dette til en reel fredsbevægelse internationalt.

Som professor Boyd Barrett så rigtigt mindede os om, er det ikke nok at have en ny europæisk sikkerhedsarkitektur, for det ville ikke løse den geopolitiske konfrontation. Jeg mener, at vi har brug for en ny global sikkerheds- og udviklingsarkitektur, som faktisk tager hensyn til alle lande – Iran, Nordkorea, Israel, Palæstina, USA, Kina og Rusland. Hvis vi ikke tager det mentale spring og bliver enige om, at i betragtning af verdens kompleksitet i dag kan vi ikke finde en løsning på en sidelinje; den er nødt til at tage højde for helheden. Og jeg tror, det kan lade sig gøre. Konferencen om freden i Westfalen er en meget god historisk reference. Jeg har siden begyndelsen af denne krig foreslået ti principper, som absolut skal diskuteres og løses på en sådan konference; og der kan og vil naturligvis blive tilføjet mange andre punkter, efterhånden som forhandlingerne skrider frem.

Jeg vil også gerne takke især Ibrahim, for det, du sagde om det mentale udsyn, mentaliteten, er nøglen til, at det kan lykkes for os. Kun hvis vi erstatter dette dumme geopolitiske ræs med hovedet ind i muren og betragter andre lande som fjender, som ikke er det. Der er et tysk ordsprog, der siger: »Det kommer tilbage som et ekko fra skoven på samme måde, som du råber ind i skoven.« Det er præcis, hvad der sker. Alle landene i det Globale Syd er ikke aggressive, de er ikke imperialistiske; de ville meget nemt samarbejde med Vesten, hvis vi reagerede på tilbuddene fra f.eks. Lula lige nu og Kina om fredsplanen for Ukraine og mange andre forslag fra Xi Jinping om et globalt sikkerhedsinitiativ, et globalt udviklingsinitiativ og et globalt civilisatorisk initiativ. Det er meget tæt på det, vi siger, for vi siger altid, at vi

har brug for en ny økonomisk verdensorden, som giver mulighed for udvikling af alle lande og alle nationer. Men det skal kombineres med en renæssance for de bedste kulturer og traditioner i alle nationer på denne planet. Især din formulering om, at vi er et mikrokosmos, og verden som helhed er makrokosmos, som kun kan fungere, hvis alle mikrokosmoser kan udvikle sig og betragter det som deres egeninteresse at udvikle de andre.

Det er den slags verden, vi skal opbygge, og det kan lade sig gøre. Enhver, der siger, at dette er en utopisk forestilling, er enig i, at vi vil ende med at udslette civilisationen med en atomvinter efter en global atomkrig. Dette er ikke en acceptabel situation, for det ville betyde, at alle menneskehedens anstrengelser gennem generationer ville have været forgæves. Og det kan jeg ikke acceptere som et resultat af historien.

Så jeg appellerer til jer; mobiliser al den agape, kristen næstekærlighed, kærlighed og passion for menneskeheden, som I kan mobilisere, og hjælp os med at få verden ind på et andet spor. Jeg og andre har allerede diskuteret ideen om en global sikkerheds- og udviklingsarkitektur med mange kræfter; internationale organisationer, universiteter, tænketanke. Jeg tror, at hvis vi blot havde en række af sådanne diskussionsplatforme, hvor lærde og kloge mænd og kvinder fra hele verden kunne mødes og diskutere, hvordan vi kan give os selv en orden, der gør det muligt for os at overleve på lang sigt som en menneskelig art, så er jeg helt sikker på, at det kan lade sig gøre, forudsat at nok mennesker mobiliserer sig sammen med os.

Så gå venligst ud og få dagens budskab så bredt ud, som du overhovedet kan.